د ګردان کِتاب ـ د تورات شريف پينځم کِتاب

١ ۱ په دې کِتاب کښې هغه خبرې دى کومې چې موسىٰ ټولو بنى اِسرائيلو ته وکړې کله چې هغوئ د اُردن سيند
نمرخاتهٔ طرف ته په صحرا کښې وُو. هغوئ سوف ته نزدې د اُردن په مېدان کښې وُو، دا د هغې ښارونو په مينځ کښې دے
چې د فاران ښار يې يو طرف ته دے او د طوفل، لابن، حصيروت، او د ديذهب ښارونه يې په بل طرف دى. ۲ د غرونو
مُلک ادوم په لاره د سينا غرهٔ نه واخله تر قادِس برنيع پورې د يوولسو ورځو مزل دے. ۳ د هغوئ د مِصر نه د راوتلو نه
څلويښت کاله پس د يوولسمې مياشتې په ورومبۍ ورځ، موسىٰ بنى اِسرائيلو ته هغه هر څهٔ وفرمائيل چې مالِک خُدائ هغهٔ
ته د وئيلو حُکم ورکړے وو. ۴ دا د هغې نه وروستو وُو چې مالِک خُدائ د اموريانو بادشاه سيحون له شکست ورکړے
وو، چې هغهٔ د حسبون په ښار بادشاهى کوله او د بسن بادشاه عوج، چې هغهٔ د عستارات او ادرعى په ښارونو بادشاهى
کوله. ۵ دا هغه وخت وو کله چې اِسرائيليان د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته د موآب په علاقه کښې وُو چې د خُدائ پاک په
قانون او حُکمونو باندې موسىٰ هغوئ پوهول شروع کړل. هغهٔ وفرمائيل چې، ۶ ”کله چې مونږ د سينا غرهٔ سره وُو نو
مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ ته وفرمائيل چې تاسو د دې غرهٔ سره ډېر زيات ايسار شوى يئ. ۷ خېمې اوچتې
کړئ او په سفر روان شئ. د اموريانو د غرونو مُلک او ټولو ګېرچاپېره علاقو ته لاړ شئ چې د اُردن مېدان، د غرونو مُلک
او لاندې علاقې، د صحرا علاقه او د مديترانى د سمندر غاړه په کښې ده. د کنعان مُلک ته او د لبنان غرونو نه اخوا د فرات
لوئ سيند پورې لاړ شئ. ۸ ګورئ، دا هغه ټوله زمکه ده د کومې چې ما، مالِک خُدائ، ستاسو پلار نيکهٔ، اِبراهيم، اِسحاق،
يعقوب او د هغوئ د اولاد سره د ورکولو وعده کړې ده. لاړ شئ او هغه قبضه کړئ.“

د حضرت موسىٰ د خلقو دپاره مشران مقررول

۹ موسىٰ خلقو ته وفرمائيل، ”کوم وخت چې مونږ لا د سينا غرهٔ سره وُو، نو ما تاسو ته وفرمائيل چې زهٔ په يواځې ځان
ستاسو ذمه وارى نهٔ شم اخستے. ۱۰ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بےشمېره کړى يئ.
۱۱ مالِک خُدائ، ستاسو د پلار نيکهٔ خُدائ پاک دې تاسو يو په زر زيات کړى او هغه دې تاسو دولتمند کړى، لکه څنګه
چې هغهٔ وعده کړې ده. ۱۲ خو زهٔ يواځې د لانجو فېصله کولو دا دومره لويه ذمه وارى څنګه برداشت کړم؟ ۱۳ د هرې
قبيلې نه يو څو هوښيار، پوهه لرونکى او تجربهکار سړى خوښ کړئ او زهٔ به هغوئ په تاسو مشران جوړ کړم. ۱۴ او تاسو
زما سره متفِق شوئ او ومو وئيل چې دا به ډېر ښهٔ کار وشى. ۱۵ نو ما هغه هوښيار او تجربهکاره مشران واخستل چې
تاسو د خپلو قبيلو نه خوښ کړى وُو او هغوئ مې ستاسو مشران جوړ کړل. چې څهٔ د زرو، څهٔ د سلو، څهٔ د پنځوسو، او
څهٔ د لسو کسانو ذمه وار وُو. ما ستاسو د قبيلو دپاره نور مشران هم مقرر کړل. ۱۶ په هغه وخت ما ستاسو قاضيانو له
حُکم ورکړو چې ستاسو د خلقو په مينځ کښې کومې لانجې راځى نو هغې ته غوږ نيسئ. هره يوه لانجه په اِنصاف سره
فېصله کوئ، کهٔ د دې لانجې تعلق صِرف ستاسو خپلو خلقو سره وى يا کهٔ په کښې هغه مسافر هم شريک وى کوم چې
ستاسو سره اوسيږى. ۱۷ په فېصلو کښې د چا طرفدارى مهٔ کوئ، د هر چا سره يو شان اِنصاف کوئ، دې خبرې ته مهٔ
ګورئ چې هغه مالدار دے او کهٔ غريب. د هيچا نه مهٔ يرېږئ، ځکه چې کومې فېصلې تاسو کوئ هغه د خُدائ پاک د طرف
نه وى. کهٔ يوه لانجه ستاسو دپاره ډېره مشکله وى نو ما له يې راوړئ چې زهٔ يې هواره کړم. ۱۸ هم په هغه وخت ما د هغه
نورو ټولو څيزونو حُکم درکړو چې تاسو يې کوئ.

قادِس برنيع ته د جاسوسانو لېږل

۱۹ مونږ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک حُکم راکړے وو. مونږ د سينا غرۀ نه لاړُو او په هغه
لوئ او خطرناک بيابان کښې د اموريانو غرونو مُلک پورې روان وُو. کله چې مونږ قادِس برنيع ته ورسېدو، ۲۰-۲۱ نو ما
وفرمائيل چې اوس تاسو د اموريانو د غرونو مُلک ته راغلى يئ، کوم چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک، زمونږ د پلار نيکۀ
خُدائ پاک مونږ له راکوى. ګورئ، هغه دا دے. لاړ شئ او هغه قبضه کړئ هم هغه شان لکه څنګه چې هغۀ حُکم کړے
دے. يرېږئ مه او مۀ بې‌حوصلې کېږئ. ۲۲ خو تاسو ما له راغلئ او ومو وئيل چې د ځان نه مخکښې به سړى ولېږُو چې
هغه مُلک وګورى او مونږ ته ووائى چې د ورتلو دپاره کومه لار ښۀ ده او هلته ښارونه څنګه دى. ۲۳ دا خبره په ما ښۀ
ولګېده، نو ما د دولسو قبيلو نه يو يو سړے خوښ کړو. ۲۴ هغوئ د اسکال وادى پورې د غرونو مُلک ته د معلوماتو
حاصلولو دپاره لاړل. ۲۵ هغوئ چې هلته کومه مېوه وموندله نو لږه يې ترې نه راوړه او هغوئ وفرمائيل چې مالِک خُدائ
زمونږ خُدائ پاک چې کوم مُلک مونږ له راکوى هغه ډېر آباد دے. ۲۶ خو تاسو د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک د حُکم
نه سرکشى وکړه او هغه مُلک ته ورننه نۀ شوئ. ۲۷ تاسو يو بل ته وغورېدئ او ومو وئيل، مالِک خُدائ زمونږ نه نفرت
کوى. هغۀ مونږ د مِصر مُلک نه صِرف د دې دپاره راوويستلو چې اموريانو ته مو حواله کړى چې هغوئ مونږ ووژنى. ۲۸
مونږ هلته ولې لاړ شُو؟ مونږ يرېږو. کوم سړى چې مونږ هلته لېږلى وُو هغوئ مونږ ته ووئيل چې د هغه ځائ خلق زمونږ نه
تکړه او لوړ لوړ دى او هغوئ په داسې ښارونو کښې اوسېږى چې دېوالونه يې آسمان ته رسېږى. هغوئ هلته دېوان هم
وليدل. ۲۹ خو ما درته ووئيل چې د هغه خلقو نه مۀ يرېږئ. ۳۰ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو لارښودنه
وکړى او هغه به ستاسو دپاره جنګ کوى، هم هغه شان لکه څنګه چې هغۀ ستاسو په مخکښې په مِصر کښې وکړل ۳۱ او
په بيابان کښې يې چې څۀ وکړل. نو تاسو په خپلو سترګو وليدل چې هغۀ تاسو په حِفاظت سره تر دې ځائ پورې داسې
راوستلئ، لکه چې پلار خپل زوئ بوځى. ۳۲ خو د دې هرې خبرې باوجود، تاسو بيا هم په مالِک خُدائ يقين نۀ کولو، ۳۳
اګر کۀ هغه همېشه ستاسو نه مخکښې روان وو چې ستاسو دپاره د خېمو لګولو ځائ ولټوى. ستاسو د لارښودنې دپاره هغه
به ستاسو په مخکښې د شپې د اور په ستن کښې او د ورځې د ورېځې په ستن کښې روان وو.

د مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له سزا ورکول

۳۴ مالِک خُدائ ستاسو شکايتونه واورېدل او په غصه شو، نو هغۀ دا قسم وخوړو او وې فرمائيل، ۳۵ ستاسو د دې
بدعمله نسل نه يو کس به هم هغه زرخېز مُلک ته ورننه نۀ وځى چې د کوم د ورکولو لوظ ما ستاسو پلار نيکۀ سره کړے
دے. ۳۶ صِرف د يفُنه زوئ کالب به ورننوځى. ځکه چې هغه په ما ايمان لرى او زۀ به هغۀ او د هغۀ اولاد له هغه مُلک
ورکړم د کوم چې هغۀ معلومات حاصل کړى دى. ۳۷ ځکه چې ستاسو په وجه مالِک خُدائ ما ته هم غصه شو او وې
فرمائيل چې اے موسىٰ، تۀ به هم هغه مُلک ته ورننه نۀ وځې. ۳۸ خو د خپل مددګار، د نون زوئ يشوَع، حوصله مضبوطه
کړه. هغه به اِسرائيليان بوځى چې هغه مُلک قبضه کړى. ۳۹ بيا مالِک خُدائ مونږ ټولو ته وفرمائيل چې، ستاسو واړۀ بچى
به هغه مُلک ته ورننه وځى، چې هغوئ په ښۀ او بد نۀ پوهېږى. هغه ماشومان چې تاسو ووئيل چې ستاسو دشمنان به يې
ونيسى. زۀ به هغوئ له هغه مُلک ورکوم او هغوئ به يې قبضه کوى. ۴۰ خو اوس تاسو واپس وګرځئ او واپس بيابان ته په
هغه لار لاړ شئ کومه چې بحرِقُلزم ته ځى. ۴۱ تاسو ووئيل، موسىٰ، مونږ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې ده. خو اوس به
مونږ حمله وکړُو، چې څنګه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ ته حُکم کړے دے. بيا ستاسو هر يو کس د جنګ دپاره
تيار شو، خيال مو دا وو چې د غرونو مُلک قبضه کول به آسان کار وى. ۴۲ خو مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې هغوئ له

خبردارے ورکړه چې حمله ونۀ کړی، ځکه چې زۀ به د هغوئ مل نۀ يم او دشمن به هغوئ له شکست ورکړی. ۴۳ مالِک
خُدائ چې څۀ فرمائيلی ؤو نو هغه ما تاسو ته وفرمائيل، خو تاسو هغې ته هيڅ توجو ورنۀ کړه. تاسو د هغۀ خِلاف سرکشی
وکړه او د خپل غرور سره د غرونو مُلک ته روان شوئ. ۴۴ نو په هغه غرونو کښې چې کوم اموريان اوسېدل هغوئ
ستاسو خِلاف لکه د مچو په شان راووتل. هغوئ د حُرمه پورې په تاسو پسې ؤو او هلته يې د غرونو په مُلک ادوم کښې
شکست درکړو. ۴۵ بيا تاسو د مالِک خُدائ په مخکښې وژړل، خو نۀ هغۀ ستاسو فرياد واورېدو او نۀ يې درته غوږ ونيوو.

په بيابان کښې ډېره موده پاتې کېدل

۴۶ نو د هغې نه پس موږ په قادِس کښې ډېر وخت ايسار ؤو.

۲ ۱ په آخر کښې موږ راوګرځېدو او په هغه لار بيابان ته لاړُو کومه چې بحرِقُلزم ته تلې وه، هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم کړے وو او ډېره موده د غرونو مُلک ادوم کښې سرګردانه ګرځېدو. ۲ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل
چې ۳ تاسو ډېره موده په دې غرونو کښې په ګرځېدو تېره کړې ده نو د شمال طرف ته لاړ شئ. ۴ هغۀ ما ته وفرمائيل
چې دوئ ته دا اصُول وښايه، تاسو به د غرونو مُلک ادوم نه تېر شئ، چې هغه ستاسو د لرې خپلوانو د عِيسو علاقه ده.
هغوئ به ستاسو نه وېرېږی، ۵ خو تاسو به هغوئ نۀ راپاروئ، ځکه چې زۀ تاسو له د هغوئ د مُلک يو قدم ځائ هم نۀ
درکوم. ادوم ما د عِيسو اولاد له ورکړے دے. ۶ تاسو به خوراک او اوبۀ د هغوئ نه په پېسو اخلئ. ۷ ياد ساتئ چې
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک څنګه تاسو له په هر کار کښې برکت درکړے دے. کله چې تاسو په دې لوئ بيابان کښې
سرګردانه ګرځېدئ نو هغۀ ستاسو خيال ساتلے دے. هغه په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو مل وو او په تاسو باندې د يو
څيز کمے هم نۀ دے راغلے. ۸ نو موږ روان ؤو او هغه لار مو پرېښوده کومه چې د ايلات او عصيون‌جابر ښارونو نه د
مالګې درياب ته تلې وه او موږ د موآب صحرا په طرف تاو شُو. ۹ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې د موآب خلقو له
تکليف مۀ ورکوئ، چې د لوط اولاد دے او نۀ چې ورسره جنګ وکړئ. ما هغوئ له د عار ښار ورکړے دے او زۀ به تاسو
له د هغوئ د زمکې نه لږه هم نۀ درکوم.“ ۱۰ د ډېوانو يو طاقتور نسل چې د ايميان په نوم يادېدو هغوئ د عار په ښار کښې
اوسېدل. هغوئ د عناقيانو په شان لوړ لوړ ؤو، کوم چې د ډېوانو بل نسل وو. ۱۱ د عناقيانو په شان هغوئ هم د رفائيانو په
نوم مشهور ؤو، خو موآبيانو هغوئ ته ايميان وئيل. ۱۲ حوريان په ادوم کښې اوسېدل، خو د عِيسو اولاد هغوئ وشړل، د
هغوئ قوم يې تباه کړو او د هغوئ په ځائ په خپله اوسېدل، لکه څنګه چې وروستو بنی اِسرائيلو خپل دشمنان د هغه مُلک
نه وشړل کوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکړے وو. ۱۳ موسیٰ خپله خبره جاری وساتله او وې فرمائيل، ”بيا موږ د زرد
سيند نه پورې وتلو لکه څنګه چې مالِک خُدائ موږ ته فرمائيلی ؤو. ۱۴ دا د هغې نه اتۀ دېرش کاله پس ؤو چې موږ د
قادِس برنيع نه تلی ؤو. د هغه نسل د جنګ ټول سړی مړۀ شوی ؤو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی ؤو. ۱۵ مالِک
خُدائ هغوئ له تر هغه سزا ورکوله چې هغوئ ټول د قوم نه ختم شوی نۀ ؤو. ۱۶ کله چې جنګ ته د برابر عُمر ټول سړی
مړۀ شوی ؤو، ۱۷ نو مالِک خُدائ موږ ته وفرمائيل چې ۱۸ نن به تاسو د عار په لاره د موآب علاقې نه تېرېږئ. ۱۹ بيا
به تاسو د عمونيانو مُلک ته نزدې شئ، کوم چې د لوط اولاد دے. هغوئ له تکليف مۀ ورکوئ او نۀ چې ورسره جنګ
وکړئ، ځکه چې ما کومه زمکه هغوئ له ورکړې ده د هغې زمکې نه لږه هم تاسو له نۀ درکوم.“ ۲۰ دا علاقه د رفائيانو د
مُلک په نوم هم مشهور ده، دا د هغه خلقو نوم دے چې هلته اوسېدل، عمونيانو هغوئ د زمزميانو په نوم يادول. ۲۱ هغوئ
د عناقيانو په شان لوړ لوړ ؤو. هغوئ ډېر زيات ؤو او هغوئ يو طاقتور نسل وو. خو مالِک خُدائ هغوئ تباه کړل، نو

عمونیانو د هغوئ په مُلک قبضه وکړه او د هغوئ په ځائ په خپله اوسېدل. ۲۲ مالِک خُدائ د ادومیانو دپاره هم دغه شان
وکړل، چې د عِیسو اولاد وو او د غرونو په مُلک ادوم کښې اوسېدل. هغهٔ حوریان تباه کړل، نو ادومیانو د هغوئ په زمکه
قبضه وکړه او د هغوئ په ځائ په خپله اوسېدل، چرته چې تر اوسه پورې هغوئ اوسيږی. ۲۳ د مدیترانی د سمندر د
غاړې سره دا مُلک په هغه خلقو آباد وو چې هغوئ د کریت د جزیرې وُو. هغوئ عویان تباه کړل، کوم چې اصلی
اوسېدونکی وُو او د غزه ښار پورې د هغوئ په ټول مُلک یې قبضه وکړه. ۲۴ ”کله چې مونږ د موآب نه تېر شوی وُو،
مالِک خُدائ مونږ ته وفرمائیل، اوس، روان شئ او د ارنون سیند نه پورې وځئ. زهٔ د حسبون اموری بادشاه سیحون او د
هغهٔ مُلک تاسو له درکوم، په هغهٔ حمله وکړئ او د هغهٔ مُلک قبضه کړئ. ۲۵ د نن نه به د دُنیا په ټولو قومونو باندې
ستاسو یره واچوم. هر څوک به ستاسو نوم اورېدو سره په لړزان کیږی.

د بنی اِسرائیلو سیحون بادشاه له شکست ورکول

۲۶ بیا ما د قدیمات د بیابان نه د حسبون بادشاه سیحون ته د صُلحې د پېشکش دپاره پېغام وړُونکی ورولېږل چې وئیل
چې ۲۷ مونږ پرېږده چې ستا د مُلک نه تېر شُو. مونږ به نېغ روان یُو او د لارې نه به اخوا دېخوا نهٔ اوړُو. ۲۸ مونږ چې
کوم خوراک وخورو او چې کومې اوبهٔ وڅښو نو د هغې پېسې به درکړُو. مونږ صرِف ستاسو د مُلک نه تېرېدل غواړُو، ۲۹
او چې د اُردن سیند نه هغه زمکې ته پورې وځو کومه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ له راکوی. د عِیسو اولاد په
ادوم کښې اوسيږی او موآبیان چې په عار کښې اوسيږی، هغوئ مونږ له اجازت راکړو چې د هغوئ په علاقه کښې تېر شُو.
۳۰ خو سیحون بادشاه مونږ پرې نهٔ ښودو چې د هغهٔ په مُلک کښې تېر شُو. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغه سخت
طبیعته او ضدی کړے وو، نو مونږ شکست ورکړو او د هغهٔ علاقه مو ونیوله، چې تر اوسه پورې زمونږ په قبضه کښې ده.
۳۱ بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، گوره، ما سیحون بادشاه او د هغهٔ مُلک ستاسو په مخکښې کمزورے کړے دے، د
هغهٔ مُلک ونیسئ او قبضه یې کړئ. ۳۲ سیحون د خپلو ټولو سړو سره د یهض ښار سره نزدې زمونږ سره د جنگ دپاره
راووتلو. ۳۳ خو مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک هغه مونږ له په لاس کښې راکړو، مونږ هغه، د هغهٔ زامن او د هغهٔ ټول
سړی ووژل. ۳۴ هم په هغه وخت مونږ ټول ښارونه ونیول او تباه مو کړل او هر یو کس، سړی، ښځې او ماشومان مو
ووژل. مونږ هیڅ څوک هم ژوندے پرې نهٔ ښودو. ۳۵ مونږ څاروی بوتلل او ښارونه مو لوټ کړل. ۳۶ مالِک خُدائ زمونږ
خُدائ پاک د عروعیر نه واخله، چې د ارنون مېدان په غاړه باندې دے او کوم ښار چې د هغه مېدان په مینځ کښې دے، تر
جِلعاد پورې ټول ښارونه راباندې ونیول. داسې د یو ښار دېوالونه هم نهٔ وُو چې زمونږ مخه یې نیولے وے. ۳۷ خو نهٔ مونږ
د عمونیانو علاقې ته لاړُو، نهٔ د یبوق سیند غاړې ته، نهٔ د غرونو مُلک ښارونو ته او نهٔ بل نزدې یو ځائ ته لاړُو چرته چې
مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د تلو نه منع کړی وُو.

د بنی اِسرائیلو په عوج بادشاه باندې برے موندل

۳ ۱ او بیا، مونږ د بسن علاقې طرف ته لاړُو او د ادرعی ښار ته نزدې د عوج بادشاه د خپل ټول لښکر سره زمونږ سره
جنگ دپاره راووتلو. ۲ خو مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې د هغهٔ نه مهٔ یرېږه. زهٔ هغه، د هغهٔ سړی او د هغهٔ ټوله علاقه
تاسو له درکوم. د هغهٔ سره هم هغه شان کار وکړئ لکه څنگه چې مو د اموری بادشاه سیحون سره کړے وو چې هغهٔ په
حسبون بادشاهی کوله. ۳ نو مالِک خُدائ د عوج بادشاه او د هغهٔ خلق هم مونږ له په لاس کښې راکړل او مونږ هغوئ
ټول ووژل. یو کس هم ژوندے پاتې نهٔ شو. ۴ هم په هغه وخت مونږ د هغهٔ ټول ښارونه قبضه کړل، داسې یو ښار هم نهٔ

وو چې مونږ نيولے نۀ وو. مونږ ټول شپېتۀ ښارونه ونيول، د ارجوب ټوله علاقه چرته چې د بسن بادشاه عوج بادشاهي
کوله. ۵ د دې ټولو ښارونو لوړ لوړ پاخۀ دېوالونه وُو، دروازې او د دروازو بندولو دپاره يې اړامونه وُو او هلته داسې کلى
هم وُو چې دېوالونه يې نۀ وُو. ۶ مونږ ټول ښارونه تباه کړل او ټول سړى، ښځې او ماشومان مو ووژل، هم هغه شان لکه
څنګه چې مونږ د حسبون بادشاه چې نوم يې سيحون وو په ښارونو کښې کړى وُو. ۷ مونږ ټول څاروى بوتلل او ښارونه
مو لوټ کړل. ۸ په هغه وخت کښې مونږ د هغه دوه امورى بادشاهانو نه د اُردن سيند نمرخاتۀ طرف ته، د ارنون سيند نه
واخله د حرمون غرۀ پورې علاقه ونيوله. ۹ صيدانيان د حرمون غرۀ ته سِريون نوم اخلى او اموريان ورته سنير وائى.
۱۰ مونږ د بسن بادشاه عوج ټول مُلک قبضه کړو يعنې د لوړې علاقې ښارونه، د جِلعاد او بسن علاقې، د سلکه او ادرعى
ښارونو پورې.“ ۱۱ عوج بادشاه د رفائيانو آخرى پاتې کس وو. د هغۀ د ښخېدو صندوق د کاڼى نه جوړ وو، چې ديارلس
فټه اوږد او دوه ګزه پلن وو. دا تر اوسه پورې د عمونيانو په ښار ربه کښې شته دے.

د اُردن نمرخاتۀ طرف ته آبادې شوې قبيلې

۱۲ ”کله چې مونږ په هغه مُلک قبضه وکړه، نو ما د ارنون سيند ته نزدې د عروعير ښار علاقه او د غرونو مُلک جِلعاد
برخه، سره د دې د ښارونو د روبين او جاد قبيلو په حواله کړه. ۱۳ د جِلعاد هغه پاتې برخه او ټول بسن ما د منسى نيمې
قبيلې په حواله کړو، چرته چې عوج بادشاهى کړې وه، هغه د ټول ارجوب علاقه وه.“ بسن د رفائيانو مُلک په نوم مشهور
وو. ۱۴ د منسى قبيلې يائير د ارجوب ټوله علاقه ونيوله، کوم چې بسن دے او داسې د جسور او معکه د سرحد پورې. هغۀ
په دې کلو باندې خپل نوم کېښودو او دا تر اوسه پورې د يائير کلى په نوم يادېږى. ۱۵ ”د منسى قبيلې مکير ته ما جِلعاد په
حواله کړو. ۱۶ او د جِلعاد نه واخله د ارنون سيند پورې علاقه ما د روبين او جاد قبيلو په حواله کړه. د هغوئ سرحد د
سيند مينځ وو او د هغوئ بل سرحد د يبوق سيند وو، چې د هغې يوه برخه د عمونيانو سرحد وو. ۱۷ د هغوئ علاقه د اُردن
سيند پورې خوره وه او لاندې د ګليل درياب نه واخله د مالګې درياب پورې او د پِسګه د غرۀ لمنې پورې خوره وه. ۱۸ هم
په هغه وخت، ما هغوئ ته دا اصُول وښودل، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د اُردن نمرخاتۀ طرف ته دا مُلک د نيولو
دپاره تاسو له درکړے دے. خپلو جنګى سړو له وسله ورکړئ او هغوئ د بنى اِسرائيلو د نورو قبيلو نه مخکښې د اُردن نه
پورې ولېږئ، چې په هغه مُلک نيولو کښې د هغوئ مدد وکړى. ۱۹ ما ته پته ده چې تاسو سره ډېر څاروى دى، نو صِرف
ستاسو ښځې، بچى او څاروى به په هغه ښارونو کښې ستاسو نه پاتې شى کوم چې ما ستاسو په حواله کړى دى. ۲۰ هغه
مُلک چې مالِک خُدائ يې بنى اِسرائيلو له ورکوى چې د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته دے، د هغې په نيولو کښې تر هغې پورې
د بنى اِسرائيلو مدد وکړئ چې مالِک خُدائ هغوئ هلته په امن سره اوسېدو ته پرېښى نۀ وى، لکه څنګه چې هغۀ تاسو په
امن کړى يئ. د هغې نه پس، تاسو واپس دې مُلک ته راتلے شئ کوم چې ما ستاسو په حواله کړے دے. ۲۱ بيا ما يشوَع
ته دا اصُول وښودل، تا هغه هر څۀ وليدل چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغه دوه بادشاهانو يعنې سيحون او عوج
سره وکړل، او چې د چا په مُلک هم حمله کوئ نو هم هغه شان به ورسره وشى. ۲۲ د هغوئ نه مۀ يرېږئ، ځکه چې مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو دپاره جنګ وکړى.

د حضرت موسىٰ کنعان ته نۀ پرېښودل

۲۳ په هغه وخت کښې ما د زړۀ د اخلاصه دا دُعا وکړه چې، ۲۴ اے مالِکه خُدايه، ما ته پته ده چې تا صِرف خپله لوئى
او طاقت خپل خِدمت کوونکى ته څرګندول شروع کړل. په آسمان او په زمکه کښې داسې خُدائ نشته چې ستا په شان لوئ

لوئ کارونه وکړی. ۲۵ مالِکه خُدايه، ما پرېږده چې د اُردن سيند نه پورې وځم او چې هغه زرخېزه زمکه ووينم چې په بل
طرف باندې ده او چې د غرونو ښائسته مُلک او د لبنان غرونه ووينم. ۲۶ خو ستاسو په وجه مالِک خُدائ ما ته په قهر وو
او زما سوال يې وانۀ ورېدو. او راته يې وفرمائيل، بس نور چې د دې ذِکر ونۀ کړې. ۲۷ د پِسګه غرۀ سر ته لاړ شه او هر
طرف ته وګوره. چې څۀ درته ښکارى نو هغه په غور سره وګوره، ځکه چې تۀ به هيڅکله هم د اُردن نه پورې نۀ وځې. ۲۸
د دې په ځائ يشوَع ته خپل اصُول وښايه. د هغۀ حوصله مضبوطه کړه، ځکه چې هغه به د خلقو لارښودنه کوى چې هغه
مُلک قبضه کولو له ورپورې وځى کوم چې تۀ وينې. ۲۹ نو مونږ بيت‌فغور ښار ته مخامخ په هغه مېدان کښې پاتې شُو.“

د حضرت موسىٰ بنى اِسرائيلو ته د خُدائ پاک د تابعدارۍ نصيحت کول

۴ ۱ بيا موسىٰ خلقو ته وفرمائيل، ”نو اوس به تاسو په هغه ټولو حُکمونو عمل کوئ کوم چې زۀ درته ښايم، نو تاسو به
ژوندى پاتې شئ او هغه مُلک به قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکۀ خُدائ پاک يې تاسو له درکوى. ۲ زۀ
چې تاسو له کوم حُکم درکړم په هغې کښې مۀ څۀ زياتوئ او مۀ څۀ کموئ. چې ما مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کوم
حُکمونه درکړى دى په هغې عمل کوئ. ۳ تاسو په خپله وليدل چې د فعور په غرۀ کښې مالِک خُدائ څۀ وکړل. هغۀ
هغوئ ټول تباه کړل چا چې د بعل عبادت کولو، ۴ خو ستاسو هغه کسان چې د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک
وفادار وُو، هغوئ تر نن ورځې پورې ژوندى پاتې دى. ۵ ما تاسو ته هغه ټول قانون ښودلے دے، کوم چې مالِک خُدائ
زما خُدائ پاک ما ته ښودلے دے چې تاسو هغه قانون په هغه مُلک کښې پوره کړئ چې د قبضه کولو دپاره ورباندې حمله
کوئ. ۶ په وفادارۍ سره په دې عمل کوئ، نو د نورو قومونو خلقو ته به پته ولګى چې تاسو څومره هوښيار خلق يئ. کله
چې هغوئ د دې ټول قانون نه خبر شى، نو هغوئ به ووائى، دا عظيم قوم څومره حِکمت او پوهه لرى. ۷ بل داسې يو قوم
هم نشته چې هغه هر څومره لوئ وى، چې د هغوئ داسې خُدائ وى چې په ضرورت کښې ورته دومره نزدې وى لکه
څومره چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ ته نزدې دے. مونږ چې کله هم د مدد دپاره هغۀ ته سوال وکړُو نو هغه
زمونږ سوال قبلوى. ۸ بل داسې يو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوئ وى، چې د هغوئ سره داسې د صداقت قانون
وى لکه چې نن ما تاسو ته ښودلے دے. ۹ پام کوئ. او دا خبره يقينى کړئ چې تر کومې پورې تاسو ژوندى يئ نو څۀ
چې مو په خپلو سترګو ليدلى دى هغه مۀ هېروئ. خپل بچى او نمسى د هغه ورځې نه خبر کړئ، ۱۰ چې تاسو د سينا په
غرۀ باندې د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضور کښې ولاړ وئ، کله چې هغۀ ما ته وفرمائيل چې، خلق راغونډ کړه.
زۀ غواړم چې د هغوئ سره خبرې وکړم، نو چې تر کومې پورې هغوئ ژوندى وى نو زما فرمانبردارى به زده کوى او خپلو
بچو ته به ښائى چې هم دغسې کوى. ۱۱ چې تاسو څنګه د غرۀ لمنې ته لاړئ او هلته ودرېدئ په کوم چې اور لګېدلے وو
او لمبې يې آسمان ته ختلې او وريځ او تکه توره تيارۀ شوه. ۱۲ هغوئ ته ووايئ چې مالِک خُدائ ستاسو سره څنګه د اور
نه خبرې وکړې، تاسو څنګه د هغۀ خبرې واورېدلې خو د هغۀ صورت مو ونۀ ليدو. ۱۳ هغۀ تاسو ته وفرمائيل چې د هغه
لوظ پوره کولو دپاره به څۀ کوئ، تاسو به په هغه لسو حُکمونو عمل کوئ، کوم چې هغۀ د کاڼو په هغه دوه تختو باندې
ليکلى وُو. ۱۴ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې تاسو ته هغه ټول قانون وښايم چې په هغې به تاسو په هغه مُلک کښې عمل
کوئ چې په کوم باندې تاسو حمله کوئ او قبضه کوئ يې.

د بُت پرستۍ خِلاف خبردارے

۱۵ کله چې مالِک خُدائ د سينا په غرۀ باندې د اور نه تاسو سره خبرې وکړې او تاسو د هغۀ صورت ونۀ ليدو، نو خپلې

فائدې دپاره پام کوئ چې ۱۶ په هر شکل کښې بُت جوړولو په وجه خپل ځانونه ګناهګار نهٔ کړئ، کهٔ هغه شکل د نر وی،
یا د ښځې، ۱۷ د ځناور یا د مارغهٔ، ۱۸ د داسې یو ځناور چې په زمکه تلل کوی یا کهٔ په اوبو کښې د کب وی. ۱۹ په
داسې آزمېښت کښې مهٔ پرېوځئ چې څهٔ په آسمان کښې ګورئ چې د هغې عبادت یا خِدمت وکړئ، لکه نمر، سپوږمۍ او
ستوری. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نورو ټولو خلقو ته دا ورکړی دی چې عبادت یې کوی. ۲۰ خو تاسو هغه خلق یئ
چې مالِک خُدائ د مِصر نه راوویستلئ چرته چې تاسو د اور په تنور کښې وئ. هغهٔ تاسو ځکه راوویستلئ چې هغه تاسو
خپل خلق جوړ کړی لکه چې نن تاسو یئ. ۲۱ خو ستاسو په وجه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ما ته غصه وو او دا
قسم یې وخوړو چې تهٔ به د اُردن سیند نه پورې نهٔ وځې چې هغه آباد مُلک ته لاړ شی کوم چې هغه تاسو له درکوی. ۲۲ زهٔ
به په دې مُلک کښې مړ شم او هیڅکله به د سیند نه پورې نهٔ وځم، خو هغه وخت نزدې دے چې تاسو به واوړئ او هغه
آباده زمکه به قبضه کړئ. ۲۳ پام کوئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې تاسو سره کوم لوظ کړے دے هغه مهٔ
هېروئ. د هغهٔ حُکم منئ چې یو قِسم بُت هم مهٔ جوړَوئ ۲۴ ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د یو بل شوی اور په
شان دے، او غیرتی خُدائ پاک دے. ۲۵ تر دې پورې چې تاسو به په هغه مُلک کښې تر ډېره وخته پورې یئ او بچی او
نمسی به مو پېدا شی، د یو څیز په شکل هم بُت جوړولو په وجه خپل ځانونه مهٔ ګناهګاروئ. د مالِک خُدائ په نظر کښې دا
یو بد عمل دے او د دې په وجه به هغه غصه شی. ۲۶ نن زهٔ آسمان او زمکه ستاسو خِلاف ګواهان جوړوم، کهٔ تاسو زما
نافرمانی وکړئ، نو تاسو به زر د زمکې نه ورک شئ. تاسو به په هغه مُلک کښې ډېره موده ژوند ونهٔ کړئ کوم چې د اُردن
نه پورې دے او تاسو یې قبضه کوئ. تاسو به تباه شئ. ۲۷ مالِک خُدائ به تاسو په نورو قومونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړی،
هلته به صِرف یو څو کسان ستاسو نه ژوندی پاتې شی. ۲۸ هلته به تاسو د داسې معبودانو خِدمت کوئ چې انسان جوړ
کړی وی، د لرګو او د کاڼو معبودان، هغه معبودان چې نهٔ لیدل او نهٔ اورېدل کولے شی، نهٔ خوراک او نهٔ بوئیل کولے شی.
۲۹ خو کهٔ هلته تاسو مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ولټوئ او د زړهٔ د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغهٔ لټون وکړئ
نو تاسو به هغه ومومئ. ۳۰ کله چې تاسو په تکلیف کښې یئ او په تاسو باندې دا هر څهٔ تېر شوی وی، نو آخر به مالِک
خُدائ ته راواپس شئ او د هغهٔ تابعداری به وکړئ. ۳۱ هغه رحم کوونکے خُدائ پاک دے. هغه به تاسو نهٔ پرېږدی او نهٔ به
مو تباه کوی او هغه به هغه لوظ نهٔ هېروی چې کوم هغهٔ په خپله ستاسو پلار نیکهٔ سره کړے دے. ۳۲ تاریخ ته وګورئ.
ستاسو د پېدایښت نه مخکښې وخت، او وروستو وخت او زمانې ته وګورئ کله چې مالِک خُدائ بنی آدم په زمکه پېدا کړو.
ټوله دُنیا ولټوئ. د دې په شان لوئ کار مخکښې کله هم شوے دے څهٔ؟ ولې مخکښې چا د دې په شان څهٔ اورېدلی دی؟
۳۳ داسې څهٔ خلق شته چې هغوئ د اور نه د یو خُدائ خبرې اورېدلې وی او ژوندی پاتې وی لکه ستاسو په شان؟ ۳۴ بل
خُدائ کله هم دا جرأت کړے دے چې د بل قوم نه خلق روان کړی او بو یې ځی او هغوئ خپل خلق جوړ کړی، لکه څنګه
چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو دپاره په مِصر کښې وکړل؟ ستاسو د سترګو په وړاندې هغهٔ د خپل لوئ طاقت
او قوت نه کار واخستلو، هغهٔ ویاګانې او جنګ راوستلو، معجزې او نښې یې وښودلې او یروونکی کارونه یې وکړل. ۳۵
مالِک خُدائ تاسو ته دا وښودل چې دا ثابته شی چې یواځې هغه خُدائ پاک دے او بې له هغهٔ نه بل نشته. ۳۶ هغهٔ په تاسو
باندې د آسمان نه خپل آواز واورېدو چې هغه ستاسو تربیت وکړی، او هغهٔ دلته په زمکه باندې په تاسو خپل مقدس اور
ولیدلو او د دې نه یې تاسو سره خبرې وکړې. ۳۷ ځکه چې هغهٔ ستاسو پلار نیکهٔ سره مینه کوله، هغهٔ تاسو غوره کړئ او
د خپل لوئ طاقت سره هغهٔ په خپله تاسو د مِصر نه راوویستلئ. ۳۸ کله چې تاسو مخ په وړاندې روان وئ، نو هغهٔ هغه
قومونه وشړل چې ستاسو نه لوئ او طاقتور وُو، چې هغه تاسو د هغوئ مُلک ته راولی او در یې کړی، کوم مُلک چې نن هم
ستاسو دے. ۳۹ نو نن دا خبره یاده ساتئ او هیڅکله یې مهٔ هېروئ. مالِک خُدائ هغه خُدائ پاک دے چې په آسمان کښې
او لاندې په زمکه کښې موجود دے. بل یو خُدائ هم نشته. ۴۰ د هغهٔ ټول قانون ومنئ کوم چې نن ما تاسو له درکړے
دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به هر کار سم وی. په هغه مُلک کښې به اوسېږئ کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ

پاک همېشه دپاره تاسو له درکوی.“

د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته د پناه دپاره ښارونه

۴۱ بیا موسیٰ د اُردن سیند نمرخاتهٔ طرف ته درې ښارونه بېل کړل. ۴۲ کله چې څوک په غلطئ سره داسې څوک ووژنی
چې دشمنی یې ورسره نهٔ وی نو قاتِل به د دې ښارونو نه یو ښار ته د پناه دپاره وتښتی او خپل ژوند به بچ کړی. ۴۳ د
لوړې علاقې په بیابان کښې د بصر ښار، د روبین قبیلې دپاره وو، د جِلعاد په علاقې کښې، د رامات ښار د جاد قبیلې دپاره
وو، د بسن په علاقه کښې، جولان د منسی قبیلې دپاره وو.

د خُدائ پاک د قانون په حقله د حضرت موسیٰ پېغام ورکول

۴۴ موسیٰ بنی اِسرائیلو ته د خُدائ پاک قانون او اصُول وښودل. ۴۵-۴۶ دا د هغې نه وروستو وُو چې هغوئ د مِصر نه
راوتلی وُو او هغوئ د اُردن سیند په نمرخاتهٔ طرف، بیت‌فعور ښار ته مخامخ په مېدان کښې وُو، چې هغوئ له یې دا قانون
ورکړو. دا په هغه علاقه کښې وُو کومه چې د اموری بادشاه سیحون وه، هغهٔ د حسبون په ښار کښې بادشاهی کوله. موسیٰ
او اِسرائیلیان چې کله د مِصر نه راووتل نو هغهٔ له یې شکست ورکړو. ۴۷ هغوئ د هغهٔ او د بسن بادشاه عوج په مُلک
قبضه وکړه، دا د اموریانو بل بادشاه وو چې د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته اوسېدو. ۴۸ دا مُلک د ارنون سیند په غاړه، د
عروعیر ښار نه واخله، د سِریون غرهٔ پورې خور وو، کوم چې حرمون دے. ۴۹ په دې کښې هغه ټوله علاقه هم شامله وه
چې د اُردن سیند نمرخاتهٔ طرف ته د مالګې دریاب پورې وه او د پِسګه د غرهٔ تر لمنې پورې وه.

د شریعت لس حُکمونه

۵ ۱ موسیٰ ټول اِسرائیلیان راغونډ کړل او هغوئ ته یې وفرمائیل، ”اے بنی اِسرائیلو. دې قانون ته غوږ ونیسئ کوم چې
نن زهٔ تاسو له درکوم. دا زده کړئ او وګورئ چې خامخا به ورباندې عمل وکړئ. ۲ د سینا په غرهٔ باندې مالِک خُدائ
زمونږ خُدائ پاک یو لوظ وکړو، ۳ هغه لوظ نهٔ صِرف زمونږ د پلار نیکهٔ سره وو، بلکې زمونږ ټولو سره وو کوم چې نن
ژوندی یُو. ۴ مالِک خُدائ هلته په غرهٔ باندې د اور نه تاسو سره مخامخ خبرې وکړې. ۵ په هغه وخت کښې زهٔ ستاسو
او مالِک خُدائ په مینځ کښې د مینځګړی په شان د دې دپاره ولاړ وم چې هغه څهٔ ووائی نو زهٔ به یې تاسو ته ووایم، ځکه
چې تاسو د اور نه یرېدئ او غرهٔ ته ونهٔ ختلئ. مالِک خُدائ وفرمائیل چې، ۶ زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، چا
چې د مِصر نه راوویستلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ. ۷ زما نه غیر د نورو معبودانو عبادت مهٔ کوئ. ۸ د ځان دپاره
د داسې یو څیز په شکل هم بُتان مهٔ جوړوَئ چې هغه پاس په آسمان کښې وی یا لاندې په زمکه باندې وی او یا د زمکې د
لاندې په اوبو کښې وی. ۹ یو بُت ته هم چې سجده ونهٔ لګوئ او نهٔ یې عبادت وکړئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو
غیرتی خُدائ پاک یم. زهٔ د پلار نیکهٔ د ګناه سزا د هغوئ اولاد له تر درېم او څلورم نسله پورې ورکوم څوک چې زما نه
نفرت کوی. ۱۰ خو زهٔ د هغه خلقو زرګونو نسلونو ته خپله مینه ښایم څوک چې زما سره مینه لری او زما حُکمونه منی.
۱۱ زما نوم د غلطو مقصدونو دپاره مهٔ استعمالوئ، ځکه چې زهٔ، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه چا له سزا
ورکوم څوک چې زما نوم بې‌ځایه اخلی. ۱۲ د سبت ورځ یاده لرئ او دا مقدسه وګڼئ، هم هغه شان لکه څنګه چې ما،
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک حُکم کړے دے. ۱۳ په شپږو ورځو کښې تاسو خپل کار روزګار کوئ، ۱۴ خو اوومه

ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ به هيڅ څوک کار نهٔ کوی، نهٔ تاسو، نهٔ ستاسو بچی، نهٔ ستاسو غلامان، نهٔ ستاسو څناور او نهٔ هغه مسافر چې ستاسو په مُلک کښې اوسيږی. ستاسو غلامان به هم هغه شان آرام کوی لکه څنګه چې تاسو کوئ. ﴿۱۵﴾ هغه راپه ياد کړئ چې تاسو په مِصر کښې غلامان وئ او ما، مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک د خپل لوئ طاقت او قوت سره آزاد کړئ. نو څکه زهٔ تاسو له حُکم درکوم چې د سبت ورځ ياده لرئ. ﴿۱۶﴾ د خپل مور او پلار عزت کوئ، لکه چې زهٔ، مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک تاسو له حُکم درکوم، نو ستاسو هر څهٔ به سم وی او تاسو به په هغه مُلک کښې يو اوږد عمر تېر کړئ کوم چې درکوم. ﴿۱۷﴾ قتل مهٔ کوئ. ﴿۱۸﴾ زنا مهٔ کوئ. ﴿۱۹﴾ غلا مهٔ کوئ. ﴿۲۰﴾ د چا خِلاف د دروغو ګواهی مهٔ ورکوئ. ﴿۲۱﴾ د بل سړی د ښځې خواهش مهٔ کوئ، د هغهٔ د کور، د هغهٔ د زمکې، د هغهٔ د نوکرانو، د هغهٔ د څاروو، د هغهٔ د خرونو، يا د بل داسې يو شی لالچ هم مهٔ کوئ کوم چې د هغهٔ وی. ﴿۲۲﴾ کله چې تاسو د غرهٔ سره راغونډ وئ نو دا حُکمونه مالِک خُدائ تاسو ټولو له درکړل. کله چې هغهٔ د اور نه او د تکې تورې وريځې نه په يو درونډ آواز سره خبرې وکړې نو هم دغه حُکمونه يې درکړل. بيا هغهٔ دا د کاڼو په دوه تختو وليکل او ما له يې راکړل.

د خلقو وېره

﴿۲۳﴾ کله چې ټول غر اور اخستے وو او تاسو د تيارې نه آواز واورېدو، نو ستاسو د قبيلو مشران ما له راغلل ﴿۲۴﴾ او هغوئ ووئيل چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ ته خپله لوئی او جلال په هغه وخت وښودلو چې د اور نه مو د هغهٔ خبرې اورېدلې. مونږ ته نن دا پته ولګېده چې کهٔ خُدائ پاک د يو انسان سره خبرې وکړی نو هغه انسان بيا هم ژوندے پاتې کېدے شی. ﴿۲۵﴾ خو مونږ ولې خپل ځانونه د مرګ په خطره کښې واچوو؟ هغه لوئ اور به مونږ تباه کړی. زمونږ دا يقين دے کهٔ چرې بيا مونږ د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک خبرې واورېدلې نو مړهٔ به شُو. ﴿۲۶﴾ داسې يو انسان شته څهٔ چې هغهٔ د اور نه د ژوندی خُدائ پاک خبرې اورېدلې وی او بيا هم ژوندے پاتې وی؟ ﴿۲۷﴾ موسیٰ، واپس لاړ شه او هغه هر څهٔ په غور سره واوره څهٔ چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک فرمائی. بيا واپس راشه او چې هغهٔ درته څهٔ وئيلی وی نو هغه مونږ ته ووايه. مونږ به هغې ته غوږ ونيسو او عمل به پرې وکړُو. ﴿۲۸﴾ کله چې مالِک خُدائ دا واورېدل، نو هغهٔ ما ته وفرمائيل، ما د دې خلقو خبرې اورېدلې دی او هغوئ بلکل ټيک وائی. ﴿۲۹﴾ کاش چې هغوئ هميشه صِرف هم دغه شان احساس لرلے. کاش چې هغوئ هميشه زما درناوے کولے او زما ټول حُکمونه يې منلے، نو چې د هغوئ او د هغوئ د اولاد به هميشه دپاره هر څهٔ سم وے. ﴿۳۰﴾ لاړ شه او هغوئ ته ووايه چې واپس خپلو خيمو ته لاړ شی. ﴿۳۱﴾ خو موسیٰ، تهٔ، زما سره ايسار شه او زهٔ به تا له زما ټول حُکمونه درکړم. هغه بيا خلقو ته وښايه، چې هغوئ په دې باندې په هغه مُلک کښې عمل کوی کوم چې هغوئ له ورکوم. ﴿۳۲﴾ بنی اِسرائيلو، ګورئ چې تاسو هغه هر څهٔ وکړئ د کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له حُکم درکړے دے. او د دې قانون نه اخوا دېخوا مهٔ اوړئ. ﴿۳۳﴾ په هغه ټولو حُکمونو عمل کوئ، نو ستاسو هر څهٔ به سم وی او په هغه مُلک کښې به تاسو ژوند تېروئ د کوم قبضه کولو له چې تاسو روان يئ.

لوئ حُکم

6 ﴿۱﴾ دا ټول هغه حُکمونه دی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ما له حُکم راکړے دے چې تاسو ته يې وښايم. چې په هغه مُلک کښې پرې عمل کوئ چې تاسو ورننوځئ او قبضه پرې کوئ. ﴿۲﴾ او چې تر کومې پورې تاسو، ستاسو بچی او ستاسو نمسی ژوندی وی نو د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نه خامخا يرېږئ. کهٔ تاسو د هغهٔ په ټول قانون عمل وکړو کوم چې زهٔ تاسو له درکوم نو په هغه مُلک کښې به ستاسو عُمر زيات شی. ﴿۳﴾ اے بنی اِسرائيلو، غوږ شئ. او په دې

حُکمونو باندې عمل کوئ نو ستاسو هر کار به سم وی او په هغه مُلک کښې به مو ډېر اولاد پېدا شی چې زرخېزه او آباد
دے، لکه څنګه چې مالِک خُدائ، ستاسو د پلار نيکهٔ خُدائ پاک، تاسو سره وعده کړې ده. ۴ اے بنی اِسرائيله واوره.
مالِک زمونږ مالِک خُدائ واحد ذات دے. ۵ تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره په پوره زړهٔ سره، په پوره ځان
او په خپل ټول طاقت سره مينه ساتئ. ۶ کوم حُکمونه چې درکوم نو هغه په ياده ياد کړئ. ۷ خپلو بچو ته دا بيا بيا
وريادوئ. کهٔ په کور کښې ناست يئ يا په لاره روان يئ، چې څملئ يا پاڅئ، نو د دې په حقله د هغوئ سره خبرې کوئ.
۸ دا په خپلو مټو او په خپلو تندو باندې وتړئ چې ستاسو دپاره د يادېدو د نښې په شان وی. ۹ دا د خپلو کورونو په
درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو وليکئ.

د نافرمانۍ خبردارے

۱۰ لکه څنګه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو پلار نيکهٔ، اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره لوظ کړے دے، هغه
به تاسو له لوئ لوئ او ښائسته ښارونه درکړی کوم چې تاسو نهٔ وی جوړ کړی. ۱۱ کورونه به مو د ښو ښو څيزونو نه
ډک وی چې کوم تاسو په کښې ايښی نهٔ وی او هلته به کوهی وی چې تاسو کنستلی نهٔ وی او د انګورو او زيتُونو باغونه به
وی چې تاسو کَرلی نهٔ وی. کله چې مالِک خُدائ تاسو دې مُلک ته راولی نو ستا دپاره به خوراک ډېر وی او تاسو به ماړهٔ
شئ، ۱۲ نو پام کوئ چې مالِک خُدائ هېر نهٔ کړئ کوم چې تاسو د مِصر مُلک نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ.
۱۳ مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه يرېږئ، تش د هغهٔ عبادت کوئ او صِرف د هغهٔ په نوم قسم خورئ. ۱۴ د نورو
معبودانو عبادت مهٔ کوئ، د هغه خلقو د معبودانو کوم چې ستاسو په خوا او شا کښې وی. ۱۵ ځکه چې مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک کوم چې تاسو سره اوسېږی، هغه يو غېرتی خُدائ پاک دے. د هغهٔ غضب به په تاسو راشی او هغه به د
زمکې مخ نه تاسو ورک کړی. ۱۶ تاسو په خپل مالِک خُدائ آزمېښت مهٔ کوئ، لکه څنګه چې تاسو هغه په مسه کښې
وآزمائيلو. ۱۷ پام کوئ چې د هغهٔ په ټول قانون عمل کوئ کوم چې هغهٔ تاسو له درکړے دے. ۱۸ د مالِک خُدائ په نظر
کښې چې څهٔ صحيح او ښهٔ وی نو هم هغه کوئ، نو ستاسو هر يو کار به سم وی. تاسو به هغه آبادې زمکې ته ورننه وځئ
او ستاسو به شی چې مالِک خُدائ ستاسو پلار نيکهٔ سره د هغې وعده کړې ده، ۱۹ او لکه چې هغهٔ څنګه وعده کړې ده،
تاسو به خپل دشمنان د هغه ځائ نه وشړئ. ۲۰ په راتلونکی زمانه کښې کله چې بچی درنه تپوس کوی چې مالِک خُدائ
زمونږ خُدائ پاک د دې ټول قانون د منلو حُکم مونږ له ولې راکړے دے؟ ۲۱ نو هغوئ ته ووايئ چې مونږ په مِصر کښې د
فِرعون غلامان وُو او مالِک خُدائ د خپل لوئ طاقت سره مونږ بچ کړُو. ۲۲ مونږ په خپلو سترګو وليدل چې هغهٔ
مِصريانو، فِرعون او د هغهٔ ټولو آفسرانو ته خپلې معجزې او يرووَنکی کارونه وښودل. ۲۳ هغهٔ مونږ د مِصر نه آزاد کړُو
چې دلته مو راولی او دا مُلک راکړی، لکه چې څنګه هغهٔ زمونږ پلار نيکهٔ سره وعده کړې وه. ۲۴ بيا مالِک خُدائ زمونږ
خُدائ پاک مونږ ته حُکم وکړو چې د هغهٔ په ټول قانون به عمل کوُو او د هغهٔ درناوے به کوُو. کهٔ مونږ داسې وکړل نو
زمونږ قوم به هميشه د هغهٔ د نظر لاندې وی او کاميابی به زمونږه وی. ۲۵ کهٔ مونږ په وفادارۍ سره په هغه هر څهٔ عمل
وکړُو چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک يې مونږ ته حُکم کړے دے، نو هغه به زمونږ نه رضا وی.

د مالِک خُدائ قوم

7 ۱ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو هغه مُلک ته ورننه کړی چې د کوم قبضه کولو له ورروان يئ او هغه به د
دې نه ډېر قومونه وشړی. کله چې تاسو مخ په وړاندې ځئ، نو هغه به اووهٔ قومونه وشړی کوم چې ستاسو نه لوئ او

طاقتور دی. هغوئ حِتیان، جرجاسیان، اموریان، کنعانیان، فرزیان، حِویان او یبوسیان دی. ٢ کله چې مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک تاسو په هغه خلقو زورَور کړی او شکست ورکړئ، نو هغوئ ټول ووژنئ. د هغوئ سره لوظ مۀ کوئ او
چې هيڅ رحم ورباندې ونۀ کړئ. ٣ د هغوئ سره ودونه مۀ کوئ او خپل اولاد هغوئ سره ودونو ته مۀ پرېږدئ، ٤ ځکه
چې هغوئ به بيا ستاسو اولاد د مالِک خُدائ نه واړوی چې د هغوئ د معبودانو عبادت به کوی. نو بيا به د مالِک خُدائ
غضب په تاسو راشی او تاسو به سمدستی تباه کړی. ٥ د هغوئ د قربانګاه ځايونه وران کړئ، د هغوئ مقدسې ستنې
ټوټې ټوټې کړئ، د هغوئ د اشيرې بُت نښې راوغورزوئ او د هغوئ بُتان وسوزوئ. ٦ تاسو د مالِک خُدائ يعنې د خُدائ
پاک مقدس خلق يئ. نو هغۀ د زمکې د مخ نه خوښ کړئ چې د هغۀ خپل خاص خلق اوسئ. ٧ مالِک خُدائ تاسو سره د
دې دپاره مينه نۀ ده کړې او نۀ يې خوښ کړی يئ چې تاسو د نورو خلقو نه زيات وئ، په حقيقت کښې تاسو د ټولو نه
وړوکے قوم وئ. ٨ خو مالِک خُدائ ستاسو سره مينه وکړه او هغه وعده پوره کوی کومه يې چې ستاسو پلار نيکۀ سره
کړې وه. نو ځکه هغۀ د خپل لوئ طاقت سره تاسو بچ کړئ او د مِصر بادشاه، فِرعون د غلامۍ نه يې آزاد کړئ. ٩ ياد
ساتئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، حقيقی خُدائ پاک دے او هغه وفادار دے. هغه به خپل لوظ پوره کړی او د
هغه خلقو زرګونو نسلونو ته به نۀ بدلېدونکې مينه وښائی څوک چې د هغۀ سره مينه لری او د هغۀ په حُکمونو عمل کوی،
١٠ او څوک چې ترې نه نفرت کوی نو په بدل کښې به هغه تباه کړی. هغه به هغه چا له په سزا ورکولو کښې سستی ونۀ
کړی څوک چې د هغۀ نه نفرت وکړی. ١١ تاسو ته چې څۀ ښودلے شوی دی نو په هغې عمل وکړئ، نن چې ما کوم
قانون درکړے دے په هغې عمل وکړئ.

د فرمانبردارۍ کولو برکتونه

١٢ کۀ تاسو دې حُکمونو ته غوږ ونيسئ او په وفادارۍ سره پرې عمل کوئ، نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو
سره خپل لوظ پوره کړی او خپله نۀ بدلېدونکې مينه به درته وښائی، لکه څنګه چې هغۀ ستاسو پلار نيکۀ سره وعده کړې ده.
١٣ هغه به ستاسو سره مينه کوی او برکت به درکړی، نو ستاسو شمېر به زيات شی او ډېر اولاد به پېدا شی، هغه به
ستاسو پټی برکتناک کړی، نو چې ستاسو غله، مے او د زيتُونو تېل به پېدا کړی، او هغه به تاسو له برکت درکړی چې تاسو
له ډېر څاروی، چېلۍ او ګډې درکړی. هغه به دا ټول برکتونه تاسو له په هغه مُلک کښې درکړی د کوم چې هغۀ ستاسو پلار
نيکۀ سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. ١٤ په دُنيا کښې د يو قوم سره به هم ستاسو په شان ډېر برکتونه نۀ وی. نۀ به
ستاسو يو کس او نۀ به ستاسو يو څاروے شنډ ګرځی. ١٥ مالِک خُدائ به تاسو د ټولو بيمارو نه وساتی، هغه به په تاسو
باندې داسې خرابې بيمارۍ نۀ راولی کومې چې تاسو په مِصر کښې ليدلې وې، خو هغه بيمارۍ به ستاسو په ټولو دشمنانو
راولی. ١٦ هغه هر يو قوم تباه کړئ په کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو زورَور کړی يئ او چې په هغوئ
باندې هيڅ رحم ونۀ کړئ. د هغوئ د معبودانو عبادت مۀ کوئ، ځکه چې دا به ستاسو دپاره يو دام جوړ شی. ١٧ په خپل
زړۀ کښې دا مۀ وايئ چې دا قومونه ستاسو نه په شمېر کښې زيات دی او هغوئ تاسو نۀ شئ شړلے. ١٨ د هغوئ نه مۀ
يرېږئ، هغه څۀ رايه ياد کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په فِرعون او په ټول مِصر وکړل. ١٩ هغه سختې
وباګانې، معجزې او نښې رايادې کړئ چې تاسو په خپلو سترګو وليدلې او هغه لوئ طاقت او قوت چې د کوم په ذريعه
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ. لکه څنګه چې هغۀ مِصريان تباه کړل، نو هغه ټول خلق به هم هغه شان
تباه کړی چې تاسو ترې نه يرېږئ. ٢٠ هغه به په هغوئ وارخطائی ورولېږی او هغه به هغوئ هم تباه کړی چې څوک تښتی
او پټېږی. ٢١ نو د دې خلقو نه مۀ يرېږئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے، خُدائ پاک لوئ او يرووونکے
دے. ٢٢ چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به دا قومونه لږ لږ شړی. تاسو به هغوئ ټول په يو ځل نۀ شئ شړلے، ځکه

کهٔ تاسو داسې وکړل، نو ځنګلی ځناور به زيات شی او دا به ستاسو دپاره يوه خطره جوړه شی. ۲۳ مالِک خُدائ به تاسو
ستاسو په دشمنانو زورَور کړی او تر هغې پورې به وارخطا وی چې ترڅو تباه شوی نهٔ وی. ۲۴ هغه به د هغوئ په
بادشاهانو تاسو زورَور کړی. تاسو به هغوئ ووژنئ او هغوئ به هېر کړے شی. هيڅ څوک به ستاسو مخه نهٔ شی نيولے،
تاسو به هر يو تباه کړئ. ۲۵ د هغوئ بُتان وسوزوئ. په دې باندې چې کوم سپين زر يا سرهٔ زر لګېدلی وی، د هغې
خواهش مهٔ کوئ، هغه ترې نه د خپلو ځانونو دپاره مهٔ اخلئ. ګنې دا به ستاسو دپاره يو دام جوړ شی، ځکه چې مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک د بُت پرستئ نه نفرت کوی. ۲۶ هغه بُتان خپلو کورونو ته مهٔ راوړئ، ګنې په تاسو به هم هغه
لعنت وی کوم چې په هغوئ دے. تاسو خامخا د دې بُتانو نه کرکه کوئ او سپک ورته ګورئ، ځکه چې دا لعنتی دی.

بنی اِسرائيلو ته د ښې زمکې مِلاوېدل

۸ ۱ ما چې نن کوم قانون درکړے دے په هغه تول په وفادارئ سره عمل کوئ، نو چې داسې تاسو ژوندی پاتې شئ او
ودان شئ او هغه مُلک قبضه کړئ چې مالِک خُدائ د هغې وعده ستاسو پلار نيکهٔ سره کړې ده. ۲ هغه راياد کړئ چې
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په تېرو څلوېښتو کالونو کښې څنګه په بيابان کښې په دې اوږد سفر کښې ستاسو لارښودنه
وکړه، او په تاسو يې سختئ راولېږلې چې په تاسو کښې عاجزی وی او تاسو وآزمائی، نو چې هغه په دې پوهه شی چې
ستاسو په زړهٔ کښې څهٔ دی نو چې د هغهٔ په حُکمونو عمل کوئ او کهٔ نه. ۳ هغهٔ په تاسو باندې عاجزی او لوږه راوستله،
نو بيا هغهٔ تاسو له د خوراک دپاره من درکړل، هغه خوراک چې د دې نه مخکښې هيڅکله ستاسو پلار نيکهٔ هم نهٔ وو
خوړلے. هغهٔ دا د دې دپاره وکړل چې تاسو ته وښائی چې بنی آدم دې په دې يقين نهٔ ساتی چې هغه تش په روټئ پائی، خو
هغه په هره هغه خبره پائی چې د مالِک خُدائ د خولې نه راوځی. ۴ په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو جامې نهٔ دی زَړې
شوې او نهٔ مو پښې پړسېدلې دی. ۵ ياد لرئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو د اصلاح دپاره سزا درکوی لکه
چې يو پلار خپلو بچو له تربيت ورکوی. ۶ نو بيا، هم هغه شان کوئ چې څنګه مالِک خُدائ حُکم درکړے دے، د هغهٔ د
قانون په مطابق ژوند تېروئ او د هغهٔ تابعداری کوئ. ۷ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو هغه زرخېز مُلک ته راولی،
يو داسې مُلک چې سيندونه او ولې په کښې وی چې د هغه چينو نه وتلې وی چې د درو او غرونو نه بهيږی، ۸ يو داسې
مُلک چې غنم، اوربشې، انګور، اينځر، انار، د زيتُونو تېل او شات په کښې پيدا کيږی. ۹ هلته به هيڅکله اوږی نهٔ شئ او
نهٔ به محتاج شئ. د هغې په تيږو کښې اوسپنه شته دے او د هغې غرونو نه تاسو تانبه راويستلے شئ. ۱۰ تاسو چې د
خوراک دپاره څهٔ غواړئ هغه هر څهٔ به درته ملاوېږی او چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کوم آباد مُلک درکړے دے د
هغې دپاره به تاسو د هغهٔ شُکر ادا کړئ.

مالِک خُدائ نهٔ هېرول

۱۱ پام کوئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هېر نهٔ کړئ، نن چې کوم قانون زهٔ درکوم چې په هغې باندې عمل کولو
کښې ناکامه نهٔ شئ. ۱۲ کله چې تاسو ته د خوراک دپاره هغه هر څهٔ مِلاو شی چې تاسو يې غواړئ او د اوسېدو دپاره
ښائسته کورونه جوړ کړئ ۱۳ کله چې ستاسو څاروی، ګېډې، ستاسو سپين زر او سرهٔ زر او ستاسو نور هر څيز زيات
شی، ۱۴ نو دا خبره يقينی کړئ چې تاسو مغروره نهٔ شئ او مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هېر نهٔ کړئ چې هغهٔ تاسو د
مِصر نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ. ۱۵ هغهٔ تاسو د هغه لوئ او يروونکی بيابان په لاره بوتلئ چرته چې
زهريله ماران او لړمان وُو. په هغه خُشکه او تږې زمکه کښې هغهٔ ستاسو دپاره د سختې تيږې نه اوبهٔ روانې کړې. ۱۶ په

بیابان کښې د خوراک دپاره هغهٔ تاسو له من درکړل، هغه خوراک چې ستاسو پلار نیکهٔ هیڅکله نهٔ وو خوړلے. هغهٔ په تاسو
سختئ راولېږلې چې تاسو وآزمائی، نو چې داسې په آخر کښې ستاسو هر څهٔ سم شی. (۱۷) پام کوئ چې تاسو په خپل زړهٔ
کښې دا ونهٔ وایئ چې په خپل طاقت او قوت سره تاسو خپل ځانونه مالداره کړی دی. (۱۸) یاد لرئ دا مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک دے چې هغهٔ تاسو له د مالداره کېدو طاقت درکړے دے. هغه ځکه دا کوی چې هغه تر نن ورځ پورې وفادار
دے چې په هغه لوظ ودرېږی کوم چې هغهٔ ستاسو پلار نیکهٔ سره کړے وو. (۱۹) هیڅکله مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
مهٔ هېروئ او نهٔ چې نورو معبودانو ته واوړئ چې د هغوئ عبادت او خِدمت وکړئ. کهٔ تاسو داسې وکړل، نو زهٔ نن تاسو له
خبردارے درکوم چې بېشکه تاسو به تباه شئ. (۲۰) کهٔ چرې تاسو د مالِک خُدائ تابعداری ونهٔ کړئ، نو د هغه قومونو په
شان به تاسو تباه شئ کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مخ په وړاندې تلو سره تباه کوی.

د خلقو نافرمانی

۹ (۱) اے بنی اِسرائیلو واورئ. تاسو به نن د اُردن سیند نه پورې وځئ او هغه مُلک به قبضه کړئ چې د هغه قومونو دے
چې ستاسو نه لوئ او طاقتور دی. د هغوئ ښارونه لوئ لوئ دی چې دېوالونه یې آسمان ته رسیږی. (۲) هغه خلق په خپله
تکړه او لوړ لوړ دی، هغوئ دېوان دی او تاسو دا خبره اورېدلې ده چې د هغوئ په مقابله کښې هیڅ څوک نهٔ شی ودرېدلے.
(۳) خو تاسو به په خپله وګورئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به د بل شوی اور په شان ستاسو نه مخکښې روان
وی. چې مخ په وړاندې ځئ نو خُدائ پاک به هغوئ له شکست ورکړی، هغوئ به وشړئ او زر به یې تباه کړئ، هم هغه شان
چې څنګه هغهٔ وعده کړې ده. (۴) کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغوئ ستاسو دپاره د هغه مُلک نه وباسی، نو
په خپل زړهٔ کښې داسې مهٔ وایئ چې ګنې تاسو نېک خلق یئ او د دې دپاره یې راوستلئ چې دا مُلک ستاسو شی. داسې نهٔ
ده، مالِک خُدائ دا خلق ستاسو دپاره ځکه وباسی چې هغوئ بدکاره دی. (۵) په دې وجه نهٔ چې تاسو نېک عمله او ښهٔ
خلق یئ خو مالِک خُدائ تاسو پرېږدی چې د هغوئ مُلک ونیسئ. هغه به هغوئ وشړی ځکه چې هغوئ بدعمله خلق دی او
د هغهٔ اراده دا ده چې ستاسو پلار نیکهٔ، اِبراهیم، اِسحاق، او یعقوب سره یې کومه وعده کړې وه هغه پوره کړی. (۶) ځان
په دې ښهٔ پوهه کړئ چې مالِک خُدائ دا زرخیزه مُلک تاسو له ستاسو د ښهٔوالی په وجه نهٔ درکوی بلکې تاسو خو ضدی
خلق یئ. (۷) دا خبره مهٔ هېروئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په بیابان کښې تاسو څنګه غصه کړو. د هغه ورځې
نه واخله چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ تر ننه پورې چې دلته راورسېدلئ، تاسو د هغهٔ خِلاف بغاوت کړے دے. (۸)
د سینا په غرهٔ باندې هم تاسو مالِک خُدائ دومره غصه کړو چې ستاسو بربادولو ته تیار وو. (۹) زهٔ غرهٔ ته وختلم چې د
کاڼو هغه تختې راواخلم چې هغه لوظ ورباندې لیکلے شوے وو کوم چې مالِک خُدائ تاسو سره کړے دے. زهٔ هلته بغېر د
څهٔ خوراک څښاک نه څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې پاتې شوم. (۱۰) بیا مالِک خُدائ ما له د کاڼو هغه دوه تختې
راکړې چې په هغې باندې هغهٔ په خپله هغه څهٔ لیکلی وُو څهٔ یې چې په هغه ورځ د اور نه تاسو ته فرمائیلی وُو چې هلته د غرهٔ
سره راغونډ وئ. (۱۱) د هغه څلوېښتو ورځو او څلوېښتو شپو نه وروستو مالِک خُدائ ما له د کاڼو هغه دوه تختې راکړې
چې په کومو باندې هغهٔ شریعت لیکلے وو. (۱۲) بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې سمدستی د غرهٔ نه کوز شه، ځکه چې
ستا خلق کوم چې تا د مِصر نه راوویستل، هغوئ مرتد شوی دی. هغوئ د هغه څهٔ نه زر اوړېدلی دی چې ما یې حُکم
ورکړے دے او هغوئ د خپلو ځانونو دپاره د سرو زرو یو بُت جوړ کړے دے. (۱۳) مالِک خُدائ ما ته دا هم وفرمائیل، ما
ته پته ده چې دا څومره ضدی خلق دی. (۱۴) تهٔ د هغوئ دپاره ما ته مِنت ونهٔ کړې. زهٔ هغوئ تباه کوم او هیڅ څوک به یې
بیا نوم وانهٔ خلی. نو زهٔ به تا د داسې قوم پلار جوړ کړم چې د دوئ نه به لوئ او طاقتور وی. (۱۵) نو زهٔ واپس شوم او د

غرۀ نه راکوز شوم، هغه د کاڼو دوه تختې مې رارواني کړې وې چې په کومو باندې شريعت ليکلے شوے وو. د غر نه د اور
لمبې ختلې. ۱۶ ما ته پته ولګېده چې تاسو د هغه حُکم نافرمانی کړې ده کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له
درکړے وو او تاسو د هغۀ خِلاف ګناه کړې وه چې د سخی په شکل کښې مو د سرو زرو بُت جوړ کړے وو. ۱۷ نو هلته
ستاسو په مخکښې ما د کاڼو تختې راوغورزولې او ټوټې ټوټې مې کړې. ۱۸ نو يو ځل بيا زۀ د مالِک خُدائ په حضور کښې
څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې پرمخې پرېوتم او نۀ مې څۀ خوړل او نۀ مې څۀ څښل. دا ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ
خِلاف ګناه کړې وه او هغه مو غصه کړے وو. ۱۹ زۀ د مالِک خُدائ د سخت قهر نه وېرېدم، ځکه چې هغه دومره غصه
وو چې تاسو تباه کړی، خو مالِک خُدائ يو ځل بيا زما واورېدل. ۲۰ مالِک خُدائ هارون ته هم دومره غصه وو چې وې
وژنی، نو په هغه وخت ما د هارون دپاره هم دُعا وکړه. ۲۱ ما هغه د ګناه نه ډک څيز يعنې د سرو زرو سخے واخستو کوم
چې تاسو جوړ کړے وو او په اور کښې مې واچولو. بيا ما دا ټوټې ټوټې کړو، د اوړو په شان مې مېده کړو او هغه مې په
هغه وَله کښې وغورزولو چې د غر نه لاندې بهېده. ۲۲ کله چې تاسو په تبيعره، مسه، قبروت هتاوه کښې وئ نو تاسو هلته
هم مالِک خُدائ غصه کړے وو. ۲۳ او چې کله هغۀ تاسو د قادِس برنيع نه د دې حُکمونو سره ولېږلئ چې لاړ شئ او هغه
مُلک ونيسئ کوم يې چې تاسو له درکولو، نو تاسو د هغۀ خِلاف سرکشی وکړه، تاسو په هغۀ يقين ونۀ کړو او نۀ مو د هغۀ
فرمانبرداری وکړه. ۲۴ چې د کوم وخت نه ما تاسو پېژندلی يئ، تاسو د مالِک خُدائ خِلاف سرکشی کړې ده. ۲۵ نو په
هغه څلوېښتو ورځو او څلوېښتو شپو کښې زۀ د مالِک خُدائ په حضور کښې پرمخې پروت وم، دا ځکه چې ما ته پته وه
چې هغه ستاسو د تباه کولو اراده لری. ۲۶ او ما دُعا وکړه، اے مالِکه خُدايه، خپل خلق مۀ تباه کوه، هغه خلق چې تا بچ
کړل او د خپل لوئ طاقت او قوت سره دې د مِصر نه راوويستل. ۲۷ خپل خِدمت کوونکے اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب
راياد کړه او د دې خلقو ضد، بدکارئ او ګناه ته مۀ ګوره. ۲۸ ګنې، مِصريان به ووائی چې تۀ د دې جوګه نۀ يې چې خپل
خلق هغه مُلک ته بوځې چې د هغوئ سره دې وعده کړې ده. هغوئ به ووائی چې تا خپل خلق بيابان ته د دې دپاره بوتلل
چې هغوئ ووژنې، ځکه چې تا د هغوئ نه نفرت کولو. ۲۹ د دې هر څۀ نه علاوه، دا هغه خلق دی چې تا خوښ کړل چې
ستا خپل خلق شی او د خپل لوئ طاقت او قوت سره دې هغوئ د مِصر نه راوويستل.

حضرت موسیٰ ته د شريعت د حُکمونو نوې تختې مِلاوېدل

۱۰ ۱ په هغه وخت کښې مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د اولنو په شان دوه د کاڼې تختې جوړې کړه او يو د لرګی
صندوق جوړ کړه چې هغه تختې په کښې کېږدې. په غر باندې ما ته راوخېژه، ۲ او زۀ به په هغې باندې هم هغه څۀ وليکم
څۀ چې ما په هغه تختو باندې ليکلی وُو چې تا ماتې کړې او بيا به تۀ هغه په صندوق کښې کېږدې.“ ۳ نو ما د کيکر لرګی
نه يو صندوق جوړ کړو او د اولنو په شان مې د کاڼې دوه تختې جوړې کړې او د ځان سره مې غر ته وخېژولې. ۴ بيا
مالِک خُدائ په هغه تختو باندې هم هغه خبرې وليکلې کومې چې هغۀ په وړومبی ځل ليکلې وې، دا هغه لس حُکمونه وُو چې
تاسو له يې په هغه ورځ درکړل چې د غر سره راغونډ وئ او هغۀ د اور نه خبرې وکړې. مالِک خُدائ ما له تختې راکړې.
۵ او زۀ د غرۀ نه راکوز شوم څنګه چې مالِک خُدائ ما ته حُکم کړے وو، نو تختې مې په صندوق کښې کېښودلې. او
هغه تختې تر اوسه پورې په صندوق کښې پرتې دی.“ ۶ بنی اِسرائيل د يعقان د خلقو د کُوهو نه روان شول او موسيره ته
لاړل. او هلته هارون په حق ورسېدو او دفن شو او د هغۀ زوئ اِلىعزر د هغۀ په ځائ د اِمام په توګه خِدمت کولو. ۷ د
هغه ځائ نه هغوئ جدجوده او بيا يُطباته ته لاړل، هغه مُلک چې د اوبو ډېر نِهرونه په کښې دی. ۸ په هغه وخت مالِک
خُدائ د ليوی قبيلې سرې مقرر کړل چې د لوظ صندوق وړی او د اِمامانو په توګه د هغۀ خِدمت کوی او د هغۀ په نوم

برکت غواړی. او تر اوسه پورې د هغوئ دا ذمه وارۍ دی. ۹ نو د ليوی قبيلې ته د نورو قبيلو په شان زمکه مِلاو نۀ شوه،
مالِک خُدائ په خپله د هغوئ ميراث وو هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وعده کړې وه. ۱۰ ”د
وړومبی ځل په شان زۀ په غر باندې څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې ايسار شوم، مالِک خُدائ يو ځل بيا زما خبرې ته
غوږ ونيولو او په دې رضا شو چې تاسو به نۀ تباه کوی. ۱۱ بيا هغۀ ما ته وفرمائيل چې پاڅم او ستاسو لارښودنه وکړم،
چې تاسو هغه مُلک ونيسئ چې د کوم وعده يې ستاسو پلار نيکۀ سره کړې وه.

د مالِک خُدائ درناوے او عبادت کول

۱۲ اوس، اے بنی اِسرائيلو، هغه څۀ واورئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې ستاسو نه غواړی. د مالِک خُدائ
خپل خُدائ پاک نه يرېږئ، د هغۀ پوره تابعداری کوئ، د هغۀ سره مينه کوئ او د زړۀ د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د
هغۀ خِدمت کوئ، ۱۳ او د هغۀ ټول قانون منئ. دا زۀ نن ستاسو د فائدې دپاره درکوم. ۱۴ ګورئ، دا اوچت آسمانونه د
مالِک خُدائ دی، دا زمکه او په دې کښې هر څۀ د هغۀ دی. ۱۵ خو د مالِک خُدائ مينه ستاسو پلار نيکۀ سره دومره زياته
وه چې د نورو خلقو په ځائ يې تاسو خوښ کړئ او تر اوسه پورې د هغۀ غوره خلق يئ. ۱۶ نو د اوس نه د مالِک خُدائ
تابعداره اوسئ او خپل ضد پرېږدئ. ۱۷ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د معبودانو خُدائ پاک او د مالِکانو مالِک خُدائ
دے. هغه لوئ او طاقتور دے، د هغۀ نه يره په کار ده. هغه نۀ د چا طرفداری کوی او نۀ رشوت اخلی. ۱۸ هغه دا ګوری
چې د يتيمانو او کونډو سره ښۀ سلوک کيږی او کۀ نه، هغه د مسافرو سره مينه کوی کوم چې زمونږ خلقو سره اوسيږی
او هغوئ له خوراک او جامې ورکوی. ۱۹ نو د مسافرو سره مينه کوئ، ځکه چې په يو وخت کښې تاسو هم د مِصر په
مُلک کښې مسافر وئ. ۲۰ مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه يرېږئ او صِرف د هغۀ عبادت کوئ. د هغۀ وفادار اوسئ او
صِرف د هغۀ په نوم قسم خورئ. ۲۱ د هغۀ ثناء وايئ، هغه ستاسو خُدائ پاک دے او تاسو په خپلو سترګو هغه لوئ او
عجيبه کارونه ليدلی دی چې ستاسو دپاره يې کړی دی. ۲۲ کله چې ستاسو پلار نيکۀ مِصر ته لاړل، هغوئ صِرف اويا
کسان وُو. خو اوس مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بےشمېره کړی يئ.

د مالِک خُدائ لوئی

۱۱ ۱ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ او د هغۀ ټولې مطالبې، اصُول، قانون او حُکمونه منئ. ۲ چې
تاسو د مالِک خُدائ په حقله څۀ زده کړی دی نو هغه اوس ياد ساتئ. ستاسو په بچو نه بلکې په تاسو پخپله دا واقعې تېرې
شوې. تاسو د مالِک خُدائ لوئی، د هغۀ طاقت، د هغۀ قوت، ۳ او د هغۀ معجزې وليدلې. تاسو وليدل چې هغۀ د مِصر په
بادشاه فِرعون او د هغۀ په ټول مُلک باندې څۀ وکړل. ۴ تاسو وليدل چې مالِک خُدائ د مِصريانو لښکر، سره د هغوئ د
آسونو او جنګی ګاډو څنګه تباه کړل او په بحرِقُلزم کښې يې ډُوب کړل کله چې هغوئ تاسو پسې وُو. ۵ تاسو ته پته ده
چې مالِک خُدائ ستاسو دې ځائ ته رارسېدو نه مخکښې په بيابان کښې څۀ وکړل. ۶ هغه رایاد کړئ چې د روبين قبيلې
د اِلياب د زامنو، داتن او ابيرام سره يې څۀ وکړل. د ټولو په مخکښې زمکه وچاوده او هغوئ يې سره د خپلو کورَنو، د خپلو
خېمو او د هغوئ د ټولو نوکرانو او څناورو تېر کړل. ۷ آو، تاسو هم هغه خلق يئ چې په خپلو سترګو مو هغه ټول کارونه
ليدلی دی څۀ چې مالِک خُدائ کړی وُو.

د وعده کړے شوې زمکې برکتونه

(۸) نن چې زۀ کوم قانون درکوم په هغه ټول عمل کوئ، نو تاسو ته به طاقت مِلاو شی چې د سیند نه پورې وځئ او هغه
مُلک قبضه کړئ کوم ته چې تاسو وردننه کېدونکی یئ. (۹) نو تاسو به په هغه مُلک کښې ډېره موده تېره کړئ چې مالِک
خُدائ ستاسو پلار نیکۀ او د هغوئ اولاد له یې د ورکولو وعده کړې ده، هغه مُلک چې زرخېزه او آباد دے. (۱۰) کوم مُلک
چې تاسو قبضه کوئ هغه مُلک د مِصر په شان نۀ دے، چرته چې تاسو مخکښې اوسېدئ. هلته به چې تاسو تخم کَرلو، نو د
پښو اویو کولو دپاره به تاسو سخته خواری کوله، (۱۱) خو چې تاسو کومې زمکې ته ورننوځئ هغه د غرونو، مېدانونو مُلک
دے، یو داسې مُلک چې په باران اوبۀ کیږی. (۱۲) مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې مُلک خیال ساتی او د کال په هر
موسم کښې یې وربانديې نظر وی. (۱۳) نو کۀ تاسو زما په حُکمونو په وفادارۍ سره عمل کوئ کوم چې نن ما درکړی دی،
او تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره مینه کوئ او د زړۀ د اخلاصه د هغۀ خِدمت کوئ، (۱۴) نو بیا به هغه ستاسو
په مُلک کښې په صحیح موسم کښې، په خزان او سپرلی کښې بارانونه ووروی، نو تاسو به د زیتُونو تېل، غله او انګور
راټولوئ، (۱۵) او د څاروو دپاره به واښۀ درته ملاوېږی. او ستا دپاره به خوراک ډېر وی او تاسو به ماړۀ شئ. (۱۶) پام
کوئ، چې خپل زړونه مو دوکه نۀ کړی چې د مالِک خُدائ نه واوړئ او د نورو معبودانو خِدمت او عبادت وکړئ. (۱۷) کۀ
تاسو داسې وکړل نو مالِک خُدائ به تاسو ته په قهر شی. هغه به د آسمان نه په تاسو باران بند کړی او ستاسو زمکه به اوچه
شی او فصلونه به نۀ راشنۀ کوی. بیا به تاسو زر هلته مړۀ شئ، اګر چې هغه زمکه ښۀ ده کومه چې تاسو له درکوی. (۱۸) دا
حُکمونه یاد ساتئ او په ذهن کښې یې وساتئ. دا په خپلو متو او خپلو تندو باندې وتړئ چې ستاسو دپاره د یادېدو د یوې
نښې په شان وی. (۱۹) دا په خپلو ماشومانو زده کړئ. چې تاسو په کور کښې یئ او یا په لاره روان یئ، چې تاسو څملئ او
یا پاځئ نو د دې په حقله د هغوئ سره خبرې کوئ. (۲۰) دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو ولیکئ.
(۲۱) نو تاسو او ستاسو بچی به په هغه مُلک کښې یو اوږد عُمر تېر کړی چې مالِک خُدائ ستاسو د پلار نیکۀ سره د هغې د
ورکولو وعده کړې ده. تر څو چې زمکه او آسمان وی نو تاسو به هلته اوسېږئ. (۲۲) ما چې کوم حُکمونه درکړی دی په
هغې باندې په ایماندارۍ سره عمل کوئ یعنې، مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره مینه کوئ، د هغۀ په لاره سم روان
اوسئ او د هغۀ نه مۀ لرې کېږئ، (۲۳) نو چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به هغه ټول قومونه وشړی او تاسو به هغه مُلک
قبضه کړئ کوم چې د هغه قومونو دے چې ستاسو نه لوئ او طاقتور دی. (۲۴) تاسو چې چرته هم قدم ږدئ، نو هغه زمکه
به ستاسو وی. ستاسو علاقه به د بیابان نه تر لبنان پورې، د فرات د سیند نه واخله د مدیترانی د سمندر پورې خوره وی.
(۲۵) په هغه مُلک کښې چې تاسو چرته هم ځئ، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه خلق ستاسو نه ویروی لکه څنګه
چې هغۀ وعده کړې ده او هیڅ څوک به هم ستاسو په مخکښې نۀ شی ودرېدلے. (۲۶) ګورئ، زۀ نن تاسو خپلې خوښې ته
پرېږدم چې برکت غواړئ او کۀ لعنت، (۲۷) برکت به په دې کښې وی، چې د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په هغه
حُکمونو عمل کوئ چې نن یې زۀ درکوم، (۲۸) لعنت به په دې کښې وی، چې تاسو د دې حُکمونو نافرمانی وکړئ او د هغه
معبودانو عبادت ته واوړئ چې تاسو مخکښې نۀ دی پېژندلی. (۲۹) کله چې مالِک خُدائ تاسو هغه مُلک ته راولی کوم چې
تاسو قبضه کوئ، نو د برکت آواز به تاسو د ګِرزیم غر نه وکړئ او د لعنت آواز به د عیبال غر نه وکړئ. (۳۰) دا دوه غرونه
د کنعانیانو په علاقه کښې د اُردن سیند نمرپرېواتۀ طرف ته دی، کنعانیان د اُردن په مېدان کښې اوسېږی، چې جلجال ښار
ته نزدې دے او د موره مقدسو ونو نه لرې نۀ دے. (۳۱) زر به تاسو د اُردن سیند نه واوړئ او هغه مُلک به قبضه کړئ چې
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی. کله چې هغه مُلک ونیسئ او په کښې اوسېږئ، (۳۲) نو ګورئ، په هغه
ټولو حُکمونو به عمل کوئ کوم چې نن زۀ درکوم.“

د عبادت دپاره یو ځائ

۱۲ ۱ موسیٰ وفرمائیل چې، ”دا هغه حُکمونه دی چې تاسو به په هغه مُلک کښې پرې عمل کوئ چې مالِک خُدائ،
ستاسو د پلار نیکۀ خُدائ پاک یې درکوی. چې تاسو ژوندی یئ نو خامخا به وربانديې عمل کوئ. ۲ کوم مُلک چې تاسو
نیسئ په هغې کښې هغه ټول ځایونه تباه کړئ چرته چې هغه خلق په لوړو غرونو، په غونډو او د لويو شنو ونو لاندې د خپلو
معبودانو عبادت کوی. ۳ د هغوئ د قربانۍ ځایونه وران کړئ او د هغوئ د کاڼو مقدسې ستنې ټوټې ټوټې کړئ. د هغوئ
د اشیرې بُت نښې وسوزوئ او د هغوئ بُتان ټوټې ټوټې کړئ او د هغه ځایونو نه د هغوئ د بُتانو نوم نشان ختم کړئ. ۴ د
مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت هغه شان مۀ کوئ لکه څنګه یې چې هغوئ کوی. ۵ خو مالِک خُدائ به د ستاسو
ټولو قبیلو د علاقې نه یو ځائ خوښ کړی، هلته به خلق د هغۀ حضور ته راځی او د هغۀ عبادت به کوی. ۶ هلته به خپلې
سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، خپله لسمه حِصه او مقدسې نذرانې، خپلې منښتې، خپلې رضاکارانه نذرانې او د خپلو
څاروو او ګډو وړومبی پېدا شوی بچی پېش کوئ. ۷ هلته، د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضور کښې تاسو او
ستاسو خاندان به خوراک کوئ او د هغه هر څیز نه به پوره خوند اخلئ چې تاسو د هغې دپاره محنت کړے وی. ځکه چې
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له برکت درکړے دے. ۸ کله چې هغه وخت راشی، نو تاسو چې داسې کارونه ونۀ
کړئ لکه چې دلته یې کوئ. تر اوسه پورې چې تاسو ته څۀ ښۀ ښکارېدل نو هم هغه شان مو کول، ۹ ځکه چې تاسو ته
هغه میراث لا نۀ دے مِلاو شوے چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی، چې هلته به تاسو په امن کښې
اوسېږئ. ۱۰ کله چې تاسو د اُردن سیند نه واوړئ، نو مالِک خُدائ به هغه مُلک تاسو له په میراث کښې درکړی. هغه به
تاسو د خپلو ټولو دشمنانو نه په حِفاظت کښې وساتی او تاسو به په امن کښې اوسېږئ. ۱۱ مالِک خُدائ به یو ځائ خوښ
کړی چرته به چې د هغۀ عبادت کېږی او هلته به تاسو هغۀ له هغه هر څۀ راوړئ چې ما یې حُکم درکړے دے، یعنې خپلې
سوزېدونکې نذرانې او خپلې نورې قربانۍ، ستاسو لسمه حِصه او منښتې او هغه خاص نذرانې چې تاسو د مالِک خُدائ
سره د هغې وعده کړې وی. ۱۲ د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د لیویانو سره چې ستاسو په ښارونو کښې اوسیږی،
هلته د هغۀ په حضور کښې خوشحالی کوئ، یاد لرئ چې د لیویانو به په زمکه کښې هیڅ میراث نۀ وی. ۱۳ تاسو به خپلې
نذرانې هلته نۀ پېش کوئ چې چرته ستاسو خوښه وی، ۱۴ تاسو به خپلې نذرانې صِرف په هغه یو ځائ کښې پېش کوئ
چې مالِک خُدائ به یې ستاسو د یوې قبیلې په علاقه کښې خوښ کړی. صِرف هلته به تاسو خپلې سوزېدونکې نذرانې او نور
هغه ټول کارونه کوئ چې ما یې تاسو له حُکم درکړے دے. ۱۵ چې چرته تاسو اوسېږئ نو تاسو هلته خپل څناور
حلالولے او خوړلے شئ. مالِک خُدائ چې څومره ډېر درکوی نو هغه خوړلے شئ. تاسو ټول کۀ پاک یئ یا ناپاک، هغه
خوړلے شئ، لکه څنګه چې تاسو هوسۍ یا د غرڅې غوښه خورئ. ۱۶ خو تاسو به د هغې وینه نۀ څښئ، تاسو به خامخا د
هغې وینه لکه د اوبو په زمکه تویَوئ. ۱۷ څۀ چې تاسو مالِک خُدائ ته پېش کوئ د هغې نه به هیڅ یو څیز په هغه ځایونو
کښې نۀ شی خوړلے چرته چې تاسو اوسېږئ، نۀ ستاسو د غلې لسمه حِصه، نۀ خپل مے، نۀ د زیتُونو تېل، نۀ ستاسو د
څاروو او ګډو وړومبے پېدا شوے بچے، نۀ د هغه تُحفې نه چې تاسو یې د مالِک خُدائ سره وعده کړې وی، نۀ ستاسو
رضاکارانه نذرانې او نۀ نورې نذرانې. ۱۸ تاسو او ستاسو بچی به، سره د ستاسو نوکرانو او د لیویانو چې ستاسو په
ښارونو کښې اوسیږی، دا نذرانې به صِرف د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضور کښې خورئ، صِرف د عبادت په
هغه یو ځائ کښې کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوښ کړے وی. او تاسو به هلته په هغه هر څۀ باندې
خوشحاله یئ کوم چې تاسو کړی وی. ۱۹ ګورئ، چې تر کومې پورې تاسو په خپل مُلک کښې اوسېږئ نو چې لیویان هم
هېر نۀ کړئ. ۲۰ کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو علاقه لویه کړی، لکه څنګه چې هغۀ وعده کړې ده نو بیا

چې کله هم تاسو غواړئ نو هلته غوښه خوړے شئ. (۲۱) د عبادت هغه يو ځائ کۀ ډېر لرې وى، نو بيا چې ستاسو خوښه
وى، نو هغه څاروے يا ګډ حلالولے شئ کوم چې مالِک خُدائ درکړے وى او تاسو هغه غوښه په کور کښې خوړلے شئ،
لکه څنګه چې ما تاسو ته وئيلى دى. (۲۲) هر څوک چې پاک وى يا ناپاک، نو هغه دا غوښه خوړلے شى، لکه څنګه چې هغه
د هوسۍ يا غرڅې غوښه خورى. (۲۳) صِرف هغه غوښه مۀ خورئ چې وينه لا په کښې وى، ځکه چې په وينه کښې ژوندون
وى، نو تاسو د غوښې سره ژوندون مۀ خورئ. (۲۴) وينه د خوراک دپاره مۀ استعمالوئ، بلکې د اوبو په شان يې په زمکه
توېوئ. (۲۵) کۀ تاسو دا حُکم ومنئ، نو مالِک خُدائ به خوشحاله شى او ستاسو او ستاسو د بچو به هر کار سم وى. (۲۶)
خپلې نذرانې او هغه تُحفې چې تاسو يې د مالِک خُدائ سره وعده کړې وى د عبادت هغه يو ځائ ته راوړئ. (۲۷) هلته هغه
نذرانې پېش کوئ کومې چې د مالِک خُدائ په قربان‌ګاه باندې پوره سوزولے شى. هغه نذرانې هم پېش کوئ چې تاسو د
هغې غوښه خورئ او وينه يې په قربان‌ګاه باندې توېوئ. (۲۸) په هغه هر څۀ باندې په وفادارۍ سره عمل کوئ چې ما يې
حُکم درکړے دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به د همېشه دپاره هر کار سم وى، ځکه چې تاسو به هغه کار کوئ چې کوم
صحيح وى او په کوم باندې چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوشحاليږى.

د بُت پرستۍ خِلاف خبردارے

(۲۹) مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه قومونه تباه کړى چې تاسو د هغوئ مُلک ونيسئ، نو تاسو به هغه مُلک قبضه
کړئ او هلته به اوسېږئ. (۳۰) پام کوئ چې کله مالِک خُدائ هغه قومونه تباه کړى، نو چې د هغوئ په عبادت او رسمونو
کښې راګېر نۀ شئ چې هغه ومنئ، ځکه هغه به ستاسو دپاره يو دام وى. د دې معلوملو کوشش مۀ کوئ چې هغوئ د خپلو
معبودانو عبادت څنګه کوى، چې تاسو هم هغه شان عبادت وکړئ. (۳۱) د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت هغه شان
مۀ کوئ چې څنګه هغوئ د خپلو معبودانو عبادت کوى، ځکه چې هغوئ د خپلو معبودانو په عبادت کښې ټول هغه حرام
کارونه کوى چې مالِک خُدائ ترې نه نفرت کوى. تر دې پورې چې هغوئ په اور کښې خپل بچى هم قربانى کوى. (۳۲) هغه
هر څۀ کوئ چې ما يې حُکم درکړے دے، په دې کښې مۀ څۀ کموئ او مۀ څۀ زياتوئ.

د بُت پرستۍ خلاف خبردارے

۱۳ (۱) کېدے شى چې پېغمبران يا د خوبونو تعبير ورکوونکى د يوې معجزې يا د يوې عجيبه نښې وعده وکړى، (۲) او
کۀ هغه پېشګوئي شوې نښې يا معجزې څرګندې شى، او کۀ هغوئ وائى، چې نورو معبودانو ته راواوړئ کوم چې تاسو نۀ
دى پېژندلى او د هغوئ عبادت وکړئ، (۳) نو هغه پېغمبرانو يا د خوبونو تعبير ورکوونکو ته غوږ مۀ نيسئ. مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک تاسو معلوموى چې تاسو د مالِک خُدائ سره د زړۀ د اخلاصه او د خپل ټول روح سره مينه کوئ او کۀ
نه. (۴) د مالِک خُدائ تابعدارى کوئ او د هغۀ درناوے کوئ، د هغۀ اِطاعت کوئ او د هغۀ حُکمونه منئ، د هغۀ عبادت
کوئ او د هغۀ وفادار اوسئ. (۵) خو هغه د خوبونو تعبير ورکوونکى يا پېغمبران ووژنئ چې تاسو ته وائى چې د مالِک
خُدائ خِلاف بغاوت وکړئ، چا چې د مِصر نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ. داسې خلق تاسو د هغه لارې نه
اړوى په کومه باندې چې مالِک خُدائ تاسو له د تلو حُکم درکړے دے. هغوئ دې خامخا ووژلے شى، چې خپل ځانونه د
دې بد عمل نه خلاص کړئ. (۶) کۀ ستاسو ورور، زوئ، لور، يا په تاسو ګرانه ښځه، يا ستاسو نزدې دوست هم تاسو ته
پټ پټ وائى چې د نورو معبودانو عبادت وکړئ، هغه معبودان چې تاسو او ستاسو پلار نيکۀ يې هيڅکله هم عبادت نۀ دے
کړے. (۷) کېدے شى چې هغوئ تاسو ته ووائى چې د هغه خلقو د معبودانو عبادت وکړئ کوم چې ستاسو سره نزدې

اوسیږی یا د هغه خلقو د معبودانو کوم چې ستاسو نه لرې اوسیږی. ۸ خو هغوئ ته توجو مهٔ ورکړئ او مهٔ ورته غوږ
نیسئ. په هغوئ باندې هیڅ رحم یا ترس مهٔ کوئ او د هغوئ خبره مهٔ پټوئ. ۹ هغوئ ووژنئ. وړومبے کاڼے تاسو ورګزار
کړئ او بیا نور خلق ورپړېدئ چې سنګسار یې کړی. ۱۰ سنګسار یې کړئ چې مړ شی. هغوئ کوشش کولو چې تاسو د
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نه تاسو واړوی، کوم چې تاسو د مِصر مُلک نه راوویستلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ.
۱۱ نو د بنی اِسرائیلو ټول خلق به خبر شی چې څهٔ وشول، هغوئ به ویرېږی او بیا به هیڅکله هیڅ څوک هم داسې بد عمل
ونهٔ کړی. ۱۲ کله چې تاسو په هغه ښارونو کښې اوسېږئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی، نو
کېدے شی چې تاسو خبر شئ ۱۳ چې ستاسو د قوم څهٔ لوفرانو خلقو د خپل ښار خلق بې لارې کړی دی چې د هغه
معبودانو عبادت وکړی چې تاسو یې کله هم د دې نه مخکښې عبادت نهٔ دے کړے. ۱۴ کهٔ تاسو داسې یو افواه واورئ، نو
د هغې پوره معلومات وکړئ، نو کهٔ په رښتیا دا بد عمل شوے وی، ۱۵ نو بیا د هغه ښار ټول خلق او د هغوئ ټول څناور
هم ووژنئ. هغه ښار پوره تباه کړئ. ۱۶ کوم خلق چې هلته اوسیږی د هغوئ ټول مال هم راواړئ او د ښار په مرکزی ځائ
کښې یې ډېرے کړئ. بیا هغه ښار او چې په هغې کښې څهٔ هم وی مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته د نذرانې په توګه
وسوزوئ. دا ښار به د همېشه دپاره کنډر پاتې کیږی او دا به هیڅکله بیا آباد نهٔ شی. ۱۷-۱۸ د هغې نه هیڅ یو څیز هم ځان
له مهٔ اخلئ کوم چې تباه کولے شی، نو بیا به د مالِک خُدائ قهر سوړ شی او په تاسو به رحم وکړی. کهٔ تاسو د هغهٔ په ټولو
حُکمونو باندې عمل کوئ کوم چې نن ما درکړی دی او هغه څهٔ کوئ چې څهٔ درنه غواړی، نو هغه به په تاسو رحم وکړی او
ستاسو نه به یو لوئ قوم جوړ کړی، لکه څنګه چې هغهٔ ستاسو پلار نیکهٔ سره وعده کړې ده.

د ویر په حقله قانون

۱۴ ۱ تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خلق یئ. نو کله چې تاسو په مړی باندې غم کوئ، نو خپل ځانونه د
نورو خلقو په شان مهٔ زخمی کوئ یا د تندی نه بره وېښتهٔ مهٔ کلوئ. ۲ تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خلق یئ،
په زمکه باندې چې څومره خلق اوسیږی په هغوئ ټولو کښې یې تاسو د دې دپاره خوښ کړئ چې د هغهٔ خپل خاص خلق
اوسئ.

حلال او حرام څناور

۳ هیڅ یو حرام څیز مهٔ خورئ. ۴ تاسو دا څناور خوړے شئ، څاروی، ګډې، چېلۍ ۵ هوسۍ، ځنګلی ګډې، ځنګلی
چېلۍ او غرڅې، ۶ هغه ټول څناور چې سومونه یې په مینځ ببل وی او بیا بیا شخوند وهی. ۷ خو صِرف هغه څناور به
حلال وی چې سومونه یې په مینځ ببل وی او بیا بیا شخوند هم وهی. تاسو اوښ، سوه، یا ځنګلی سوه نهٔ شئ خوړلے. دا به
خامخا حرام ګڼلے شی، ځکه چې دا بیا بیا شخوند وهی خو سومونه یې په مینځ ببل نهٔ دی. ۸ خنزیران مهٔ خورئ، دا به
خامخا حرام ګڼلے شی، کهٔ څهٔ هم سومونه یې په مینځ ببل دی خو دا بیا بیا شخوند نهٔ وهی. دا څناور مهٔ خورئ یا کهٔ مړ
وی لاس به هم نهٔ وروړئ. ۹ تاسو هغه هر قِسم کبان خوړلے شئ کوم چې وزر او په څرمن پتری لری، ۱۰ خو داسې د
اوبو بل هر یو څیز چې وزر او په څرمن پتری نهٔ لری هغه به نهٔ شئ خوړلے، دا به خامخا حرام ګڼلے شی. ۱۱ تاسو حلال
مارغان خوړلے شئ. ۱۲-۱۸ دا د هغه مارغانو فهرست دے چې تاسو یې ببخی مهٔ خورئ، شاهین، ګونګا، باز، شهباز، بانښه،
ټپوس، کارغهٔ، شترمرغ، سمندری مرغابۍ، ډینګ، بګلی، ماهی خور مارغهٔ، غټ ماهی خور مارغهٔ، ملاچرچک او ښاپېرک.
۱۹ ټول الوتونکی حشرات ناپاک دی، هغه مهٔ خورئ. ۲۰ خو تاسو حلال حشرات خوړلے شئ. ۲۱ هغه یو څناور هم مهٔ

خورئ، چې په خپل مرګ مړ وی. تاسو سره چې کوم مسافر اوسيږی هغوئ ته دا ورکولے شئ چې وې خوری، يا دا په
نورو مسافرو باندې خرخولے شئ. خو تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک يئ او تاسو د هغهٔ خلق يئ. ګډُورے يا د
چېلۍ بچے د خپلې مور په پيو کښې مهٔ پخوئ.

د لسمې حِصې قانون

۲۲تاسو خامخا لسمه برخه ورکوئ، د خپل هر فصل لسمه حِصه چې تاسو يې هر کال رېبئ. ۲۳بيا هغه يو ځائ ته ځئ کوم
چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د خپل عبادت دپاره خوښ کړے دے او هلته د هغهٔ په حضور کښې د خپل فصل،
ميو او د زيتُونو تېلو او ستاسو د وړومبی پيدا شوی ځاروو او ګډو لسمه برخه خورئ. دا د دې دپاره کوئ چې تاسو د
مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک نه د همېشه دپاره يرېدل زده کړئ. ۲۴کهٔ د عبادت ځائ ستاسو د کور نه ډېر لرې وی چې
هلته د خپل پېداوار لسمه برخه يوسئ چې مالِک خُدائ د هغې برکت درکړے دے، نو بيا داسې وکړئ، ۲۵خپل پېداوار خرڅ
کړئ او د دې پېسې د ځان سره د عبادت هغه يو ځائ ته يوسئ. ۲۶چې ستاسو زړهٔ څهٔ غواړی لکه غټه غوښه، نری غوښه،
مے يا شراب، نو په دې پېسو يې واخلئ. او هلته، د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضور کښې يې د خپل خاندان سره
خورئ او خوشحالی وکړئ. ۲۷هغه ليويان مهٔ هېروئ چې ستاسو په ښارونو کښې اوسيږی، ځکه چې د هغوئ خپل هيڅ
جائيداد نشته. ۲۸د هر درېم کال په آخر کښې د خپلو ټولو فصلونو لسمه برخه راوړئ او په خپلو ښارونو کښې يې ذخيره
کوئ. ۲۹دا خوراک د ليويانو دپاره دے، ځکه چې د هغوئ خپل جائيداد نشته او ورسره د هغه مسافرو دپاره، يتيمانو او
کونډو دپاره دے چې ستاسو په ښارونو کښې اوسيږی. هغوئ ټول دې راځی او د خپل ضرورت څيزونه دې ترې نه اخلی.
هم دغه شان کوئ او مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له ستاسو په هر څهٔ کښې برکت درکوی.

اوؤم کال

۱۵ ۱ د هر اوؤم کال په آخر کښې تاسو قرضونه معاف کوئ. ۲ دا هغه څهٔ دی چې تاسو به يې خامخا کوئ. هر چا
چې خپلو بنی اِسرائيلو له قرض ورکړی وی نو هغه به ورته معاف کوی، هغه به د خپل ګاونډی يا د هغهٔ د خپلوانو نه دا
قرض واپس نهٔ اخلی، مالِک خُدائ په خپله دا اِعلان کړے دے چې قرض معاف شو. ۳ چې په يو مسافر باندې ستاسو
قرض وی نو د هغهٔ نه پېسې اخستے شئ، خو چې ستاسو په بنی اِسرائيلو قرض وی نو د هغوئ نه به يې نهٔ اخلئ. ۴
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له په هغه مُلک کښې برکت درکړی کوم چې تاسو له درکوی. ستاسو د خلقو نه به
هيڅ څوک هم غريب نهٔ وی، ۵ کهٔ تاسو د هغهٔ فرمانبرداری کوئ او هغه هر څهٔ پوره پوره ومنئ چې نن يې زهٔ حُکم
درکوم. ۶ نو مالِک خُدائ به تاسو له برکت درکړی، لکه څنګه چې هغهٔ وعده کړې ده. تاسو به ډېرو قومونو له قرض
ورکړئ، خو تاسو به د هيچا نه قرض نهٔ اخلئ، ستاسو په قبضه کښې به ډېر قومونه وی، خو تاسو به د هيچا په قبضه کښې
نهٔ يئ. ۷ کوم مُلک چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکوی کهٔ د هغې په ښارونو کښې ستاسو خپل يو
اِسرائيلے محتاج وی، نو خپل زړهٔ مهٔ سختوئ او د هغهٔ مدد کولو نه لاس مهٔ نيسئ. ۸ خو سخيان اوسېږئ او چې څومره
پېسو ته يې ضرورت وی نو هغه هومره قرض ورکړئ. ۹ هغهٔ ته د څهٔ څيز قرض ورکولو نه په دې وجه اِنکار مهٔ کوئ
چې د قرضونو د معاف کولو کال نزدې دے. داسې بد سوچونه خپل ذهن ته مهٔ راولئ. کهٔ تاسو خپل ورور له قرض ورنهٔ
کړئ نو هغه به مالِک خُدائ ته ستاسو خِلاف فرياد وکړی او ګناه به ستاسو په غاړه شی. ۱۰ هغهٔ ته چې د څهٔ څيز
ضرورت وی نو په خوشحالۍ سره او د زړهٔ د اخلاصه يې ورکړئ، نو مالِک خُدائ به تاسو له په هر کار کښې برکت

درکوی. (۱۱) په مخ د زمکې به همېشه غریبانان خلق موجود وی، نو زۀ تاسو له حُکم درکوم چې د خپلو بنی اِسرائیلو د مدد
نه لاس مۀ نیسئ.

د نوکرانو آزادول

(۱۲) کۀ یو عبرانے سړے یا ښځه خپل ځان په تاسو باندې د غلام یا وینځې په توګه خرڅ کړی، نو چې هغوئ شپږ کاله
ستاسو خِدمت وکړی نو د هغې نه پس هغوئ آزاد کړئ. کله چې اوۀم کال راشی، نو هغوئ به خامخا پرېږدئ چې لاړ شی.
(۱۳) کله چې تاسو هغوئ آزادوئ، نو تش لاس یې مۀ لېږئ. (۱۴) چې مالِک خُدائ تاسو له کوم برکت درکړې وی نو د خپلو
ګېډو، غلې او د انګورو لنګرئ نه ډېر څۀ ورکړئ. (۱۵) هغه راپه یاد کړئ چې تاسو په مِصر کښې غلامان وئ او مالِک خُدائ
خپل خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ، نو ځکه زۀ تاسو له دا حُکم درکوم. (۱۶) خو کېدے شی چې ستاسو غلام ونۀ غواړی چې
لاړ شی، او هغه ستاسو او ستاسو خاندان سره مینه کوی او د هغۀ دپاره ستاسو سره پاتې کېدل ښۀ وی. (۱۷) نو د خپل
کور دروازې ته هغه بوځئ او هلته د هغۀ غوږ سورے کړئ، نو هغه به تول عُمر ستاسو غلام وی. د خپلې وینځې سره هم
دغه شان سلوک کوئ. (۱۸) کله چې تاسو یو غلام آزادوئ نو خفه کېږئ مه، ځکه چې آخر هغۀ هم د یو مزدور په نیم قیمت
شپږ کاله ستاسو خِدمت کړے دے. هم دغه شان کوئ، نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په هر کار کښې تاسو له
برکت درکوی.

د څاروو ورومبے پیدا شوے بچے

(۱۹) د خپل څاروی یا ګېډې هر یو ورومبے نر بچے مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دپاره بېل کړئ، د دې څاروو نه یو هم
د کار دپاره مۀ استعمالوئ او د دې ګېډو نه وړی مۀ کټ کوئ. (۲۰) تاسو، او ستاسو خاندان به هر کال د عبادت په یو ځائ
کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې دا خورئ. (۲۱) خو کۀ په یو ځناور کښې څۀ عیب وی، کۀ هغه ګوډ وی، ړوند یا څۀ
بل غټ نقص په کښې وی، نو تاسو به هغه مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته نۀ قربانی کوئ. (۲۲) داسې ځناور تاسو په خپل
کور کښې خوړے شئ، ستاسو هر یو کس، کۀ پاک وی یا ناپاک، نو دا خوړلے شی، لکه څنګه چې تاسو هوسۍ یا غرڅې
خورئ. (۲۳) خو د دې وینه د خوراک دپاره مۀ استعمالوئ، او خامخا یې د اوبو په شان په زمکه تویَوئ.

د فسحې اختر

۱۶ (۱) د ابیب په میاشت کښې د فسحې اختر کولو سره د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک درناوے کوئ، دا هغه میاشت
وه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو د مِصر نه د شپې راوویستلئ. (۲) د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک د فسحې
اختر د قربانۍ دپاره هلته خپل یو ګډ یا یو څاروے حلال کړئ کوم ځائ چې هغۀ د خپل نوم د درناوی دپاره خوښ کړے
وی. (۳) کله چې تاسو دا خوراک وخورئ، نو خمبیره شوې روټۍ به نۀ خورئ. اووۀ ورځې به تاسو پتیره روټۍ خورئ، هم
هغه شان لکه څنګه چې تاسو د مِصر نه په تېزۍ سره راووتلئ. دا روټۍ خورئ او د دې نوم به د تکلیفونو روټۍ وی، چې تر
کومې پورې تاسو ژوندی یئ نو ستاسو به هغه ورځ یاده وی چې د مِصر مُلک نه راوتلئ. (۴) اووۀ ورځې به ستاسو په مُلک
کښې د هیڅا په کور کښې خمبیره نۀ وی، او د ورومبۍ ورځې په ماښام د حلال شوی ځناور غوښه به هم په هغه شپه
خوړلے شی. (۵)-(۶) د فسحې د اختر ځناور د عبادت په هغه یو ځائ کښې حلالوئ، د هغه مُلک په بل یو ځائ کښې هم

نه، کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی. تاسو داسې د نمرپرېواتو په وخت کښې کوئ، د ورځې په
دې وخت کښې چې کله تاسو د مِصر نه ووتلئ. (٧) غوښه وېشوئ او د عبادت په هغه يو ځائ کښې يې وخورئ، او په
ورپسې سحر واپس کور ته راشئ. (٨) ورپسې شپږ ورځې به تاسو پتيره روټئ خورئ او په اوومه ورځ د مالِک خُدائ خپل
خُدائ پاک د عبادت دپاره راغونډ شئ او په هغه ورځ کار مۀ کوئ.

د لَو کولو اختر

(٩) چې تاسو د فصل رېبل شروع کړئ نو د هغه وخت نه اووۀ هفتې وشمېرئ، (١٠) او بيا د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک درناوی دپاره د لَو کولو اختر وکړئ، هغۀ چې کوم برکت درکړے دے د هغې په مطابق هغۀ له يوه رضاکارانه نذرانه
راوړئ. (١١) د مالِک خُدائ په حضور کښې تاسو سره د خپلو بچو، ستاسو نوکرانو، ليويانو، مسافرو، يتيمانانو او د هغه
کونډو سره خوشحاله شئ چې ستاسو په ښارونو کښې اوسيږی. د عبادت په هغه يو ځائ کښې هم دغه شان کوئ. (١٢)
ګورئ چې په دې حُکمونو باندې عمل وکړئ، دا خبره مۀ هېروئ چې تاسو په مِصر کښې غلامان وئ.

د جونګړو اختر

(١٣) چې تاسو خپل ټول فصل راټول کړئ او خپل ټول انګور په لنګرئ کښې نچوړ کړئ، نو اووۀ ورځې د جونګړو اختر
کوئ. (١٤) تاسو د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د ليويانو، مسافرو، يتيمانانو او د هغه کونډو سره د دې نه خوند واخلئ
چې ستاسو په ښارونو کښې اوسيږی. (١٥) مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې کوم ځائ خوښ کړے وی نو په هغه ځائ
کښې اووۀ ورځې اختر وکړئ. خوشحاله اوسئ، ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو فصل او ستاسو کار له برکت ورکړے دے.
(١٦) ستاسو د قوم ټول سړی به په کال کښې درې ځل د مالِک خُدائ عبادت دپاره هغه يو ځائ ته يعنې د فسحې اختر، د لَو
کولو اختر او د جونګړو اختر دپاره راځی. او يو سړے به هم مالِک خُدائ له خالی لاسونه نۀ راځی، (١٧) او د هر چا چې
څومره وس وی، نو هغه به د هم هغه برکت په مطابق هديه ورکوی څومره چې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک هغۀ له
ورکړے وی.

قاضيان

(١٨) په هر يو ښار کښې چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې درکوی په هغې کښې قاضيان او نور آفسران مقرر کړئ. دا
سړی به د چا د طرفدارئ نه بغېر فېصلې کوی. (١٩) هغوئ به په خپلو فېصلو کښې د بې اِنصافئ نه کار نۀ اخلی، او رشوت
دې نۀ اخلی، ځکه چې رشوت هوښيار خلق ړندوی او د صادقانو په خبرو کښې چالاکی پېدا کوی. (٢٠) هميشه عدل او
اِنصاف کوونکی اوسئ، نو چې هغه مُلک قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی او هلته
اوسېږئ. (٢١) کله چې تاسو مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک دپاره يوه قربانګاه جوړَوئ، نو د هغې په څنګ کښې د لرګی د
اشيرې بُت ستنه مۀ ودروئ. (٢٢) او د بُت پرستئ دپاره د کاڼی ستنه مۀ ودروئ، مالِک خُدائ د دې څيزونو نه نفرت کوی.

١٧ (١) مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته داسې يو څاروے يا ګډ هم مۀ قربانی کوئ چې څۀ عېب په کښې وی، مالِک
خُدائ د دې کار نه نفرت کوی. (٢) کۀ تاسو واورئ چې ستاسو په يو ښار کښې څۀ سړو يا ښځو د مالِک خُدائ خِلاف
ګناه کړې ده او د هغۀ سره کړے لوظ يې مات کړے دے (٣) چې هغوئ د نورو معبودانو، د نمر، سپوږمۍ، يا د ستورو

عبادت او خِدمت يې کړے وى او د مالِک خُدائ د حُکم مخالفت يې کړے وى، ۴ نو کۀ داسې يو خبر واورئ، نو د هغې
پوره پته ولګوئ. کۀ دا رښتيا وى چې په بنى اِسرائيلو کښې داسې ګنده کار شوے وى، ۵ نو هغه کس د ښار نه بهر بوځئ
او سنګسار يې کړئ. ۶ په هغه وخت کښې به هغه وژلے شى چې دوه يا د دوو نه زيات ګواهان د هغۀ خِلاف ګواهى
ورکړى، خو کۀ صِرف يو ګواه وى نو هغه به نۀ شى وژلے. ۷ ورومبى کاڼى به ګواهان ورولى او بيا به يې باقى نور خلق
سنګسار کړى، چې ستاسو نه دا بدى لرې شى. ۸ کۀ داسې لانجې وى چې د هغې فېصله کول د هغه ځائ د قاضيانو
دپاره ګران وى، لکه د جائيداد حقُونو يا د چا د زخمى کېدلو لانجې يا چې په قصد سره يا په غلطئ سره د قتل په مينځ کښې
فرق کول وى، نو چې داسې وشى، نو د عبادت هغه يو ځائ ته لاړ شئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوښ کړے
وى، ۹ او خپله لانجه د ليوى قبيلې اِمامانو ته او په هغه وخت کښې چې کوم قاضى حاضر وى هغوئ ته يې پېش کړئ،
نو هغوئ پرېږدئ چې هغه لانجه فېصله کړى. ۱۰ هغوئ به خپله فېصله وکړى او چې هغوئ تاسو ته څنګه وائى نو تاسو به
هم هغه شان کوئ. ۱۱ د هغوئ فېصله ومنئ او چې د کوم قانون پوره وضاحت درته وکړى نو په هغې عمل وکړئ. ۱۲
هر څوک چې دا جرأت وکړى او چې د قاضى يا د اِمام دا فېصله ونۀ منى نو هغه دې خامخا ووژلے شى، چې د بنى
اِسرائيلو نه دا ګنده کار ختم شى. ۱۳ نو هر څوک چې د دې نه خبر شى نو وبه يرېږى او د عدالت فېصلې به منى.

د بادشاه په حقله اصُول

۱۴ کله چې تاسو هغه مُلک ونيسئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوى او تاسو هلته اوسېږئ، نو تاسو
به ووايئ چې ستاسو نه ګېرچاپېره قومونو په شان تاسو ته هم د يو بادشاه ضرورت دے. ۱۵ ګورئ، کوم سړے چې د
بادشاهۍ دپاره تاسو غوره کوئ نو چې هغه مالِک خُدائ هم غوره کړے وى. نو په کار دے چې هغه ستاسو د خپل قوم نه
وى، يو مسافر خپل بادشاه مۀ جوړوئ. ۱۶ هغه بادشاه به د ځان دپاره ډېر آسونه نۀ ساتى او هغه دې خلق مِصر ته نۀ
لېږى چې آسونه په پېسو واخلى، ځکه چې مالِک خُدائ فرمائيلى دى چې د هغۀ خلق به هيڅکله واپس هلته نۀ ځى. ۱۷ د
بادشاه دې ډېرې ښځې نۀ وى، ځکه چې دا به هغه د مالِک خُدائ نه واړوى، او هغه دې خپل ځان په سپينو زرو يا سرو زرو
نۀ مالداره کوى. ۱۸ کله چې هغه د بادشاهۍ په تخت کښېنى، نو هغه به د خپل ځان دپاره د دې قانون يو نقل وليکى، دا
کار به د ليوى قبيلې د اِمامانو په وړاندې کيږى. ۱۹ هغه به دا کِتاب د ځان سره نزدې ساتى او ټول عُمر به يې وائى، چې د
مالِک خُدائ نه يرېدل زده کړى او په وفادارۍ سره به په هغه هر څۀ باندې عمل کوى چې په دې کِتاب کښې يې حُکم
راغلے دے. ۲۰ نو هغه به خپل ځان د خپلو خلقو نه اوچت نۀ ګڼى او د مالِک خُدائ د حُکمونو نافرمانى به نۀ کوى. نو
هغه به ډېر وخت پورې حکومت وکړى او د هغۀ اولاد به ډېره موده په بنى اِسرائيلو باندې بادشاهى وکړى.

د اِمامانو برخه

۱۸ ۱ د ليوى قبيلې هيڅ ته به هم په زمکه کښې حِصه نۀ ملاوېږى، نۀ اِمامانو ته او نۀ يې نورو خلقو ته، د دې په ځائ
هغوئ به په هغه نذرانو او قربانو ژوند تېروى کومې چې مالِک خُدائ ته ورکولے شى. ۲ د هغوئ به خپل هيڅ ميراث نۀ
وى، لکه چې نورې قبيلې يې لرى، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې ده چې مالِک خُدائ به په خپله د هغوئ ميراث
وى. ۳ کله هم چې يو څاروے يا ګډ قربانى کيږى، اِمام له به د دې اوږه، ژامه او دننى اندامونه ورکولے شى. ۴
هغوئ به د دې څيزونو نه ورومبى برخه اخلى يعنې د غلې، ميو، د زيتُونو تېلو او ستاسو د ګډو د وړو نه. ۵ مالِک خُدائ
ستاسو د ټولو قبيلو نه د ليوى قبيله خوښه کړه چې د اِمامانو په توګه هميشه د هغۀ خِدمت وکړى. ۶ هر يو ليوے چې

وغواړی نو هغه د بنی اِسرائیلو د هر یو ښار نه د عبادت هغه یو ځائ ته راتلے شی ۷ او هلته د یو اِمام په توګه د مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک خِدمت کولے شی، لکه د نورو لیویانو په شان کوم چې هلته خِدمت کوی. ۸ د نورو اِمامانو په
شان به هغهٔ ته هم هغه هومره خوراک ملاویږی او د هغهٔ خاندان چې څۀ هم ورلېږی نو هغه د ځان دپاره کېښودے شی.

د غېرو قومونو د رسمونو خِلاف خبردارے

۹ کله چې تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی، نو چې هلته کوم قومونه
دی د هغوئ په غلطو رِواجونو پسې مۀ ځئ. ۱۰ ستاسو په مینځ کښې دې داسې کس نۀ وی چې خپل بچی په اور کښې
قربانی کوی، او خپل خلق مۀ پرېږدئ چې د غیبو په خبرو عمل وکړی، یا فال وګوری یا په منتر پسې وګرځی ۱۱ یا تعویذ
استعمال کړی، د ښاپیرو په ذریعه کار وکړی او هغوئ مۀ پرېږدئ چې د مړو روحونو سره مشورې وکړی. ۱۲ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک چې دا حرام کارونه کوی، نو ځکه مالِک خُدائ به هغه قومونه
وشړی چې تاسو مخ په وړاندې ځئ. ۱۳ د مالِک خُدائ سره پوره وفادار اوسئ.“

د یو پېغمبر د رالېږلو وعده

۱۴ بیا موسیٰ وفرمائیل، ”په هغه مُلک کښې، کوم چې زر تاسو قبضه کړئ، خلق د غیبو خبرې کوونکو او فالونو کتونکو
په نصیحت عمل کوی، خو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک اجازت نۀ درکوی چې تاسو داسې وکړئ. ۱۵ خو هغه به
تاسو له زما په شان یو پېغمبر راولېږی چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وی او تاسو به د هغهٔ تابعداری کوئ. ۱۶ په
کومه ورځ چې تاسو د سینا غرۀ سره راغونډ وئ، تاسو زاری وکړه چې مونږ نۀ غواړُو چې د مالِک خُدائ خبرې بیا واورو
یا د جلال شُغلې وګورو، ځکه چې تاسو یرېدلئ چې مړۀ به شئ. ۱۷ نو مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې هغوئ صحیح
سوال کړے دے. ۱۸ زۀ به هغوئ له د هغوئ د خپلو خلقو نه ستا په شان یو پېغمبر ورولېږم، زۀ به هغهٔ ته وښایم چې هغه
به څۀ وائی او زۀ چې کوم حُکم ورکوم نو هم هغه شان به یې خلقو ته ورسوی. ۱۹ هغه به زما په نوم خبرې کوی او هر
څوک چې د هغهٔ د منلو نه اِنکار وکړی نو سزا به ورکړم. ۲۰ خو چې کله ما حُکم نۀ وی ورکړے او یو پېغمبر دا جرأت
وکړی چې زما په نوم پېغام ورکړی، نو خامخا به وژلے شی او هغه پېغمبر به هم وژلے شی چې د نورو معبودانو په نوم
خبرې کوی. ۲۱ مونږ څنګه دا وئیلے شُو چې د یو پېغمبر پېغام د مالِک خُدائ نه نۀ دے؟ ۲۲ کۀ یو پېغمبر د مالِک
خُدائ په نوم خبرې وکړی او چې کومه خبره یې کړې وی او رښتیا نۀ شی، نو بیا دا د مالِک خُدائ پېغام نۀ دے. هغه
پېغمبر په خپل اختیار خبرې کړې دی او تاسو له په کار دی چې د هغهٔ نه ونۀ یرېږئ.

د پناه ښارونه

۱۹ ۱ کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغه خلق تباه کړی چې زمکه یې تاسو له درکوی او چې د هغوئ
ښارونه او کورونه ونیسئ او هلته اوسېږئ، ۲-۳ نو هغه علاقه په درېو حِصو کښې تقسیم کړئ، چې په هره یوه حِصه
کښې یې داسې ښار وی چې تلل ورته آسان وی. نو چې څوک یو بل کس ووژنی نو د پناه دپاره د دې نه یو ښار ته تښتېدلے
شی. ۴ کۀ څوک یو کس په غلطئ سره ووژنی چې هغه یې دشمن نۀ وی، نو هغه د دې ښارونو نه یو ښار ته تښتېدلے شی
چې بچ شی. ۵ کۀ دوه سړی د لرګو وهلو دپاره ځنګل ته لاړ شی او د هغوئ نه یو کس یوه ونه وهی او تبر د لاسکی نه

ووځی او هغه بل کس ووژنی، نو د پناه دپاره د دې ښارونو نه یو ته تښتېدلے شی. ۶ خو کۀ صِرف یو ښار وی او هغې
ته فاصله هم ډېره وی، نو کېدے شی چې د هغه کس بدل اخستونکی خپلوان یې ونیسی او په غصه کښې یو بې‌ګناه ګاونډی
ووژنی. خو په غلطۍ سره هغۀ خپل ګاونډی مړ کړو چې دشمن یې نۀ وو. ۷ نو ځکه زۀ حُکم درکوم چې درې ښارونه بېل
کړئ. ۸ کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو علاقه پراخه کړی، لکه څنګه چې هغۀ ستاسو پلار نیکۀ ته
فرمائیلی دی او هغه ټول مُلک درکړی چې هغۀ یې وعده کړې ده، ۹ بیا تاسو درې نور ښارونه خوښ کړئ. کۀ تاسو هغه
هر څۀ کوئ چې نن یې زۀ حُکم درکوم او د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره مینه کوئ او د هغۀ د اصُولو په مطابق ژوند
تېروئ نو هغه به تاسو له دا مُلک درکړی. ۱۰ هم دغه شان وکړئ، نو چې بې‌ګناه خلق نۀ مری او د هغوئ د وژلو ګناه
ستاسو په غاړه نۀ وی، په هغه مُلک کښې چې مالِک خُدائ یې تاسو له درکوی. ۱۱ خو کۀ یو کس د خپل ګاونډی سره
دشمنی وی او قصداً په هغۀ حمله وکړی او وې وژنی او بیا د پناه دپاره د دې ښارونو نه یو ښار ته وتښتی، ۱۲ نو په داسې
حالت کښې دې د هغۀ د ښار مشران هغه راوغواړی او د هغه کس خپلوانو ته دې په حواله کړی کوم چې د قتل د بدل
اخستلو خواهش کوی، نو چې هغوئ یې ووژنې. ۱۳ په هغۀ هیڅ رحم مۀ کوئ. او بنی اِسرائیل د بې‌ګناه وینې توئیدلو نه
پاک کړئ، نو په دې سره به ستاسو هر یو کار سم وی.

پخوانۍ پولې

۱۴ د خپل ګاونډی د جائیداد د حد کاڼے مۀ بې‌ځایه کوئ، کوم چې د مخکښې نه په هغه مُلک کښې لګېدلے وی چې
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی.

د ګواهانو په حقله قانون

۱۵ د یو سړی مجرم ثابتولو دپاره به یو ګواه کافی نۀ وی، بلکې د هغۀ مجرم ثابتولو دپاره به د دوو یا درېو ګواهانو پېش
کول لازمی وی. ۱۶ کۀ څوک د دروغو اِلزام په وجه بل کس ته نقصان رسولو کوشش وکړی، ۱۷ نو دواړه به د عبادت
هغه یو ځائ ته ځی او د هغه وخت مقرر شوی قاضیان او اِمامان به د هغوئ فېصله وکړی. ۱۸ قاضیان به د دې معاملې
پوره معلومات وکړی، او کۀ چا په خپل اِسرائیلی باندې د دروغو اِلزام لګولے وی، ۱۹ هغۀ ته به هغه سزا ملاوېږی چې د
څۀ اراده چې یې د بل دپاره لرله. نو داسې به تاسو د دې بدۍ نه خلاص شئ. ۲۰ بیا به هر یو کس خبر شی چې څۀ
وشول، هغوئ به وېرېږی او هیڅ څوک به هم بیا داسې بد عمل نۀ کوی. ۲۱ په داسې معامِلو کښې هیڅ رحم مۀ کوئ، د
ژوند په بدل کښې به د ژوند سزا وی، د سترګې په بدل کښې د سترګې، د غاښ په بدل کښې د غاښ، د لاس په بدل کښې د
لاس، پښې په بدل کښې به د پښې سزا وی.

د جنګ په حقله قانون

۲۰ ۱ کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خِلاف جنګ له ځئ او تاسو وګورئ چې د هغوئ جنګی ګاډی، آسونه او لښکر
ستاسو نه زیات وی، نو د هغوئ نه مۀ یرېږئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو مل وی، چا چې د مِصر مُلک نه
راوویستلئ. ۲ د هغې نه مخکښې چې تاسو جنګ شروع کړئ، یو اِمام دې وړاندې راشی او لښکر ته دې ووائی، ۳ اے
بنی اِسرائیلو. واورئ، نن تاسو جنګ له روان یئ. مۀ بې‌زړۀ کېږئ، مۀ یرېږئ، مۀ بې‌حوصلې کېږئ او نۀ چې وارخطا شئ.

(۴) مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے، هغه به ستاسو د دشمنانو خِلاف جنگ کوی او فتح به درکړی. (۵)
بیا به آفسران په خپل تقریر کښې فوجیانو ته ووائی، په تاسو کښې داسې څوک شته چې کور یې جوړ کړے وی، خو وقف
کړے یې نهٔ وی؟ کهٔ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. کهٔ هغه په جنگ کښې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغهٔ
کور وقف کړی. (۶) دلته داسې یو سړے شته، چې هغهٔ د انګورو باغ کَرلے وی، خو دا موقع ورته نهٔ وی مِلاو شوی چې
انګور ترې نه راټول کړی؟ کهٔ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. کهٔ هغه په جنگ کښې ووژلے شی، نو بل څوک
به د هغهٔ په میو مزې وکړی. (۷) دلته داسې څوک شته، چې کوژدن یې کړې وی؟ کهٔ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته
لاړ شی. گنې، کهٔ هغه په جنگ کښې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغهٔ د کوژدن شوې ښځې سره وادهٔ وکړی. (۸) آفسران
به سړو ته دا هم ووائی، دلته داسې یو سړے شته، چې هغه یریږی یا یې زړهٔ بائیللے وی؟ کهٔ داسې څوک وی، نو هغه دې
کور ته لاړ شی. گنې، هغه به د خپل ځان په شان د نورو ملګرو زړونه هم کمزوری کړی. (۹) کله چې آفسران د لښکر سره
خپلې خبرې خلاصې کړی، نو د هرې قبیلې دپاره به مشران خوښ کړے شی. (۱۰) کله چې تاسو په یو ښار باندې حمله
کوئ، نو وړومبے هغه خلقو ته د تسلیمېدو موقع ورکړئ. (۱۱) کهٔ هغوئ دروازې کولاو کړی او تسلیم شی، نو هغوئ به ټول
ستاسو غلامان وی او ستاسو دپاره به بېګار کوی. (۱۲) خو کهٔ د هغه ښار خلق تسلیم نهٔ شی او جنگ خوښ کړی، نو د
خپل لښکر سره یې محاصره کړئ. (۱۳) نو کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وکړی چې تاسو هغه ښار قبضه کړئ،
نو په دې کښې ټول سړی ووژنئ. (۱۴) خو هغه ښځې، ماشومان، څاروی او چې په ښار کښې نور هر څهٔ وی هغه د ځان
دپاره اخستے شئ. تاسو د خپلو دشمنانو هر څیز استعمالولے شئ. مالِک خُدائ دا تاسو له درکړی دی. (۱۵) تاسو به د
هغه ښارونو سره داسې کار وکړئ کوم چې د هغه مُلک نه لرې دی چرته به چې تاسو اوسېږئ. (۱۶) خو کله چې تاسو د
هغه مُلک ښارونه قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی، نو هر یو کس ووژنئ. (۱۷) دا ټول
خلق تباه کړئ یعنې حِتیان، اموریان، کنعانیان، فرزیان، حِویان او یبوسیان، لکه څنګه چې مالِک خُدائ د دې حُکم
درکړے دے. (۱۸) دا خلق ووژنئ، نو هغوئ به تاسو د مالِک خُدائ خِلاف گناهګار نهٔ کړی چې تاسو ته هغه ټول بد عملونه
وښائی چې هغوئ یې د خپلو معبودانو په عبادت کښې کوی. (۱۹) کله چې تاسو د یو ښار د قبضه کولو کوشش کوئ، نو د
هغه ځائ مېوه دارې ونې مهٔ پرې کوئ، اګر چې محاصره د ډېر وخت پورې اوږده هم شی. مېوه یې خورئ، خو ونې مهٔ تباه
کوئ، ځکه چې ونې ستاسو دشمنانې نهٔ دی. (۲۰) تاسو هغه هره ونه راماتولے شئ کومه چې مېوه نهٔ نیسی او د ښار د
قبضه کېدو پورې تاسو هغه د محاصرې د دېوالونو دپاره استعمالولے شئ.

نامعلومه قتل

۲۱

(۱) کهٔ په یو پټی کښې یو قتل شوے کس وموندے شی په هغه مُلک کښې چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې
تاسو له درکوی او تاسو ته پته نهٔ وی چې چا وژلے دے، (۲) نو ستاسو مشران او قاضیان به لاړ شی او چې چرته هغه
مړے موندلے شوے وی نو د هغه ځائ نه به د ټولو نزدې ښارونو فاصله معلومه کړی. (۳) نو چې چرته مړے موندلے
شوے وی د هغه نزدې ښار مشران به یوه سخې خوسکه کړی چې هیڅ کار ترې نه نهٔ وی اخستے شوے او نهٔ یې جغ
راښکلے وی. (۴) هغوئ به دا یوې بهېدونکې ولې ته کوزه کړی چې د هغه ځائ زمکه هیڅکله نه یوې شوې وی او نه کَرلے
شوې وی او هغوئ به هلته د دې سخې څټ مات کړی. (۵) د لیوی قبیلې اِمامان به هم هلته لاړ شی، ځکه چې هغوئ به
هره هغه لانجه فیصله کوی چې د ظلم او زیاتی سره یې تعلق وی. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغوئ د خپل خِدمت
دپاره خوښ کړی دی او چې د هغهٔ په نوم برکتونه وغواړی. (۶) بیا چې چرته هغه قتل شوے کس موندلے شوے وی هغې

ته د نزدې ښار ټول مشران به په هغه سخې باندې خپل لاسونه ووينځي، ۷ او هغوئ دې ووائي چې، مونږ دا کس نۀ دے وژلے او مونږ ته پته نشته چې دا قتل چا کړے دے. ۸ اے مالِکه خُدايه، خپل خلق اِسرائيليان معاف کړه څوک دې چې تا د مِصر نه آزاد کړل. مونږ معاف کړه او د يو بېګناه کس د قتل ذمه وارى زمونږ په غاړه مۀ اچوه. ۹ چې هغه څۀ وکړئ چې مالِک خُدائ يې غواړى، نو د قتل ذمه وارى به ستاسو په غاړه نۀ وى.

په جنګ کښې نيولے شوې ښځې سره وادۀ کول

۱۰ کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خِلاف جنګ له لاړ شئ او مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو په هغوئ زورَور کړى او څۀ کسان ترې نه قېديان کړئ، ۱۱ کېدے شى چې تاسو په هغوئ کښې يوه ښائسته ښځه وګورئ چې ستاسو خوښه شى او ورسره وادۀ کول وغواړئ. ۱۲ هغه خپل کور ته بوځئ، هلته به خپل سر کل کړى، نوکونه به پرې کړى، ۱۳ او خپلې جامې به بدلې کړى. هغه به ستاسو په کور کښې ايساره شى او خپل مور پلار پسې به يوه مياشت وژاړى، د هغې نه پس، هغه وادۀ کولے شئ. ۱۴ وروستو، کۀ تاسو د هغې سره خوشحاله نۀ يئ، نو تاسو يې پرېښودے شئ او چې چرته وغواړى نو هلته دې لاړه شى. ځکه چې تاسو د هغې بې‌عزتى کړې ده، نو تاسو د هغې سره د يوې وينځې په شان سلوک نۀ شئ کولے او نۀ يې خرڅولے شئ.

د مشرى زوئ حقُونه

۱۵ کۀ د يو سړى دوه ښځې وى او هغه د يوې سره مينه کوى او د بلې سره نۀ کوى او د دواړو نه يې زامن پېدا شى، خو ورومبے زوئ يې د هغې ښځې نه وى چې د کومې سره مينه نۀ کوى، ۱۶ کله چې هغه سړے خپل جائيداد تقسيموى نو هغه دې د خپلې خوښې ښځې زوئ له د مشرى زوئ حق نۀ ورکوى. ۱۷ چې د کومې ښځې سره مينه نۀ کوى خو د هغې زوئ مشر دے نو هغۀ له به يو په دوه برخه ورکوى. مشر زوئ د خپل پلار د طاقت ورومبۍ نښه وى. هغه د مشرۍ حق لرى.

يو نافرمانه زوئ

۱۸ کۀ د چا زوئ ضدى يا سرکشه وى، يو زوئ چې د خپل مور پلار فرمانبردارى نۀ کوى، تر دې پورې چې هغوئ سزا هم ورکړى، ۱۹ د هغۀ مور پلار دې هغه د ښار مشرانو له راولى چرته چې هغه اوسيږى او په هغۀ دې فېصله وکړے شى. ۲۰ هغوئ دې مشرانو ته داسې ووائى، "زمونږ زوئ ضدى او سرکشه دے او زمونږ خبره نۀ منى، هغه فضول خرڅه او شرابى دے." ۲۱ نو د ښار سړى دې هغه سنګسار کړى چې مړ شى. نو تاسو به د دې بدکارۍ نه خلاص شئ. په بنى اِسرائيلو کښې به ټول خلق د دې نه خبر شى او وېره يرېږى.

د مړى سمبالول

۲۲ کۀ د يو جرم په وجه څوک وژلے شوے وى او د هغۀ لاش په يوه ونه کښې ځوړند وى، ۲۳ نو هغه دې د شپې هلته نۀ شى پرېښودلے. هغه دې خامخا هم په هغه ورځ ښخ کړے شى، ځکه چې يو داسې مړے چې په ونه کښې ځوړند وى هغه په مُلک باندې د خُدائ پاک لعنت راولى. هغه مړے ښخ کړئ، نو تاسو به هغه مُلک پليت نۀ کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو

خُدائ پاک يې تاسو له په ميراث کښې درکوی.

۲۲ ۱ کۀ تاسو وګورئ چې ستاسو د اِسرائيلی ورور غوا يا ګډې لار غلطه کړې وی، نو هغه هم داسې مۀ پرېږدئ، او
خپل مالِک له يې واپس ورولئ. ۲ خو کۀ د دې مالِک لرې اوسېږی يا کۀ تاسو ته پته نۀ وی چې دا د چا ده، نو د ځان
سره يې خپل کور ته بوځئ. کله يې چې مالِک لټولو له راشی، نو هغۀ له يې ورکړئ. ۳ کله چې تاسو خر، د کپړې ټُکړه، يا
بل څۀ وموموئ چې ستاسو د اِسرائيلی ورور نه ورک شوې وی نو تاسو هم دغه شان کوئ. د چا سره مدد کولو نه لاس مۀ
نيسئ. ۴ کۀ ستاسو د اِسرائيلی ورور خر يا غوا په لاره کښې غورزېدلې وی، نو هغه هم داسې مۀ پرېږدئ، د هغه څناور په
پاڅولو کښې د هغۀ مدد وکړئ. ۵ ښځې دې د سړو جامې نۀ اچوی او سړی دې د ښځو جامې نۀ اغوندی، مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک چې داسې کارونه کوی. ۶ کۀ چرې تاسو په يوه ونه کښې يا په زمکه
باندې د مارغانو جاله ووينئ چې مرغۍ په هګو باندې يا د خپلو بچو سره ناسته وی، نو تاسو به دا مرغۍ نۀ رانيسئ. ۷
تاسو د مرغو هغه واړۀ بچې رانيولے شئ، خو مرغۍ به يې پرېږدئ چې لاړه شی، نو تاسو به يو اوږد او خوشحاله ژوند تېر
کړئ. ۸ کله چې تاسو يو نوے کور جوړ کړئ، نو ګورئ چې د چت د غاړې نه ګېرچاپېره يو پردهوال ورله جوړ کړئ. کۀ
څوک ترې نه راوغورزېږی او مړ شی نو ذمه واری به يې ستاسو په غاړه نۀ وی. ۹ کۀ په يو پټی کښې انګور وکَرئ نو بل
څۀ فصل ورسره مۀ کَرئ ګنې دواړه به نۀ شئ خوړلے. ۱۰ غوَيے او خر تاسو په يو جغ کښې د يوې کولو دپاره مۀ
اچوئ. ۱۱ داسې جامې مۀ اغوندئ چې په يو ځائ د تاو شوې وړۍ او د کتان نه جوړې وی. ۱۲ د خپلو جامو په څلورو
ګوټونو پورې د مزو زونډی وګنډئ.

بدنامه شوې ناوې

۱۳ کۀ يو سړے يوه ښځه وادۀ کړی او ورسره څملی او وروستو يې هغه خوښه نۀ شی، ۱۴ او د هغې خِلاف داسې دروغ
ووائی چې ما وادۀ کړه خو چې کله ورسره څملاستم نو ما ته پته ولګېده چې هغه زما نه مخکښې د بل سړی سره ملاسته
وه. ۱۵ کۀ داسې وشی، نو د جينۍ مور او پلار دې د ښار مشرانو له د جرګې په وخت دا ثبوت راوړی چې هغه جينۍ
هيڅکله هم د يو سړی سره نۀ وه ملاسته. ۱۶ د هغې پلار به مشرانو ته ووائی، "ما خپله لور دې سړی له ورکړه چې وادۀ يې
کړی، خو اوس د هغۀ خوښه نۀ ده. ۱۷ هغه د دې خِلاف دا دروغ وائی چې کله ما ورسره وادۀ وکړو نو هغه د مخکښې نه
د بل سړی سره ملاسته وه خو ثبوت دا دے چې زما لور صفا وه، د وادۀ د کټ په څادر باندې تاسو د وينې دا داغونه
وګورئ." ۱۸ نو د ښار مشران به د هغې خاوند بوځی او سزا به ورکړی. ۱۹ هغوئ دې هغه سل د سپينو زرو سيکې
جرمانه هم کړی او پېسې دې د ښځې پلار له ورکړی، ځکه چې هغه سړی يوه اِسرائيلۍ ښځه رسوا کړې ده. د دې نه علاوه،
هغه به يې ښځه هم وی او چې ترڅو پورې هغه ژوندے وی هغې له طلاق نۀ شی ورکولے. ۲۰ خو کۀ دا خبره رښتيا وی او
دا ثبوت نۀ وی چې هغه پېغله پاتې شوې وه، ۲۱ نو هغوئ به يې د هغې د پلار د کور دروازې خولې ته بوځی، او د ښار
سړی به يې هلته سنګسار کړی چې مړه شی. هغې ستاسو خلقو په مينځ کښې يو د شرم نه ډک کار کړے دے چې د وادۀ نه
مخکښې د بل سړی سره څملاسته، چې هغه لا د پلار په کور کښې وه. نو تاسو به په دې طريقې سره د خپل مينځ نه دا
بدکاری ختمه کړئ. ۲۲ کۀ يو سړے د بل سړی د ښځې سره په زنا کولو ونيولے شی، نو هغوئ دواړه به وژلے شی، نو
چې تاسو د اِسرائيل مُلک د دې بدکارۍ نه خلاص کړئ. ۲۳ کۀ په يو ښار کښې يو سړے د داسې ښځې سره په زنا پورې
ونيولے شی چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وی، ۲۴ نو تاسو هغوئ د ښار نه بهر بوځئ او سنګسار يې کړئ چې

مړه شی. ښځه دې ځکه مړه شی چې هغې د مدد دپاره چغې نۀ دی وهلې، اګر چې هغه په ښار کښې وه، کېدے شی چې
هلته د هغې چغې اورېدلے شوې وے. او سړے دې ځکه مړ شی چې هغۀ د يوې داسې ښځې سره زنا کړې ده چې هغه
کوژدن شوې وه. نو داسې به تاسو د دې ګند نه ځان خلاص کړئ. ۲۵ فرض کړئ چې يو سړے په پټو کښې د يوې داسې
ښځې بې‌عزتی وکړی چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وی. نو صِرف هغه سړے به وژلے شی، ۲۶ ښځې ته به هيڅ
نۀ شی وئيلے، ځکه هغې داسې ګناه نۀ ده کړې چې د مرګ حقداره شی. دا هم هغه شان معامِله ده چې يو سړے په بل
سړی باندې حمله وکړی او مړ يې کړی. ۲۷ هغه سړی په پټو کښې د هغه کوژدن شوې ښځې سره په زبردستئ زنا وکړه،
اګر چې هغې د مدد چغې وهلې وې، خو هيڅ څوک هم نۀ وُو. ۲۸ کۀ يو سړے د يوې داسې جينئ سره په زبردستئ زنا
وکړی چې هغه کوژدن شوې نۀ وی، ۲۹ نو هغه به د هغې پلار له پنځوس د سپينو زرو سيکې حق مهر ورکړی او هغه به يې
ښځه شی، ځکه چې هغۀ په زور باندې د هغې سره زنا کړې ده. چې تر کومې پورې ژوندے وی نو هغې له طلاق نۀ شی
ورکولے. ۳۰ يو سړے دې هم د خپل پلار بې‌عزتی نۀ کوی چې د خپل پلار د ښځو نه د يوې سره ځملی.

د مالِک خُدائ په قوم کښې د شامليدو اصُول

۲۳ ۱ د کوم سړی چې هګۍ ماتې شوې وی يا يې ذکر پرې کړے شوے وی نو هغه يو به هم د مالِک خُدائ په خلقو
کښې نۀ شی شاملېدلے. ۲ يو حرامی پيدا شوے کس يا د داسې کس اولاد، تر لسم نسله پورې هم، د مالِک خُدائ په
خلقو کښې نۀ شی شاملېدلے. ۳ هيڅ يو عمونی يا موآبی، يا د هغوئ اولاد، تر لسم نسل پورې هم، د مالِک خُدائ په خلقو
کښې نۀ شی شاملېدلے. ۴ کله چې تاسو د مِصر نه بهر په لاره کښې وئ نو هغوئ تاسو له د خوراک او اوبو درکولو نه
اِنکار وکړو او د مسوپتاميه په ښار پتور کښې يې د بعور زوئ بلعام له پېسې ورکړې چې په تاسو لعنت ووائی. ۵ خو
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به بلعام ته غوږ نۀ نيولو، او لعنت يې په برکت بدل کړو، ځکه چې هغۀ ستاسو سره مينه
لرله. ۶ چې تر کومې پورې تاسو ژوندی يئ، د هغوئ مدد مۀ کوئ چې هغوئ د خېر او خوشحالئ ژوند وکړی. ۷
ادوميانو ته سپک مۀ ګورئ، هغوئ ستاسو خپلوان دی. او مِصريانو ته هم سپک مۀ ګورئ، په يو وخت کښې تاسو د هغوئ
په مُلک کښې اوسېدئ. ۸ د دريم نسل نه وروسته اخوا د هغوئ اولاد د مالِک خُدائ په خلقو کښې شاملېدے شی.

د فوجی کېمپ پاک ساتل

۹ کله چې تاسو د يو لښکر په شکل د خپلو دشمنانو خِلاف ووځئ، نو ګورئ د داسې هر څيز نه ځان ساتئ چې تاسو
ناپاکوی. ۱۰ کۀ د شپې شېطان يو سړے دوکه کړی او هغه په دې وجه ناپاک شی، نو هغه دې د خېمو نه بهر ووځی او
هلته دې پاتې شی. ۱۱ په ماښام کښې دې هغه غسل وکړی او د نمرپرېواتۀ په وخت کښې هغه واپس کېمپ ته راتلے شی.
۱۲ تاسو له په کار دی چې د کېمپ نه بهر يو ځائ جوړ کړئ چې هلته د اودس ماتی دپاره ځئ. ۱۳ په خپل سامان کښې
د کنستلو دپاره يو څيز هم يوسئ، کله چې تاسو ډکې متيازې کوئ نو يوه کنده به وکنئ او متيازې به په کښې پټې کړئ. ۱۴
خپل کېمپ مقدس ساتئ، ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو سره ستاسو په کېمپ کښې دے، دا د دې دپاره
چې ستاسو حِفاظت وکړی او تاسو له په دشمنانو باندې فتح درکړی. داسې يو د بې‌شرمۍ کار هم مۀ کوئ چې د هغې په
وجه مالِک خُدائ ستاسو نه مخ واړوی.

۱۵ کهٔ غلامان د خپلو مالِکانو نه وتښتی او تاسو له د پناه دپاره راشی، نو هغوئ واپس مهٔ لیږئ. ۱۶ هغوئ ستاسو د ښارونو په هر یو ښار کښې اوسېدے شی چې کوم یې خوښ وی او تاسو به د هغوئ سره زیاتے نهٔ کوئ. ۱۷ اِسرائيلے سړے یا ښځه به هیڅکله د عبادتخانې کنجران نهٔ جوړیږی. ۱۸ د کنجر سړی یا د کنجرې ښځې ګټلے شوې پیسې به هم د یوې منښتې پوره کولو دپاره د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کور ته نهٔ شی راوړلے. مالِک خُدائ د عبادتخانې د کنجرانو نه نفرت کوی. ۱۹ کله چې تاسو پیسې یا خوراک، یا بل څیز خپل اِسرائيلی ورور له قرض ورکړئ، نو د هغهٔ نه سود مهٔ اخلئ. ۲۰ یو مسافر له چې څهٔ څیز قرض ورکړئ نو د هغې سود د هغهٔ نه اخستے شئ، خو چې خپل اِسرائيلی له څهٔ قرض ورکړئ نو د هغې سود به ترې نه نهٔ اخلئ. دا اصُول ومنئ او مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په هغه مُلک کښې تاسو له په هر کار کښې برکت درکړی کوم مُلک چې تاسو قبضه کوئ. ۲۱ کله چې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته تاسو یوه منښته ومنئ، نو چې کومه وعده مو کړې وی په هغې کښې سستی مهٔ کوئ، مالِک خُدائ به ستاسو نه د هغه منښتې تپوس کوی او د دې وعدې نهٔ پوره کول ګناه ده. ۲۲ مالِک خُدائ ته منښته نهٔ منل ګناه نهٔ ده، ۲۳ خو کهٔ تاسو په خپله خوښه یوه منښته ومنئ، نو ګورئ هغه وعده به پوره کوئ. ۲۴ کله چې تاسو د بل چا د انګورو باغ سره تېرېږئ، نو چې څومره انګور غواړئ هغه خوړلے شئ، خو د هغې نه به په یوه ټوکرۍ کښې انګور نهٔ وړئ. ۲۵ هم دغه شان، کهٔ تاسو د بل چا د فصل په پټی کښې ګرځئ، څومره غله چې د خپلو لاسونو سره راشوکولے شئ هغه خوړے شئ، خو هغه فصل به تاسو په لور نهٔ رببئ.

طلاق او بیا وادهٔ کول

۲۴ ۱ کهٔ یو سړے یوې ښځې سره وادهٔ وکړی او په هغې کښې داسې څهٔ وګوری چې د هغه سړی خوښ نهٔ وی او وروستو فیصله وکړی چې خپله ښځه طلاقه کړی او هغه طلاق نامه ورکړی او د خپل کور نه یې وشړی ۲ او بیا کهٔ هغه ښځه د هغه سړی د کور نه لاړه شی او د بل سړی سره وادهٔ وکړی، ۳ او کهٔ د هغه دویم خاوند هم خوښه نهٔ شی او هغه هم طلاق نامه ورکړی او د خپل کور نه یې وشړی، یا فرض کړئ چې دا خاوند یې مړ شی، ۴ نو په دواړو حالاتونو کښې به د هغې وړومبے خاوند هغه ښځه دوباره نهٔ وادهٔ کوی، هغه به یې ناپاکه ګڼی. کهٔ دوباره وادهٔ یې ورسره وکړو نو مالِک خُدائ به د دې کار نه نفرت کوی. تاسو به هغه مُلک په داسې خرابه ګناه نهٔ پلیتوئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی چې ستاسو خپل شی.

د قانون مختلفې حِصې

۵ کله چې یو سړے نوے وادهٔ وکړی، نو هغه دې د جنګ دپاره فوج ته نهٔ شی لیږلے او نهٔ دې ترې نه کار اخستلے شی، یو کال به هغهٔ ته کار معاف وی، نو چې داسې هغه په کور کښې پاتې شی او ښځه خوشحاله کړی. ۶ کله چې تاسو چا له څهٔ څیز قرض ورکړئ، نو چې د هغهٔ نه په ضمانت کښې د هغهٔ د مېچنې برنے پل وانهٔ خلئ چې په هغې باندې غله مېده کوی. کهٔ تاسو ترې نه دا واخلئ نو د دانو اوړهٔ کولو ذریعه به یې ختمه شی. ۷ کهٔ یو سړے د خپل اِسرائيلی په تښتولو پورې ونیولے شی او خپل غلام یې کړی یا د غلام په توګه یې خرڅ کړی نو هغه سړے دې ووژلے شی. نو داسې به تاسو د دې بدکارۍ نه خپل قوم خلاص کړئ. ۸ کله چې تاسو د جذام بیمارۍ په وجه په تکلیف کښې یئ، نو هم هغه شان کوئ

ځنګه چې درته د لیوی قبیلې اِمامان وائی، ما چې هغوئ ته کوم اصُول ښودلی دی په هغې عمل کوئ. (۹) یاد ساتئ کله
چې تاسو د مِصر نه راروان وئ نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د مریم سره څۀ وکړل. (۱۰) کله چې تاسو خپل ګاونډی
له څۀ قرض ورکوئ، نو د هغۀ کور ته د دې دپاره مۀ ځئ چې هغه څیز ترې نه واخلئ چې په ضمانت کښې یې تاسو له
درکوی، (۱۱) بهر ورته ودرېږئ او پرېږدئ چې هغه څیز په خپله تاسو له راوړی. (۱۲) کۀ هغه غریب وی او د قرض په
ضمانت کښې هغه تاسو له خپله چُوغه درکړی، نو هغه چُوغه د شپې د ځان سره مۀ ساتئ، (۱۳) دا چُوغه په ماښام کښې
هغۀ له واپس ورکوئ، نو چې داسې هغه په کښې اودۀ کیږی. نو هغه به ستاسو شکریه ادا کړی او د مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک په نظر کښې به ستاسو دپاره د دې اجر وی. (۱۴) په خوارو غریبانانو مزدورانو باندې ظلم مۀ کوئ، کۀ هغه
اِسرائیلے وی یا مسافر وی چې ستاسو په ښارونو کښې اوسیږی. (۱۵) هره ورځ د نمرپرېواتو نه مخکښې هغوئ له خپلې
دیاړی ورکوئ، هغوئ غریبانان دی او پیسو ته یې ضرورت دے. کۀ تاسو هغوئ له پیسې ورنۀ کړئ، نو هغوئ به ستاسو
خِلاف مالِک خُدائ ته فریاد وکړی او دا به ستاسو په ګناه کښې حِساب شی. (۱۶) د چا بچو چې جرمونه کړی وی نو د
هغې په وجه دې د هغوئ مور پلار نۀ شی وژلے او د چا مور پلار چې جرمونه کړی وی نو د هغې په وجه دې د هغوئ بچې
نۀ شی وژلے، هر څوک به صرف د خپلو جرمونو په وجه وژلے شی چې هغوئ په خپله کړی وی. (۱۷) مسافر او یتیمان د
خپلو حقُونو نه مۀ محرومه کوئ، او د یوې کونډې نه د قرض په ضمانت کښې جامې مۀ اخلئ. (۱۸) هغه رایاد کړئ چې
تاسو په مِصر کښې غلامان وئ او مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حُکم درکړے
دے. (۱۹) کله چې تاسو خپل فصل راغونډوئ او چې کوم فصل تاسو رېبلے وی او د هغې نه څۀ درنه پاتې شی نو په هغې
پسې واپس مۀ ورځئ، دا به مسافرو، یتیمانو او کونډو دپاره پرېښودلے شی، نو داسې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به
تاسو له په هغه هر کار کښې برکت درکړی چې تاسو یې کوئ. (۲۰) کله چې تاسو یو ځل خپل زیتون وشوکوئ، نو هغې له
بیا مۀ ورځئ چې هغه پاتې شوی راوشوکوئ، دا به د مسافرو، یتیمانو او کونډو دپاره وی. (۲۱) کله چې تاسو یو ځل خپل
انګور راټول کړئ، نو په دویم ځل د انګورو راټولولو دپاره باغونو ته مۀ ځئ، کوم انګور چې پاتې وی نو هغه به د مسافرو،
یتیمانو او کونډو دپاره وی. (۲۲) دا هیځکله مۀ هېروئ چې تاسو په مِصر کښې غلامان وئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حُکم
درکړے دے.

۲۵ (۱) فرض کړئ چې دوه کسان د یوې لانجې هوارولو دپاره عدالت ته لاړ شی او قاضیان فیصله وکړی چې یو په
حقه دے او بل په ناحقه دے. (۲) کۀ په هغه ناحقه کس باندې د وهلو حُکم وشی، نو د قاضی په مخکښې دې هغه پړمخې
څملولے شی او په کوړو دې ووهلے شی. هغۀ چې کوم جرم کړے وی نو د کوړو د ګزارونو شمېر به د هغې په مطابق
وی. (۳) خو هغه به د څلوېښتو کوړو نه زیات نۀ شی وهلے، د څلوېښتو نه زیاتو کوړو مطلب به دا وی چې ستاسو
ګاونډی د خلقو په مخکښې وشرمیږی. (۴) د غویل په وخت کښې د غوَیی خولې ته کوَرے مۀ اچوئ.

د مړ ورور حق ادا کول

(۵) کۀ دوه ورونړه یو ځائ اوسیږی او یو د هغوئ نه مړ شی او یو زوئ یې هم پاتې نۀ شی، نو د هغۀ کونډه ښځه به د پردی
سړی سره وادۀ نۀ کوی، دا د مړ سړی د ورور ذمه واری ده چې هغه وادۀ کړی او د هغې سره کوروالے کوی. (۶) د
هغوئ چې ورومبے کوم زوئ پیدا شی نو هغه به د مړ سړی زوئ ګڼلے شی، چې د هغۀ نوم د بنی اِسرائیلو نه ختم نۀ شی.
(۷) خو کۀ د مړ سړی ورور هغې سره وادۀ کول نۀ غواړی، نو هغه ښځه به د ښار مشرانو ته پېش شی او ویه وائی چې زما
لیور خپله ذمه واری نۀ پوره کوی، هغه دا نۀ غواړی چې د هغۀ د ورور نوم په بنی اِسرائیلو کښې باقی پاتې شی. (۸) نو د

ښار مشران دې هغه راوغواړی او د هغهٔ سره دې خبره وکړی. کهٔ تر اوسه پورې یې وادهٔ کول نهٔ غواړی، ۹ نو د هغهٔ د
ورور کونډه ښځه دې د ښار د مشرانو په وړاندې هغهٔ له ورشی، د هغهٔ یوه څپلی دې وباسی، د هغهٔ په مخ دې توکاڼې
اوتُوکی او ویه وائی چې دا هغه څهٔ دی چې د هغه سړی سره به کیږی چې د خپل ورور کور آبادول نهٔ غواړی. ۱۰ نو د
هغهٔ خاندان به په بنی اِسرائیلو کښې په دې نوم یادیږی چې، "هغه سړے چې څپلی یې ویستلے شوې وه."

نور قوانین

۱۱ کهٔ دوه سړی په جګړه وی او د هغه یو سړی ښځه د خپل خاوند د مدد کوشش داسې وکړی چې هغه بل سړے د هګو
نه راونیسی، ۱۲ نو چې په هغه ښځه باندې هیڅ رحم ونهٔ کړئ، او د هغې لاس پرې کړئ. ۱۳-۱۴ کله چې تاسو ناپ تول
کوئ نو په هغې کښې ټګی مهٔ کوئ. ۱۵ صحیح او پوره ناپ تول کوئ، نو داسې به تاسو په هغه مُلک کښې یوه ډېره موده
تېره کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی. ۱۶ مالِک خُدائ د هغه خلقو نه کرکه کوی چې څوک
داسې دوکه مار کارونه کوی.

د عمالیقیانو قتلېدل

۱۷ هغه رایاد کړئ چې کله تاسو د مِصر نه راروان وئ نو عمالیقیانو درسره څهٔ وکړل. ۱۸ هغوئ د خُدائ پاک نه هیڅ
یره نهٔ کوله، نو هغوئ په داسې وخت کښې په تاسو د شا نه حمله وکړه چې تاسو ستړی ستومانه وئ او چې کوم وروستو
پاتې وُو نو هغه ټول یې ووژل. ۱۹ نو چې کله مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغه مُلک تاسو له درکړی او د خپلو ټولو
دشمنانو نه مو بچ کړی چې ستاسو نه ګېرچاپېره اوسیږی، نو ګورئ چې ټول عمالیقیان ووژنئ، نو د آسمان لاندې به هیڅ
څوک نور هغوئ نهٔ یادوی. دا کار مهٔ هېروئ.

د فصل نذرانې

۲۶ ۱ د هغې نه وروستو چې کله تاسو هغه مُلک قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی
او هلته اوسیږئ، ۲ نو تاسو هر یو به خامخا د هر فصل وړومبے برخه په یوه ټوکرئ کښې یوسئ او دا به د عبادت هغه یو
ځائ ته وړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې درته د دې دپاره ښائی چې د هغهٔ د نوم درناوے وشی. ۳ هغه دې د
هغه وخت مقرر شوی اِمام له لاړ شی او هغهٔ ته دې ووائی چې زهٔ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته دا اِقرار کوم چې زهٔ هغه
مُلک ته ورداخل شوم چې زمونږ د پلار نیکهٔ سره یې وعده شوې وه چې مونږ له به یې راکوی. ۴ اِمام به ټوکرئ ستاسو
نه واخلی او هغه به دا د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک د قربانګاه په وړاندې کېږدی. ۵ نو، د مالِک خُدائ په حضور
کښې به تاسو دا خبرې بیان کړئ چې، "زما پلار نیکهٔ د شام وو او هغه به لکه د کوچیانو ګرځېدو، هغهٔ خپل خاندان مِصر
ته بوتلو چې هلته اوسیږی. کله چې هغوئ هلته لاړل نو هغوئ څو کسان وُو، خو د هغوئ نه یو لوئ او طاقتور قوم جوړ
شوے دے. ۶ د مِصر خلقو مونږ سره بد سلوک کولو او زمونږ نه یې غلامان جوړ کړی وُو. ۷ نو مونږ د خپل پلار
نیکهٔ مالِک خُدائ ته د مدد دپاره فریاد وکړو. نو هغهٔ زمونږ فریاد واورېدو او زمونږ تکلیف، سختئ او غم یې ولیدو. ۸ د
خپل لوئ طاقت او قُدرت سره هغهٔ مونږ د مِصر نه راوویستلو. هغهٔ معجزې او نښې څرګندې کړې او یروونکی کارونه یې
وکړل. ۹ هغهٔ مونږ دلته راوستلو او دا مُلک یې راکړو، هغه مُلک چې زرخیز او آباد دے. ۱۰ نو ما مالِک خُدائ له د

پېداوار ورومبی برخه راوړې ده چې هغهٔ ما له د دې زمکې نه راکړې ده.“ نو بيا دا ټوکرۍ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
په وړاندې کېږدئ او د هغهٔ په حضور کښې سجده وکړئ. ۱۱ په هغه ښهٔ څيزونو شُکر وباسئ چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک تاسو او ستاسو خاندان له درکړې دی، او ليويان او مسافر پرېږدئ کوم چې تاسو سره اوسېږی چې تاسو سره
په جشن کښې شامل شی. ۱۲ په هر درېم کال ليويانو، مسافرو، يتيمانو او کونډو له د خپلو فصلونو لسمه برخه ورکوئ،
نو داسې ستاسو په هره علاقه کښې به د خوراک ضروری څيزونه ملاوېږی. کله چې تاسو دا وکړئ، ۱۳ نو مالِک خُدائ ته
ووايئ چې زما په کور کښې د مقدسې لسمې حِصې نه هيڅ نهٔ دی پاتې شوی، ما هغه ليويانو، مسافرو، يتيمانو او کونډو له
ورکړې دی، لکه څنګه چې تا ما ته حُکم کړے دے. د لسمې حِصې په حقله ما ستا د حُکمونو نه د يو حُکم نافرمانی نهٔ ده
کړې او نهٔ مې هېر کړې دی. ۱۴ کله چې زهٔ په غم غمژن وم نو ما د دې نه هيڅ نهٔ دی خوړلی، کله چې زهٔ ناپاک وم نو ما
د دې نه د خپل کور نه بهر هيڅ نهٔ دی ويستلی، او ما د دې نه د مړو دپاره نذرانې په توګه هيڅ نهٔ دی ورکړی. مالِکه خُدايه،
ما ستا تابعداری کړې ده، د لسمې حِصې په حقله چې تا څهٔ حُکم کړے دے نو ما هغه هر څهٔ کړی دی. ۱۵ په آسمان
کښې د خپل مقدس مقام نه لاندې وګوره او خپلو خلقو بنی اِسرائيلو له برکت ورکړه، هغه مُلک له هم برکت ورکړه چې
زرخېز او آباد دے کوم چې تا مونږ له راکړے دے، لکه څنګه چې تا زمونږ د پلار نيکهٔ سره وعده کړې وه.

د مالِک خُدائ خپل قوم

۱۶ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نن تاسو ته حُکم کوی چې په دې ټولو حُکمونو او اصُولو باندې عمل کوئ، او د زړهٔ د
اخلاصه په وفادارۍ سره په دې عمل کوئ. ۱۷ نن تاسو دا اِقرار کړے دے چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے. او
تاسو وعده کړې ده چې د هغهٔ په لاره به روان يئ او د هغهٔ قانون، حُکمونه او اصُول به منئ او د هغهٔ فرمانبرداری به کوئ.
۱۸ مالِک خُدائ نن تاسو خپل قيمتی قوم ګڼلی يئ، لکه څنګه چې هغهٔ تاسو سره وعده کړې وه، او هغهٔ تاسو له حُکم
درکړے دے چې د هغهٔ ټول حُکمونه به منئ. ۱۹ هغهٔ چې څومره قومونه پېدا کړی دی نو په هغه ټولو کښې به ستاسو مقام
اوچت وی، نو ستاسو په وجه به د هغهٔ د نوم صِفت او درناوے کېږی. تاسو به هغه قوم يئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک ته مقدس وی، لکه څنګه چې هغهٔ وعده کړې ده.“

په کاڼو د خُدائ پاک ليکلے قانون

۲۷ ۱ بيا موسیٰ او د بنی اِسرائيلو مشرانو خلقو ته وفرمائيل، ”نن چې زهٔ کوم اصُول درته ښايم هغه ټول ومنئ. ۲ په
کومه ورځ چې تاسو د اُردن سيند نه پورې وځئ او هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له
درکوی، نو هلته لوئ لوئ کاڼی ودروئ او لبو يې کړئ، ۳ او په هغې باندې دا ټول قانون او خبرې وليکئ. کله چې تاسو
هغه مُلک ته ورننوځئ چې پئ او شات په کښې ډېر تېر وی، چې مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکهٔ خُدائ پاک ستاسو سره د
هغې وعده کړې ده، ۴ او چې تاسو د اُردن بلې غاړې ته واوړئ، نو د عيبال په غرهٔ باندې دا کاڼی ودروئ، لکه څنګه چې
نن زهٔ تاسو له حُکم درکوم او هغه کاڼی لبو کړئ. ۵ هلته د کاڼو يوه داسې قربانګاه جوړه کړئ چې د هغې په جوړولو
کښې د اوسپنې هيڅ آوزار استعمال نهٔ شی، ۶ ځکه چې تاسو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دپاره هره قربانګاه
جوړَوئ نو هغه دې د داسې کاڼو نه جوړولے شی چې کټ کړے شوی نهٔ وی. هلته به تاسو سوزېدونکې قربانی پېش کوئ،
۷ او هلته به تاسو قربانی کوئ او خپلې د سلامتۍ نذرانې به خورئ او د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضور کښې
به شُکر وباسئ. ۸ په کومو کاڼو باندې چې لبو شوے وی په هغې باندې د خُدائ پاک د قانون هره يوه خبره صفا صفا

ولیکئ." ٩ بیا موسیٰ او د لیوی قبیلې اِمامانو ټولو بنی اِسرائیلو ته ووئیل، "اے د بنی اِسرائیلو خلقو، خاموش شئ او غوږ
ونیسئ. نن تاسو د خپل خُدائ پاک د مالِک خُدائ خپل خلق شوئ، ١٠ نو د هغهٔ تابعداری کوئ او د هغهٔ ټول حُکمونه او
قانون پوره کوئ چې نن يې زهٔ درکوم."

د نافرمانۍ لعنتونه

١١ بیا هم په هغه ورځ موسیٰ د بنی اِسرائیلو خلقو ته وفرمائیل، ١٢ "د اُردن سیند نه د اوړېدو نه پس به دغه قبیلې د
ګِرزیم په غرهٔ ودرېږی، یعنې د شمعون، لیوی، یهوداه، یساکار، یوسف او بنیامین قبیلې. او دوئ به په خلقو د برکتونو اِعلان
کوی. ١٣ نو دغه قبیلې یعنې د روبین، جاد، آشر، زبولون، دان او نفتالی د عیبال په غرهٔ ودرېږی. او په خلقو به لعنت وائی
١٤ لیویان به دا خبرې په اوچت آواز سره وکړی،

١٥ د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د کاڼی، لرګی، یا د ویلې کړے شوے څهٔ څیز نه بُت جوړ کړی او په
پټه د هغې عبادت کوی، مالِک خُدائ د بُت پرستۍ نه نفرت کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

١٦ د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپل مور پلار بې‌عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

١٧ د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د ګاونډی د زمکې د حد پوله خوځوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

١٨ د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې یو ړوند کس بې‌لارې کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

١٩ د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې هغه مسافر، یتیمان او کونډې د خپلو حقُونو نه محرومه کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

٢٠ د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپل پلار د ښځې سره زنا کوی، او د خپل پلار بې‌عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

٢١ د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د څناور سره حرامکاری کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۲ د خُدائ پاک لعنت دې وى په هغه چا څوک چې د خپلې سکه يا ناسکه خور سره زنا کوى.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائى، آمين.

۲۳ د خُدائ پاک لعنت دې وى په هغه چا څوک چې د خپلې خواښې سره زنا کوى.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائى، آمين.

۲۴ د خُدائ پاک لعنت دې وى په هغه چا څوک چې په پټه باندې قتل کوى.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائى، آمين.

۲۵ د خُدائ پاک لعنت دې وى په هغه چا څوک چې د يو بې‌گناه کس د قتل پيسې اخلى.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائى، آمين.

۲۶ د خُدائ پاک لعنت دې وى په هغه چا څوک چې د خُدائ پاک په ټولو لارښودنو او قانون باندې عمل نۀ کوى.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائى، آمين.

د فرمانبردارئ برکتونه

۲۸ ۱ کۀ تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک پوره فرمانبردارى وکړئ او په وفادارئ سره د هغۀ په ټولو حُکمونو
عمل کوئ کوم چې زۀ تاسو له درکوم، نو هغه به تاسو له د دُنيا په ټولو قومونو باندې اوچت مقام درکړى. ۲ د مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک فرمانبردارى کوئ او هغه به تاسو له دا ټول برکتونه درکړى، ۳ کۀ تاسو په ښارونو يا کلو کښې
اوسېږئ نو مالِک خُدائ به تاسو له برکت درکړى. ۴ مالِک خُدائ به تاسو له ډېر اولاد، ډېره غله او ډېر څاروى او ګډې
درکړى. ۵ ستاسو په کندو او خانک کښې به برکت وى. ۶ مالِک خُدائ به ستاسو په هر کار کښې برکت واچوى. ۷
کله چې ستاسو دشمنان په تاسو حمله کوى نو مالِک خُدائ به هغوئ له شکستورکړى. هغوئ به د يو طرف نه په تاسو
حمله وکړى، خو بيا به په هر طرف ستاسو نه تښتى. ۸ تاسو چې هر کار کوئ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په هغې
کښې برکت واچوى او ستاسو ګودامونه به د غلې نه ډک کړى. هغه به تاسو له په هغه مُلک کښې برکت درکړى کوم چې
تاسو له درکوى. ۹ کۀ تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک حُکمونه ومنئ او د هغۀ په لاره روان يئ، نو هغه به ستاسو نه
يو مقدس قوم جوړ کړى لکه څنګه چې هغۀ وعده کړې ده. ۱۰ نو د دُنيا ټول قومونه به وګورى چې تاسو د مالِک خُدائ په
نوم يادېږئ او هغوئ به ستاسو نه يرېږى. ۱۱ مالِک خُدائ به تاسو له په هغه مُلک کښې ډېر اولاد، ډېر څاروى، او ډېر
فصلونه درکړى د کوم چې هغۀ ستاسو پلار نيکۀ سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. ۱۲ هغه به په آسمان کښې د خپلې
ډکې خزانې نه په صحيح موسم کښې باران وورى او ستاسو په هر کار کښې به برکت واچوى، نو تاسو به ډېرو قومونو له
قرض ورکوئ، خو د هيچا نه به تاسو قرض نۀ اخلئ. ۱۳ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو د قومونو کشران نه
بلکې مشران جوړ کړى، نن چې زۀ کوم حُکمونه درکوم کۀ په هغه ټولو باندې عمل وکړئ نو تاسو به هميشه کامياب يئ او

هیڅکله به ناکام نۀ شئ. ۱۴ زۀ چې نن تاسو له کوم حُکمونه درکوم نو د هغې نه اخوا دېخوا مۀ اوړئ او نۀ چې په نورو
معبودانو پسې لاړ شئ او نۀ يې عبادت وکړئ.

د نافرمانۍ نتيجه

۱۵ خو کۀ تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نافرمانى وکړئ او د هغۀ په ټولو حُکمونو او قانون باندې په وفادارۍ
سره عمل نۀ کوئ کوم چې زۀ نن درکوم، نو دا لعنتونه به په تاسو راشى او په تاسو به غالِب شى. ۱۶ مالِک خُدائ به
ستاسو په ښارونو او پټو باندې لعنت راولى. ۱۷ مالِک خُدائ به ستاسو په غله او په هغه خوراک لعنت راولى چې تاسو يې
د دې نه تياروئ. ۱۸ مالِک خُدائ به په تاسو لعنت راولى او لږ بچى، بې‌کاره فصل او لږ څاروى او ګډې به درکړى. ۱۹
مالِک خُدائ به ستاسو هر کار لعنتى کړى. ۲۰ کۀ تاسو بد عمل کوئ او د مالِک خُدائ نه اِنکار کوئ نو هغه به په تاسو
افت، وارخطائى او تکليف راولى، چې زر او په پوره توګه تباه شئ. ۲۱ هغه به په تاسو باندې پرله پسې بيمارۍ راولى تر دې
پورې چې په هغه مُلک کښې ستاسو يو کس به هم پاتې نۀ شى کوم چې تاسو قبضه کوئ. ۲۲ مالِک خُدائ به تاسو په
خورېدونکو بيمارو، په پړسوب او تبه باندې آخته کړى، هغه به سره د توروالى او د پشم د بيمارۍ اوچ کالى او سخته ګرمى
راولى. دا افتونه به تر مرګه پورې تاسو سره وى. ۲۳ بره د آسمان نه به باران بند وى او زمکه به د کانې په شان کلکه شى.
۲۴ د باران په ځائ به مالِک خُدائ د خاورو او د شګو طوفان راولى او طوفانونه به تر هغې پورې وى چې تاسو تباه کړى.
۲۵ مالِک خُدائ به ستاسو دشمنانو له په تاسو باندې فتح ورکړى. تاسو به د يو طرف نه په هغوئ باندې حمله وکړئ، خو
تاسو ته به د تېښتې لار نۀ ملاوېږى، چې د زمکې خلق ستاسو دا حالات وګورى نو وبه يرېږى چې دا په تاسو څۀ شوى دى.
۲۶ ستاسو لاشونه به د ټولو مارغانو او ځنګلى ځناورو خوراک شى او هلته به هيڅ څوک داسې نۀ وى چې تاسو نه يې
وشړى. ۲۷ مالِک خُدائ به په تاسو باندې دانې راوخېژوى، لکه څنګه چې هغۀ په مِصريانو راخېژولې وې. هغه به ستاسو
بدنونه د دردونو سره مات کړى. تاسو به په خارښت او دانو باندې پټ شئ، خو د دې به هيڅ علاج نۀ وى. ۲۸ مالِک خُدائ
به تاسو ليونى کړى، هغه به تاسو ړاندۀ کړى او دماغ به مو ګډوډ کړى. ۲۹ د غرمې په وخت کښې به هم تاسو د ړندو په
شان اخوا دېخوا ګرځئ او تاسو به د دې جوګه نۀ يئ چې لاره پېدا کړئ. تاسو به په يو کار کښې هم کامياب نۀ يئ. تاسو به
پوره کړېدلى او لوټ شوى يئ او هلته به داسې څوک نۀ وى چې ستاسو مدد وکړى. ۳۰ تاسو به د يوې پېغلې سره کوژدن
وکړئ، خو بل څوک به د هغې سره څملى. تاسو به يو کور جوړ کړئ، خو هيڅکله به په هغې کښې ونۀ وسېږئ. تاسو به د
انګورو باغ وکَرئ، خو د هغې انګور به هيڅکله ونۀ خورئ. ۳۱ ستاسو څاروے به د ستاسو د سترګو په وړاندې حلال شى،
خو تاسو به يې غوښه ونۀ خورئ. ستاسو په وړاندې به ستاسو خرونه بوتلے شى خو تاسو له به واپس در نۀ کړے شى،
ستاسو ګډې به ستاسو دشمنانو له ورکړے شى خو ستاسو د مدد دپاره به هيڅ څوک نۀ وى. ۳۲ ستاسو زامن او لوڼه به
نورو قومونو له غلامان ورکړے شى تاسو به هميشه هغوئ ته سترګې په لار يئ خو هيڅ به هم نۀ شئ کولے. ۳۳ يو پردے
قوم به هغه ټول فصلونه يوسى چې د هغې په کَرلو کښې تاسو ډېره سخته خوارى کړې وى، خو په هغه وخت کښې به تاسو
ته د سخت کړاؤ او بد سلوک نه بغير هيڅ نۀ ملاوېږى. ۳۴ او دا تکليفونه چې تاسو وينئ نو تاسو به ليونى شئ. ۳۵ مالِک
خُدائ به ستاسو پښې په لا علاجه او دردناکو زخمونو پټې کړى، د سر نه تر پښو پورې به په تاسو باندې دانې راوخېژى. ۳۶
مالِک خُدائ به تاسو او ستاسو بادشاه يو پردى مُلک ته بوځى، هلته به مخکښې هيڅکله نۀ تاسو او نۀ ستاسو پلار نيکۀ
اوسېدلى وى، هلته به تاسو د داسې معبودانو خِدمت کوئ چې د لرګى او کانى نه جوړ وى. ۳۷ په کومو مُلکونو کښې چې
مالِک خُدائ تاسو خوارۀ وارۀ کړى، نو تاسو به د خلقو دپاره يرونکى شئ، هغوئ به په تاسو پورې ټوقې او مسخرې کوى.
۳۸ تاسو به ښۀ ډېر تخم وکَرئ، خو لږ فصل به ترې ورېبئ، ځکه چې د قحطۍ مُلخان به ستاسو فصلونه وخورى. ۳۹

تاسو به د انګورو باغونه وکَرئ او د هغې ساتنه به وکړئ، خو تاسو به نۀ د هغې نه انګور راغونډ کړئ او نۀ به يې مے
وڅښئ، ځکه چې چينجى به انګور وخورى. (۴۰) د زيتُونو ونې به ستاسو په مُلک کښې شوى وى، خو هيڅ د زيتُونو تېل به
تاسو ته مِلاو نۀ شى، ځکه چې زيتون به کچه راوغورزيږى. (۴۱) ستاسو به زامن او لوڼه وى، خو تاسو به يې د ځان سره نۀ
شئ ساتلے، ځکه چې هغوئ به قېديان شى. (۴۲) ستاسو ټولې ونې او فصلونه به د قحطى مُلخان خراب‌تُراب کړى. (۴۳)
ستاسو په مُلک کښې چې کوم د پردى مُلک خلق اوسيږى هغوئ به ورځ په ورځ په تاسو زورَور کيږى او تاسو به ورځ په
ورځ کمزورى کېږئ. (۴۴) هغوئ سره به پېسې وى چې تاسو له يې قرض درکړى، خو تاسو سره به هيڅ نۀ وى چې تاسو يې
هغوئ له قرض ورکړئ. په آخر کښې به هغوئ ستاسو بادشاهان شى. (۴۵) دا ټول افتونه به په تاسو راشى او دا افتونه به
ستاسو تر تباهۍ پورې تاسو سره وى، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک فرمانبردارى ونۀ کړه او په هغه ټول
قانون باندې تاسو عمل ونۀ کړو چې هغۀ درکړے وو. (۴۶) دا افتونه به د يوې نښې او خبردارى په شان ستاسو او ستاسو د
اولاد په مينځ کښې د هميشه دپاره وى. (۴۷) مالِک خُدائ تاسو له په هر څۀ کښې برکت درکړے دے، خو تاسو په
خوشحالۍ او د زړۀ د اخلاصه د هغۀ خِدمت ونۀ کړو. (۴۸) نو بيا به تاسو د هغه دشمنانو خِدمت کوئ چې مالِک خُدائ يې
ستاسو خِلاف درلېږى. تاسو به اوږى، تږى، برېنډ او د هر څۀ حاجتمند يئ. مالِک خُدائ به تاسو سخت وکړوى تر دې
پورې چې تباه شئ. (۴۹) مالِک خُدائ به ستاسو خِلاف د لرې ځائ نه يو قوم راولى، هغه قوم چې تاسو به يې په ژبه نۀ
پوهېږئ. هغوئ به د باز په شان په تاسو باندې راغوټه شى. (۵۰) هغوئ به يو ظالم او بې‌رحمه قوم وى چې نۀ به د مشرانو
عزت کوى او نۀ به په کشرانو رحم کوى. (۵۱) هغوئ به ستاسو څاروى او فصلونه وخورى او تاسو به د لوږې نه مړۀ شئ.
هغوئ به ستاسو غله، مے، د زيتُونو تېل، څاروى او ګډې هيڅ هم نۀ پرېږدى، او تاسو به مړۀ شئ. (۵۲) مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک چې کوم مُلک تاسو له درکوى هغوئ به د هغې په هر ښار باندې حمله وکړى او په کومو اوچتو او پَخو دېوالونو
باندې چې تاسو اعتبار کوئ هغه به راوغورزيږى. (۵۳) کله چې ستاسو دشمنان ستاسو ښارونه محاصره کوى، نو تاسو به
دومره اوږى شئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له کوم بچى درکړى وى نو هغه به هم وخورئ. (۵۴)-(۵۵) ستاسو
د ټولو نه شريف او د نرم زړۀ سړے به هم په محاصره کښې دومره اوږے شى چې هغه به هم خپل بچى وخورى ځکه چې
نور خوراک به نۀ ملاويږى. هغه به په دې پاتې لاش کښې خپل ورور او ښځې له چې مينه ورسره کوى او خپلو بچو له هيڅ
هم نۀ ورکوى. (۵۶)-(۵۷) ستاسو د ټولو نه شريفه او د نرم زړۀ ښځه، دومره شريفه او پاکه چې په پوره ژوند کښې چرته نۀ
وى تلې، هغه به هم دغه شان کار کوى. کله چې دشمن هغه ښار محاصره کړى، نو هغه به دومره اوږې شى چې هغه به پټ
پټ خپل نوے پېدا شوے ماشوم او پېروان هم خورى. هغه به په دې کښې خپل خاوند له چې مينه ورسره کوى او خپل بچى
هم نۀ شريکوى. (۵۸) کۀ تاسو په وفادارۍ د خُدائ پاک ټولې لاربشودنې ونۀ منئ کومې چې په دې کِتاب کښې ليکلے شوى
دى او کۀ تاسو د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک عجيبه او هيبتناک نوم نه ونۀ يرېږئ، (۵۹) نو هغه به په تاسو او ستاسو په
اولاد باندې داسې لاعلاجه بيمارۍ او دردناکې وباګانې راولېږى چې هغه به هيڅکله نۀ بنديږى. (۶۰) هغه به يو ځل بيا په تاسو
باندې هغه ټولې يرووُنکې بيمارۍ راولى چې په تاسو باندې په مِصر کښې تېرې شوې وى او تاسو به هيڅکله روغ نۀ شئ.
(۶۱) هغه به هغه هر قِسم بيمارۍ او وباګانې هم راولېږى چې هغه د خُدائ پاک د قانون په دې کِتاب کښې نۀ دى بيان شوى
او تاسو به تباه شئ. (۶۲) اګر چې تاسو به د آسمان د ستورو په شان بې‌شمېره شئ، خو صِرف ستاسو يو څو کسان به
ژوندى پاتې شى، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک فرمانبردارى ونۀ کړه. (۶۳) لکه څنګه چې مالِک خُدائ په
خوشحالۍ سره تاسو کامياب کړئ او ستاسو شمېر يې زيات کړو، نو هم دغه شان هغه به خوشحالۍ سره تاسو تباه کړى
او تباهۍ به دربانديږ راولى. تاسو به د هغه مُلک د بېخ نه وويستلے شئ کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۶۴) مالِک خُدائ به
تاسو په ټولو قومونو کښې د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې خوارۀ وارۀ کړى او هلته به تاسو د هغه معبودانو خِدمت کوئ
چې د لرګى او کاڼو نه جوړ وى، د هغه بُتانو چې د دې نه مخکښې نۀ تاسو او نۀ ستاسو پلار نيکۀ د هغې عبادت کړے وى.

۶۵ په هغه قومونو کښې به هیچرته تاسو ته امن نۀ ملاویږی، تاسو ته به یو ځائ کښې هم آرام نۀ ملاویږی، مالِک خُدائ به
ستاسو پرېشانی، نا اُمیدی او غم د حد نه زیات کړی. ۶۶ ستاسو ژوند به همېشه په خطره کښې وی. شپه او ورځ به تاسو
یرېږئ او تاسو به هر وخت د مرګ په یره کښې ژوند تېروئ. ۶۷ تاسو چې هر څۀ هم ګورئ نو زړونه به مو د یرې نه
درزیږی. هر سحر به تاسو د ماښام ارمان کوئ، او هر ماښام به تاسو د سحر ارمان کوئ. ۶۸ مالِک خُدائ به تاسو په
سمندری جهاز کښې واپس مِصر ته ولېږی، اګر چې هغۀ فرمائیلی وُو چې تاسو به هیڅکله هلته بیا نۀ ځئ. هلته به تاسو دا
کوشش وکړئ چې خپل ځانونه په دشمنانو باندې غلامان خرڅ کړئ، خو هیڅ څوک به تاسو نۀ اخلی.“

د موآب په مُلک کښې د بنی اِسرائیلو سره د مالِک خُدائ لوظ

۲۹ ۱ دا د هغه لوظ خبرې دی چې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې د موآب په مُلک کښې د بنی اِسرائیلو سره دا
لوظ وکړی، دا ټولې خبرې د هغه لوظ نه علاوه وې چې مالِک خُدائ د سینا په غرۀ باندې د هغوئ سره کړې وې. ۲
موسیٰ ټول بنی اِسرائیلیان راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، ”تاسو په خپلو سترګو ولیدل چې مالِک خُدائ په فِرعون، د هغۀ
په ټولو درباریانو او د هغۀ په ټول مُلک باندې څۀ وکړل. ۳ تاسو سختې وباګانې، معجزې او لوئې نښې ولیدې چې مالِک
خُدائ وکړې. ۴ خو تر نن ورځې پورې مالِک خُدائ تاسو له د پوهېدو دپاره عقل، د لیدلو سترګې او د اورېدو غوږونه نۀ
دی درکړی. ۵ څلوېښت کاله په بیابان کښې مالِک خُدائ ستاسو لارښودنه وکړه او ستاسو جامې او څپلۍ هیڅکله نۀ دی
زَړې شوې. ۶ کۀ څۀ هم چې تاسو سره د خوراک دپاره نه روټئ او نه د څښلو دپاره درسره مے او شراب وُو، خو
مالِک خُدائ ستاسو د ضرورت پوره کولو دپاره تاسو له خوراک درکړو چې تاسو په دې پوهه شئ چې هغه ستاسو خُدائ
پاک دے. ۷ او کله چې مونږ دې ځائ ته راغلو، نو د حسبون بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج زمونږ خِلاف جنګ
له راووتل. خو مونږ هغوئ له شکست ورکړو، ۸ د هغوئ مُلک مو ونیولو او دا مونږ د روبین او جاد په قبیلو او د منسی
په نیمه قبیله باندې تقسیم کړو. ۹ په وفادارئ سره د دې لوظ ټول شرطونه ومنئ، نو داسې به تاسو په هر کار کښې
کامیاب یئ. ۱۰ نن ستاسو ټول سرِی، ستاسو مشران او آفسران د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضور کښې ولاړ
دی، ۱۱ هم داسې ستاسو ښځې ستاسو بچی، او هغه مسافر چې هغوئ ستاسو سره اوسیږی او لرګی درله پرې کوی او
تاسو له اوبۀ راوړی. ۱۲ نن تاسو د هغه لوظ دپاره راغلی یئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو سره کوی چې
هغه د قسم په شان پوخ دے، ۱۳ نو چې تاسو د مالِک خُدائ خلق یئ او هغه ستاسو خُدائ پاک وی، لکه څنګه چې هغۀ
تاسو، ستاسو پلار نیکۀ اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه. ۱۴ صِرف تاسو هغه خلق نۀ یئ چې د چا سره
مالِک خُدائ دا لوظ کوی. ۱۵ هغه دا لوظ زمونږ ټولو سره کوی کوم چې نن دلته د مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک په
مخکښې ولاړ یُو او زمونږ د اولاد سره هم چې هغوئ لا پیدا شوی نۀ دی. ۱۶ ستاسو به یاد وی چې په مِصر کښې ژوند
څنګه وو او د نورو قومونو په علاقه کښې د تېرېدو سفر څنګه وو. ۱۷ تاسو د هغوئ مردار بُتان ولیدل چې د لرګی، کاڼی،
سپینو زرو او سرو زرو نه جوړ وُو. ۱۸ پام کوئ چې یو سړے، ښځه، خاندان او یوه قبیله هم د مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک نه وانۀ وړی کوم چې نن دلته حاضر یئ چې تاسو د نورو قومونو د معبودانو عبادت وکړئ. دا به د یوې داسې
جرړې په شان وی چې یو ترخه او زهرژنه مېوه ترې نه جوړه شی. ۱۹ پام کوئ چې دلته نن هیڅ څوک هم داسې نۀ وی
چې هغه د دې لوظ خبرې اوری او خپل ځان له دا تسلی ورکوی چې کۀ هغه د خپل ضدی زړۀ په خوښی پسې هم ځی نو
هغه به محفوظ وی، دا به ښۀ او بد دواړه تباه کړی. ۲۰ مالِک خُدائ به داسې سړے نۀ معاف کوی. د مالِک خُدائ سخت
قهر او د هغۀ سخت غېرت به د هغۀ خِلاف شی او په دې کِتاب کښې لیکلے شوی ټول لعنتونه به په هغۀ رانازل شی تر دې

پورې چې مالِک خُدائ هغه پوره تباه کړی. (٢١) مالِک خُدائ به هغه د بنی اِسرائيلو ټولو قبيلو په مخکښې د عبرت يوه نمونه
جوړه کړی او يوه تباهی به وربانديې راولی هم هغه شان څنګه چې هغه ټول لعنتونه په هغه لوظ کښې شوی دی کوم چې
مالِک خُدائ د لاربښودنې په دې کِتاب کښې ليکلی دی. (٢٢) په راتلونکی نسلونو کښې ستاسو اولاد او د لرې مُلکونو مسافر
به هغه تباهی او تکليفونه وګوری چې مالِک خُدائ ستاسو په مُلک باندې راوستلی وی. (٢٣) پټی به شنډ شی، په زېړو ګوګړو
او مالګه به پټ شی، هيڅ څۀ به په دې کښې نۀ شی کَرلے، هغه واښۀ قدرې به هم په کښې نۀ کېږی. ستاسو مُلک به د سدوم
او عموره، ادمه او ضبوئيم په شان وی، چې مالِک خُدائ تباه کړی وُو په کوم وخت چې هغه سخت په قهر وو. (٢٤) بيا به
ټوله دُنيا وائی چې، ”د هغوئ په مُلک يې دا ولې وکړل؟ څۀ وجه وه چې هغه دومره سخت په قهر وو؟“ (٢٥) نو د هغې جواب
به دا وی چې، ”د مِصر نه راويستلو په وخت چې خُدائ پاک د هغوئ پلار نيکۀ کوم لوظ کړے وو، نو د مالِک خُدائ خلقو
هغه مات کړے دے. (٢٦) هغوئ د هغه معبودانو عبادت وکړو چې مخکښې يې هيڅکله نۀ وو کړے، د هغه معبودانو چې
مالِک خُدائ د هغوئ د عبادت نه منع کړی وُو. (٢٧) نو مالِک خُدائ خپلو خلقو ته په قهر شو او د هغوئ په مُلک يې هغه
ټول لعنتونه راوستل چې په دې کِتاب کښې ليکلے شوی دی. (٢٨) مالِک خُدائ سخت په قهر شو او د خپل لوئ قهر په وجه
يې د هغوئ د مُلک نه راوويستل او يو پردی مُلک ته يې وشړل او هغوئ تر نن ورځ پورې هلته دی.“ (٢٩) داسې څۀ خبرې
شته دے چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک هغه په راز کښې ساتلی دی او څۀ يې زمونږ او زمونږ د اولاد دپاره څرګندې
کړې دی د دې دپاره چې مونږ د هغۀ د قانون ټولې خبرې همېشه ومنو.

د واپس کولو او برکت دپاره شرطونه

٣٠ (١) ما تاسو له د برکت او لعنت په مينځ کښې خوښه درکړې ده. کله چې په تاسو باندې دا ټول کارونه شوی وی او
تاسو د هغه قومونو په مينځ کښې اوسېږئ چرته چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوارۀ وارۀ کړی يئ، نو تاسو به هغه
خوښه رايادہ کړئ چې ما درکړې ده. (٢) کۀ تاسو او ستاسو اولاد مالِک خُدائ ته راواپس شئ او د زړۀ د اخلاصه د هغۀ
حُکمونه ومنئ کوم چې نن زۀ درکوم، (٣) نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په تاسو رحم وکړی. هغه به تاسو واپس د
هغه قومونو نه راولی چرته چې هغۀ تاسو خوارۀ وارۀ کړی يئ او هغه به بيا تاسو نېک بخته کړی. (٤) کۀ د دُنيا آخری سر
ته هم لېږلے شوی يئ، نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو راغونډ کړی او واپس به مو راولی، (٥) هغه به تاسو هغه
مُلک ته راولی چرته چې ستاسو پلار نيکۀ اوسېدل او دا به قبضه کړئ. او هغه به تاسو نور هم کامياب کړی او تاسو به په
شمېر کښې د خپل پلار نيکۀ نه هم زيات کړی. (٦) مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو او ستاسو د اولاد زړونه بدل
کړی، نو تاسو به د زړۀ د اخلاصه د هغۀ سره مينه کوئ او په هغه مُلک کښې به تاسو ژوند تېروئ. (٧) مالِک خُدائ به دا
ټول لعنتونه ستاسو په دشمنانو واچوی، چې هغوئ ستاسو نه کرکه کوله او تاسو يې کړَولی يئ، (٨) او تاسو به بيا د هغۀ
فرمانبرداری کوئ او د هغۀ ټول حُکمونه به منئ کوم چې نن زۀ درکوم. (٩) مالِک خُدائ به تاسو په هر کار کښې
کاميابوی، ستاسو به ډېر اولاد او ډېر څاروی وی او ستاسو پټی به ډېر فصلونه پېدا کوی. هغه به ستاسو په کاميابولو باندې
دومره خوشحاله وی لکه څنګه چې هغه ستاسو د پلار نيکۀ په کاميابولو خوشحاله وو، (١٠) خو تاسو به د هغۀ تابعداری
کوئ او د هغۀ په ټولو حُکمونو به عمل کوئ کوم چې د هغۀ د شريعت په دې کِتاب کښې ليکلی دی. تاسو به د زړۀ د
اخلاصه هغۀ ته راوګرځئ. (١١) نن چې زۀ کوم حُکم درکوم هغه ډېر ګران نۀ دے او نۀ ستا د وس نه بهر دے. (١٢) دا خو
څۀ په آسمان کښې نۀ دے. چې تاسو به داسې ووايئ چې څوک پاس آسمان ته ختلے شی، او مونږ له به يې راکوز کړی،
چې مونږ يې واورو او عمل پرې وکړُو؟ (١٣) نۀ دا د سمندر نه پورې غاړه دے. تاسو به دا نۀ وايئ چې څوک به د سمندر نه

پورې وځی چې مونږ له یې راوړی، چې مونږ یې واورو او عمل پرې وکړُو؟ ۱۴ بلکې هغه پېغام تاسو سره نزدې دے، دا
ستاسو په شونډو او ستاسو په زړهٔ کښې دے، چې عمل پرې وکړئ. ۱۵ ګورئ زهٔ نن ستاسو په وړاندې یو طرف ته ژوند
او خوشحالی ږدم او بل طرف ته مرګ او تباهی ږدم چې تاسو به څهٔ خوښوئ. ۱۶ کهٔ تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ
پاک حُکمونه ومنئ، کوم چې نن زهٔ درکوم، کهٔ تاسو د هغهٔ سره مینه کوئ، د هغهٔ په لارو تلل کوئ او د هغهٔ په ټول قانون
عمل کوئ، نو تاسو به کامیاب شئ او د ډېرو خلقو قوم به شئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له په هغه مُلک
کښې برکت درکړی چې تاسو یې قبضه کوئ. ۱۷ خو کهٔ تاسو د هغهٔ نه واوړئ او د هغهٔ فرمانبرداری نهٔ کوئ او د نورو
معبودانو د عبادت دپاره بې‌لارې کول کوئ، ۱۸ نو تاسو به تباه شئ، زهٔ نن تاسو له خبردارے درکوم. تاسو به په هغه مُلک
کښې ډېره موده تېره نهٔ کړئ کوم چې د اُردن نه پورې دے چې تاسو یې قبضه کوئ. ۱۹ زهٔ نن تاسو له د ژوند او مرګ، د
خُدائ پاک د برکت او د خُدائ پاک د لعنت په مینځ کښې فېصله په تاسو پرېږدم او زهٔ آسمان او زمکې ته وایم چې د هغې
ګواه وی چې تاسو یې خوښوئ. ژوند خوښ کړئ. ۲۰ د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره مینه کوئ، د هغهٔ فرمانبرداری
کوئ او د هغهٔ وفادار شئ نو بیا به تاسو او ستاسو اولاد په هغه مُلک کښې ډېره موده تېره کړئ چې هغهٔ ستاسو پلار نیکهٔ،
اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب سره د ورکولو وعده کړې ده.“

د حضرت یشوَع د حضرت موسیٰ په ځائ کار کول

۳۱ ۱ نو موسیٰ د بنی اِسرائیلو سره خپلې خبرې جاری وساتلې، ۲ او وې فرمائیل چې، ”زهٔ اوس د یو سل او شلو
کالو یم او زهٔ نور ستاسو د مشری جوګه نهٔ یم. او مالِک خُدائ ما ته دا هم فرمائیلی دی چې زهٔ به د اُردن نه پورې نهٔ
ووځم. ۳ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په خپله ستاسو نه مخکښې پورې وځی او هغه قومونه به تباه کړی چې هلته
اوسېږی، نو تاسو به د هغوئ مُلک قبضه کړئ، او یشوَع به ستاسو مشر وی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائیلی دی. ۴
مالِک خُدائ به هغه خلق هغه شان تباه کړی، لکه څنګه چې هغهٔ د اموریانو بادشاهان سیحون او عوج تباه کړی وُو او د
هغوئ مُلک یې تباه کړو. ۵ مالِک خُدائ به تاسو له په هغوئ باندې فتح درکړی او تاسو به د هغوئ سره خامخا هم هغه
شان کار کوئ لکه څنګه چې ما درته وئیلی دی. ۶ تکړه او زړَور اوسئ. د هغوئ نه مهٔ یرېږئ. مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک به په خپله تاسو سره وی. هغه به کله هم تاسو سره بې‌وفائی ونهٔ کړی او نهٔ به مو یواځې پرېږدی.“ ۷ بیا
موسیٰ یشوَع راوغوښتلو او د ټولو بنی اِسرائیلو په مخکښې یې هغهٔ ته وفرمائیل، ”تکړه او زړَور اوسه، تهٔ هغه کس یې چې د
دې خلقو رهنمائی به کوې چې هغه مُلک قبضه کړی چې مالِک خُدائ یې د هغوئ پلار نیکهٔ سره وعده کړې ده. ۸ مالِک
خُدائ به په خپله ستاسو لارښودنه کوی او هغه به تاسو سره وی. هغه به کله هم تاسو سره بې‌وفائی ونهٔ کړی او نهٔ به مو
یواځې پرېږدی، نو یرېږئ مه او حوصله مهٔ بائیلئ.“

په هر اووَم کال د شریعت لوستل

۹ نو موسیٰ د خُدائ پاک قانون ولیکلو او دا یې هغه لیوی اِمامانو، کومو چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق وړلو او د
بنی اِسرائیلو مشرانو له یې ورکړو. ۱۰ هغهٔ هغوئ له حُکم ورکړو، ”د هر اووَم کال په آخر کښې یعنې کله چې د قرضونو د
معاف کولو کال راځی، نو د جونګړو په اختر کښې دا په اوچت آواز سره وایئ. ۱۱ دا ټولو بنی اِسرائیلو ته وایئ کله چې
هغوئ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د عبادت دپاره، د عبادت هغه یو ځائ ته راشی. ۱۲ سړی، ښځې، ماشومان او
مسافر چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږی، دا ټول راوغواړه، چې هغوئ دا واوری او د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک

نه یربېدل زده کړی او چې د هغهٔ د قانون په ټولو خبرو پوره عمل کوی. ﴿۱۳﴾ نو ستاسو هغه اولاد چا چې هيڅکله د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک قانون نۀ دے اورېدلے نو هغوئ به يې واوری. نو هغوئ به د هغهٔ فرمانبرداری زده کړی چې هغوئ په هغه مُلک کښې تر کومې پورې اوسيږی چې هغه د اُردن نه پورې دے او تاسو يې قبضه کوئ.“

حضرت موسیٰ ته د مالِک خُدائ آخری نصيحت

﴿۱۴﴾ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ستا د مرګ ورځې رانزدې دی. يشوَع راوغواړه او مقدسې خېمې ته يې راوله، چې هلته هغهٔ ته نصيحت وکړم.“ نو موسیٰ او يشوَع خېمې ته لاړل، ﴿۱۵﴾ او مالِک خُدائ هلته د ورېځې د ستن په شکل کښې ښکاره شو چې د خېمې د دروازې په خولهٔ کښې ولاړه وه. ﴿۱۶﴾ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ستا د مرګ نېټه پوره کېدونکې ده او د خپل پلار نيکهٔ سره به يو ځائ شې او ستا د مرګ نه پس به خلق زما نه نافرمانه شی او هغه لوظ به مات کړی چې ما د هغوئ سره کړے دے. هغوئ به ما پرېږدی او د هغه مُلک د غېرو معبودانو عبادت به وکړی چې کوم ته هغوئ ورننوځی. ﴿۱۷﴾ نو بيا به زهٔ هغوئ ته په قهر شم، زهٔ به هغوئ پرېږدم او هغوئ به تباه شی. ډېر سخت افتونه به په هغوئ راشی، نو هغوئ ته به پته ولګی چې په هغوئ باندې داسې ځکه کيږی چې زهٔ يعنې خُدائ پاک نور د هغوئ مل نهٔ يم. ﴿۱۸﴾ نو په هغه وخت به زهٔ د هغوئ نه مخ واړوم، ځکه چې هغوئ به بد عمل کړے وی او د نورو معبودانو عبادت به يې کړے وی. ﴿۱۹﴾ اوس دا سندره وليکه. دا د بنی اِسرائيلو خلقو ته وښايه او ور زده يې کړه، نو چې دا د هغوئ خِلاف د ګواه په شان وی. ﴿۲۰﴾ زهٔ به هغوئ هغه مُلک ته بوځم چې زرخېز او آباد دے، لکه څنګه چې ما د هغوئ د پلار نيکهٔ سره وعده کړې ده. هغوئ چې څومره خوراک غواړی نو هلته به ورته ملاويږی او هغوئ به په آرام سره ژوند تېروی. خو هغوئ به واوړی او د نورو معبودانو عبادت به وکړی. زما نه به هغوئ منکر شی او زما لوظ به مات کړی، ﴿۲۱﴾ او کله چې په هغوئ باندې سخت افتونه او مصيبتونه راشی نو دا سندره به د هغوئ خِلاف ګواه وی، ځکه چې د هغوئ اولاد به دا نهٔ هېروی. ما ته د هغوئ د ارادې پته ده چې هغوئ مې لا وعده کړے شوی مُلک ته راوستلی هم نهٔ دی.“ ﴿۲۲﴾ نو هم په هغه ورځ موسیٰ دا سندره وليکله او په بنی اِسرائيلو باندې يې زده کړه. ﴿۲۳﴾ بيا مالِک خُدائ د نون زوئ يشوَع سره خبرې وکړې او ورته يې وفرمائيل، ”تکړه او زړَور اوسه. تهٔ به اِسرائيليان هغه مُلک ته بوځې چې ما د هغوئ سره د هغې وعده کړې ده او زهٔ به ستا مل يم.“ ﴿۲۴﴾ نو موسیٰ د خُدائ پاک مکمل حُکمونه په يو کِتاب کښې وليکل. ﴿۲۵﴾ کله چې هغه اوزګار شو، نو هغهٔ ليويانو اِمامانو ته وفرمائيل کوم چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق مشران وُو، ﴿۲۶﴾ ”د خُدائ پاک د قانون دا کِتاب واخلئ او د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د لوظ صندوق په خوا کښې يې کېږدئ، چې دا د خپلو خلقو خِلاف د يو ګواه په شان وی. ﴿۲۷﴾ ما ته پته ده چې هغوئ څومره ضدی او سرکشه دی. هغوئ زما په ژوند کښې د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے دے او زما د مرګ نه پس به هغوئ نور بغاوت هم کوی. ﴿۲۸﴾ د قبيلو ټول مشران او آفسران زما په وړاندې راغونډ کړئ، چې زهٔ هغوئ ته دا خبرې وښايم، زهٔ به آسمان او زمکه د هغوئ خِلاف ګواهان جوړ کړم. ﴿۲۹﴾ ما ته پته ده چې زما د مرګ نه پس به خلق بدعمله شی او چې ما څهٔ ورته ښودلی دی د هغې نه به منکر شی. او په راتلونکی وخت کښې به هغوئ د افت سره مخامخ شی، ځکه چې هغوئ به مالِک خُدائ په قهر کړے وی د هغه کارونو په وجه چې هغهٔ منع کړی دی.“

د موسیٰ سندره

﴿۳۰﴾ بيا موسیٰ حمد ووئيلو او د بنی اِسرائيلو ټول قوم ورته غوږ ایښے وو.

(۱) اے آسمانونو. ما ته غوږ کېږدئ او زۀ به خبرې وکړم، اے زمکې زما د خولې خبرې واوره. (۲) زما تعليمات
به د باران په شان راپرېوځی، او زما پېغام به د پرخې په شان راکوزېږی. پرېږده چې زما خبرې په تازه واښو باندې د باران
په شان راپرېوځی، او چې د نرئ باران په شان په شنو بوټو باندې وورېږی. (۳) زۀ به د مالِک خُدائ د نوم بيان وکړم،
زمونږ د خُدائ پاک لوئی بيان کړئ. (۴) مالِک خُدائ طاقتور ساتونکے دے، د هغۀ کارونه مکمل دی او د هغۀ هر کار د
اِنصاف دے، ستاسو خُدائ پاک وفادار او رښتونے دے، هغه صادق او اِنصاف کوونکے دے. (۵) خو تاسو بې‌وفا يئ او
د دې لائق نۀ يئ چې د هغۀ خلق شئ، تاسو ګناهګار او دوکه باز قوم يئ. (۶) تاسو د مالِک خُدائ سره داسې کوئ، اے کم
عقلو او بې‌شعوره خلقو. هغه ستاسو پلار دے، هغه ستاسو خالِق دے، هغۀ تاسو جوړ کړئ او آباد يې کړئ. (۷) تاريخ ته
وګورئ، هغه وخت چې پخوا تېر شوے دے، د خپل پلار نيکۀ نه تپوس وکړئ نو هغه به درته ووائی چې څۀ شوی وُو، د
خپلو مشرانو نه تپوس وکړئ، هغوئ به مو د تېرې زمانې نه خبر کړی. (۸) خُدائ تعالىٰ قومونو له خپل خپل ميراث
ورکړو، کله چې هغۀ فېصله وکړه چې قومونه به په کوم کوم ځائ کښې اوسيږی، چې هر يو قوم د خپل هغه معبود سره
اوسيږی چې هغۀ ورله خوښ کړے وی، (۹) خو د يعقوب اولاد هغۀ د خپل ځان دپاره خوښ کړو. (۱۰) هغۀ هغوئ په
بيابان کښې پېدا کړل چې سرګردانه ګرځېدل، چې يوه خوشې او اوچه صحرا وه. هغۀ هغوئ بچ کړل او پام يې ورباندې
وکړو، لکه چې هغه يې د سترګو تور وی. (۱۱) لکه چې يو باز خپل بچی ته د الوتلو چل ښائی، او په حِفاظت سره يې په
خورو وزرو کښې نيسی، مالِک خُدائ اِسرائيليان د غورزېدو نه وساتل. (۱۲) يواځې مالِک خُدائ د خپلو خلقو لارښودنه
وکړه د هغۀ سره د پردی خُدائ مدد نۀ وو. (۱۳) هغۀ دا موقع ورکړه چې په اوچتو مُلکونو حکومت وکړی، او هغوئ له يې د
پټو د فصلونو خوراک ورکړو په هغوئ يې د يو ګټ نه شات وخوړل، د کانی په شان سختې زمکې نه يې د زيتُونو تېل
ورکړل. (۱۴) د رَمو نه يې ماستۀ او پئ او د ګډُورې لم ورکړل، د بسن ښۀ ګډُورې او چېلی او ښۀ غنم يې ورکړل. د انګورو
رس نه تاسو مے وڅښل. (۱۵) د مالِک خُدائ خلق مالداره شول، خو سرکشه وُو، هغوئ څاربۀ او په خوراک ماړۀ وُو.
هغوئ خُدائ پاک خپل خالِق پرېښودو هغوئ د خپل طاقتور خلاصوونکی نه منکر شول. (۱۶) د هغوئ بُت پرستی د مالِک
خُدائ غېرت راپېدار کړو، د هغوئ حرام کار هغه په قهر کړو. (۱۷) هغوئ پېريانو ته قربانی وکړې او خُدائ پاک ته يې ونۀ
کړې، هغه معبودان چې هغوئ نۀ دی پېژندلی، هغه معبودان چې اوس اوس راوتلی دی چې ستاسو پلار نيکۀ د دې نه هيڅکله
نۀ دی يرېدلی، (۱۸) هغوئ خپل خُدائ پاک خپل خلاصونکے هېر کړو، چا چې هغوئ له ژوند ورکړے وو. (۱۹) کله چې
مالِک خُدائ دا وليدل، هغه په قهر وو او د خپلو زامنو او لوڼو نه منکر شو. (۲۰) هغۀ وفرمائيل، ”زۀ به د هغوئ نه مخ
واړوم، بيا به زۀ وګورم چې په هغوئ باندې څۀ کېږی، ځکه چې هغه يو ضدی نسل دے، څوک چې بې‌وفا دی. (۲۱) د خپلو
غلطو بُتانو په وجه هغوئ زۀ په قهر کړے يم، د بې‌کاره معبودانو په وجه هغوئ زما غېرت راپارولے دے، زۀ به هغوئ د هغه
خلقو په وجه په حسد کړم څوک چې قوم نۀ دی، نو زۀ به د يو کم عقل قوم په ذريعه هغوئ په قهر کړم، (۲۲) زما قهر به د
اور په شان لمبې ووهی او په زمکه باندې هر څيز به وسوزوی. دا به لاندې دُنيا ته ورسيږی او د غرونو بېخونه به تباه کړی.
(۲۳) زۀ به په هغوئ باندې نۀ ختمېدونکی افتونه راولم او د هغوئ خِلاف به خپل ټول غشی استعمال کړم. (۲۴) هغوئ به د
لوږې او تبې نه مړۀ شی، هغوئ به په دې سختو وباګانو مړۀ شی. زۀ به ځنګلی ځناور ورولېږم چې په هغوئ حمله وکړی،
او زهرژن ماران به ورولېږم چې هغوئ وچيچی. (۲۵) د جنګ په وجه به په کوڅو کښې مړی پراتۀ وی، په کورونو کښې به
يره وی. پېغلې او ځوانان به مړۀ شی، نۀ به ماشومان او نۀ به سپين‌ږيری بچ شی. (۲۶) ما به هغوئ بېخی تباه کړی وی، نو
هيڅ څوک به هغوئ نۀ يادوی. (۲۷) خو د هغوئ دشمنان ما داسې لافو وهلو ته پرې نۀ ښودل چې هغوئ زما خلقو له
شکست ورکړے وے، ځکه چې هغوئ ما په خپله ختم کړی دی.“ (۲۸) بنی اِسرائيل يو داسې قوم دے چې شعور نۀ لری،
هغوئ بېخی عقل نۀ لری. (۲۹) کاش چې هغوئ هوښيار وے او په دې باندې پوهېدلے، کاش چې هغوئ په خپل اَنجام باندې

پوهه شوی وے. ۳۰ ولې زرو کسانو د يو کس نه شکست وخوړو، او ولې لسو زرو صِرف دوه کسانو نه شکست وخوړو؟ مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک، هغوئ پرېښی وُو، خُدائ تعالیٰ د هغوئ نه مخ اړولے وو. ۳۱ د هغوئ دشمنانو ته پته ده چې د هغوئ معبودان کمزوری دی، د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک په شان طاقتور نهٔ دی. ۳۲ د هغوئ دشمنان د سدوم او عموره په شان خراب شوی دی، هغوئ د داسې باغونو په شان دی چې تراخهٔ او زهرژن انګور نيسی، ۳۳ د داسې ميو په شان چې د مارانو د زهرو نه جوړ وی. ۳۴ د مالِک خُدائ په ياد دی چې د هغوئ دشمنانو څهٔ کړی دی، هغه د صحيح وخت اِنتظار کوی چې هغوئ له سزا ورکړی. ۳۵ مالِک خُدائ فرمائی چې بدل اخستل زما کار دے، بدل به زهٔ اخلم. نو هغه وخت به راشی چې هغوئ به راوغورزيږی، او د هغوئ د تباهئ ورځ نزدې ده. ۳۶ مالِک خُدائ به خپل خلق بچ کړی کله چې هغه ووينی چې د هغوئ طاقت ختم شو. هغه به په هغوئ رحم وکړی څوک چې د هغهٔ خِدمت کوی، کله چې وګوری چې هغوئ څومره بې‌مددګاره دی. ۳۷ نو مالِک خُدائ به د خپلو خلقو نه تپوس وکړی، ”هغه تکړه معبودان چرته دی چې تاسو پرې يقين لرلو؟ ۳۸ تاسو د خوراک دپاره هغوئ له د خپلو قربانو وازګه ورکوله او د څښلو دپاره مو ورته مے پېش کول. اوس هغوئ دې راشی او ستاسو مدد دې وکړی، هغوئ دې ستاسو بچ کولو دپاره رامنده کړی. ۳۹ زهٔ او يواځې زهٔ خُدائ پاک يم، بل يو هم حقيقی خُدائ نشته. زهٔ مړهٔ کول او ژوندی کول کوم، زهٔ زخمی کول او روغول کوم، او هيڅ څوک زما د کارونو مخالفت نهٔ شی کولے. ۴۰ څنګه چې په حقيقت سره زهٔ ژوندے خُدائ پاک يم، زهٔ خپل لاس اوچتوم او په خپل ذات قسم خورم ۴۱ چې زهٔ به خپله ځلېدونکې تُوره تېره کړم او ويه ګورم چې اِنصاف وشی. زهٔ به د خپلو دشمنانو نه بدل واخلم او هغوئ له به سزا ورکړم چې څوک زما نه نفرت کوی. ۴۲ زما غشی به د هغوئ په وينه کښې ډُوب شی، او زما تُوره به هغه ټول ووژنی څوک چې زما مخالفت کوی. څوک چې زما خِلاف جنګ کوی زهٔ هغه يو کس هم نهٔ پرېږدم. تر دې پورې چې زخميان او قېديان به هم مړهٔ شی.“ ۴۳ قومونو، تاسو د مالِک خُدائ د خلقو صِفت وکړئ، مالِک خُدائ هغه هر چا له سزا ورکوی چې څوک هغوئ ووژنی. هغه د خپلو دشمنانو نه بدله اخلی او د خپلو خلقو د زمکې کفاره ادا کوی. ۴۴ موسیٰ او د نون زوئ يشوَع د دې حمد ټولې خبرې بيان کړې، د دې دپاره چې د بنی اِسرائيلو خلق يې واوری.

د حضرت موسیٰ وصيت

۴۵ کله چې موسیٰ د خُدائ پاک خبرې د خلقو سره ختمې کړې، ۴۶ هغهٔ دا هم وفرمائيل، ”ما چې نن کومې خبرې تاسو سره کړې دی دا ټولې په زړهٔ کښې واچوئ. د يو حُکم په توګه يې خپلو بچو ته وښايئ چې هغوئ د دې نصيحتُونو هره خبره ومنی. ۴۷ دا د لاربښودنې هسې تشې خبرې نهٔ دی، دا ستاسو د ژوند خبرې دی. دا ومنئ نو تاسو به په هغه مُلک کښې ډېره موده تېره کړئ چې د اُردن سيند نه پورې دے او تاسو يې قبضه کوئ.“ ۴۸ هم په هغه ورځ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۴۹ ”د موآب په مُلک کښې د عباريم غرونو ته لاړ شه چې د يريحو ښار ته مخامخ دے، د نبو غرهٔ ته وخېژه او د کنعان مُلک ته وګوره کوم چې زهٔ بنی اِسرائيلو له ورکوم. ۵۰ تهٔ به په هغه غر باندې مړ شې لکه څنګه چې ستا ورور هارون د هُور په غرهٔ باندې مړ شوے وو، ۵۱ ځکه چې د بنی اِسرائيلو په مخکښې تاسو دواړو زما سره بې‌وفائی وکړه. کله چې تاسو د صين په صحرا کښې چې د قادِس ښار سره نزدې دے، د مريبه د چينو سره وئ، نو د خلقو په مخکښې تاسو زما سپکاوے وکړو. ۵۲ تاسو به د يو لرې ځائ نه هغه مُلک وګورئ، خو تاسو به هغه مُلک ته ورننه نهٔ وځئ کوم چې زهٔ بنی اِسرائيلو له ورکوم.“

د حضرت موسیٰ بنی اِسرائيلو دپاره برکت غوښتل

۳۳ ۱ دا هغه برکتونه دی چې د خُدائ پاک پېغمبر موسیٰ يې د خپل مرګ نه مخکښې د بنی اِسرائيلو دپاره اِعلان
وکړو. ۲ هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د سينا غر نه راغلو، هغه په ادوم باندې د نمر په شان راوختلو او د فاران غر نه په
خپلو خلقو باندې وځلېدو. لس زره فرښتې د هغهٔ سره وې، او په ښى لاس کښې يې د اور لمبه وه. ۳ مالِک خُدائ د خپلو
خلقو سره مينه کوى او هغه د خپلو مقدسينو حفاظت کوى. نو هغوئ د هغهٔ په نقش قدم روان دى او د هغهٔ حُکمونه منى.
۴ د هغهٔ قانون منو چې موسیٰ موږ له راکړے دے، چې دا زموږ د قوم د ټولو نه قيمتى سرمايه ده. ۵ مالِک خُدائ د
خپلو خلقو بنی اِسرائيلو بادشاه شو کله چې د هغوئ قبيلې او مشران يو ځائ راغونډ ووُ.“

۶ موسیٰ د روبين قبيلې په حقله داسې وفرمائيل، ”روبين دې ژوندے وى او هيڅکله دې نهٔ مرى، اګر چې د هغوئ خلق
لږ دى.“

۷ د يهوداه قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، د مدد دپاره د هغوئ چغې واوره، هغوئ يو ځل بيا د نورو قبيلو
سره يو موټے کړه. مالِکه خُدايه، د هغوئ دپاره وجنګېږه، او د هغوئ د دشمنانو خِلاف د هغوئ مدد وکړه.“

۸ د ليوى قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، تهٔ خپله رضا د اُوريم او تميم په ذريعه څرګندوې د خپلو وفادارو
خِدمتګارانو، ليويانو په ذريعه، هغوئ تا په مسه کښې وآزمائيل او د مريبه چينو سره دې رښتونى ثابت کړل. ۹ هغوئ تا ته
د مور پلار، وروڼو او بچو نه هم زياته وفادارى وښودله. هغوئ ستا حُکمونه ومنل او هغوئ ستا د لوظ وفادار ووُ. ۱۰
هغوئ به ستا خلقو ته وښائى چې ستا د قانون تابعدارى وکړى، هغوئ به ستا په قربانګاه باندې قربانۍ پېش کړى. ۱۱
مالِکه خُدايه، د هغوئ د قبيلې مدد وکړه چې تکړه شى، د هغوئ د کارونو نه خوشحاله شه. د هغوئ دشمنان ختم کړه، او
مهٔ يې پرېږده چې بيا سر راپورته کړى.“

۱۲ د بنيامين قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”دا هغه قبيله ده چې مالِک خُدائ ورسره مينه کوى او ساتنه يې کوى، هغه ټوله
ورځ د هغوئ حِفاظت کوى، او هغه د هغوئ په مينځ کښې اوسيږى.“

۱۳ د يوسف قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ دې د باران سره د هغوئ مُلک له برکت ورکړى او لاندې د زمکې
نه د اوبو برکت ورکړى. ۱۴ مالِک خُدائ دې د هغوئ مُلک له په نمر پَخو شوو مېوو سره برکت ورکړى، د هغوئ مُلک
دې د هر موسم د ډېرو ښو مېوو سره ښهٔ کړى. ۱۵ د هغوئ پخوانى غرونه دې د ښو مېوو په ونو باندې ښنهٔ شى. ۱۶ د
هغوئ مُلک دې د ټولو نعمتونو نه ډک شى، مالِک خُدائ دې د خپل خير سره هغوئ له برکت ورکړى، چا چې د
سوزېدونکې بوټى نه خبرې وکړې. دا برکتونه دې د يوسف په قبيله نازل شى، ځکه چې هغه د خپلو وروڼو نه اوچت وو. ۱۷
يوسف د غويى په شان طاقت لرى، د ځنګلى غويى د ښکرو په شان دے. د هغهٔ ښکرونه د منسى زرګونو خلق دى او د
اِفرائيم لس زره په زرګونو خلق دى. د دې ښکرو سره هغه قومونه وهى او د دُنيا آخرى سرونو ته يې رسوى.“

۱۸ د زبولون او يساکار قبيلو په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”زبولون دې په سمندرى کاروبار کښې مالداره شى، او د يساکار
دولت دې په کور کښې زيات شى. ۱۹ هغوئ مسافر خپل غرهٔ ته رابلى او هلته صحيح قربانۍ پېش کوى. هغوئ ته د آباد
سمندر نه دولت ملاوېږى او د شګو نه ورته پټه خزانه ملاوېږى.“

٢٠ د جاد قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وى، چا چې د هغوئ علاقه لويه کړه. جاد د ازمرى
په شان اِنتظار کوى چې د ښکار مټ او کوپړئ غوخه کړى. ٢١ هغوئ د ځان دپاره د ټولو نه ښهٔ زمکه واخستله، د يو
مشر برخه د هغوئ په حواله شوه. هغوئ د مالِک خُدائ حُکمونه او قانون ومنلو کله چې د بنى اِسرائيلو مشران يو ځائ
راغونډ وُو.“

٢٢ د دان قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”دان د يو ځوان ازمرى په شان دے، چې د بسن نه ټوپ وهى.“

٢٣ د نفتالى قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”د نفتالى سره د مالِک خُدائ د نيکئ ډېر برکت دے، د هغوئ مُلک به په جنوب
کښې د ګليل ډنډ پورې رسيږى.“

٢٤ د آشر قبيلې په حقله هغهٔ وفرمائيل، ”آشر ته د نورو قبيلو نه زيات برکت ورکړے شوے دے. هغه به په خپلو ورونړو
کښې د ټولو نه ګران وى، او د زيتُونو ونې به د هغهٔ په مُلک کښې ښې ډېرې وى. ٢٥ د هغهٔ د ښارونو دې د اوسپنې په
دروازو سره حِفاظت وشى، او هغه دې هميشه په امن کښې ژوند تېروى. ٢٦ اے بنى اِسرائيلو، ستاسو د خُدائ پاک په
شان خُدائ نشته، د خپل شان سره هغه پاس په آسمان کښې دے، ستاسو د مدد دپاره هغه په وريځو سور راځى. ٢٧
خُدائ پاک هميشه ستاسو د حِفاظت ځائ دے، د هغهٔ ابدى قوت به ستاسو مدد کوى. تاسو چې مخ په وړاندې ځئ نو هغه
ستاسو دشمنان شړى، او تاسو ته يې وفرمائيل چې، هغوئ ټول تباه کړئ.

٢٨ نو د يعقوب اولاده، په امن سره اوسېږئ، په هغه مُلک کښې په حِفاظت کښې اوسئ چې د غلې او د ميو نه ډک دے،
چرته چې د آسمان نه پرخه زمکه اوبهٔ کوى. ٢٩ اِسرائيلو، تاسو څومره خوشحاله يئ. ستاسو په شان هيڅ څوک هم نشته،
يو داسې قوم چې مالِک خُدائ خلاصون ورکړے دے. مالِک خُدائ په خپله ستاسو ډال او ستاسو تُوره دے، چې ستاسو
حِفاظت وکړى او تاسو له فتح درکړى. ستاسو دشمنان به راشى او د رحم دپاره به سوال کوى، او تاسو به هغوئ د پښو
لاندې کړئ.“

د حضرت موسىٰ په حق رسېدل

٣٤ ١ بيا موسىٰ د موآب د مېدانونو نه د نبو غرهٔ ته وختلو، کوم چې د پِسګه غر سر ته چې يريحو ته مخامخ دے، او
هلته مالِک خُدائ هغهٔ ته هغه ټول مُلک وښودلو يعنې د دان ښار پورې د جِلعاد علاقه يې ورته وښودله، ٢ د نفتالى ټوله
علاقه، د اِفرائيم او منسى علاقې، د مديترانى د سمندر پورې د يهوداه علاقه، ٣ د صحرا برخه، او هغه مېدان چې د ضُعر
نه د يريحو پورې رسيږى، چې د کجورو د ونو ښار دے. ٤ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”دا هغه مُلک دے چې
ما د دې وعده د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره کړې ده چې د هغوئ اولاد له به يې ورکوم. ما د دې کتلو ته پرېښودې خو
هلته تلو ته به دې نهٔ پرېږدم.“ ٥ نو چې څنګه مالِک خُدائ فرمائيلى وُو چې موسىٰ د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے هلته
به د موآب په مُلک کښې مرى نو هم هغه شان وشول. ٦ نو هغهٔ هغه د بيت‌فغور ښار ته مخامخ د موآب په مُلک کښې په
يو مېدان کښې ښخ کړو، خو تر ننه پورې د هغهٔ د ښخېدو صحيح ځائ پته هيچا ته نشته. ٧ موسىٰ د يو سل او شلو کالو
په عُمر کښې وفات شو، هغه په هغه وخت هم د مخکښې په شان تکړه وو او د هغهٔ د سترګو نظر ټيک وو. ٨ بنى اِسرائيل
دېرش ورځې د موآب په مېدانونو کښې په هغهٔ پسې غمژن وُو، ٩ د نون زوئ يشوَع د اِلهامى حِکمت نه ډک شو، ځکه چې
موسىٰ هغه مقرر کړے وو چې د هغهٔ په ځائ کار کوى. بنى اِسرائيلو د يشوَع تابعدارى وکړه او هغه حُکمونه يې پوره کړل

چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه هغوئ له ورکړی وُو. ۱۰ نو په اِسرائیلو کښې هیڅکله د موسیٰ په شان پیغمبر نۀ دے
پیدا شوے، چې مالِک خُدائ مخامخ د هغۀ سره خبرې وکړې. ۱۱ مالِک خُدائ موسیٰ د دې دپاره مُلک مِصر ته ولېږلو
چې د فِرعون او د هغۀ د درباریانو خلاف داسې معجزې او عجیبه کارونه ښکاره کړی. ۱۲ بل یو پیغمبر هم داسې لوئ
لوئ او یرووںکی کارونه نۀ دی کړی لکه چې موسیٰ د ټولو بنی اِسرائیلو په وړاندې وکړل.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹